

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ ΒΟΡΕΙΟΗΠΕΙΡΩΤΗΣ. blog. 2013

Κυριακή, 13 Ιανουαρίου 2013, σελ.3.

Οι τρείς (απ)όψεις από την εκδήλωση για την 22η Επέτειο της «ΟΜΟΝΟΙΑΣ»
*Πως είδε την εκδήλωση ο Π. Μπάρκας, η «Δερόπολη» και ο
«Βορειοηπειρώτης»*

*Η επέτειο ίδρυσης της ΟΜΟΝΟΙΑΣ, - ένα κομμάτι πάγο στο πολιτικό χαμόγελο
της νυν ηγεσίας.*

Κυριακή, 20 Ιανουαρίου 2013, σελ.7.

Πρέπει να παρέμβει το εθνικό κέντρο. Όταν πρόκειται για εθνικό θέμα τα προσχήματα περί «εσωτερικών υποθέσεων» δεν ισχύουν!

*Τα κοινά εθνικά συμφέροντα απαιτούν την κάμψη του στερεότυπου
«περί ανάγκης εκπροσώπησης στην αλβανική βουλή» με το πρόσχημα του
κούφιου ημι-αλυτρωτικού εθνικισμού*

Πέμπτη, 31 Ιανουαρίου 2013, σελ.10.

Ο ραγιαδισμός μπροστά στην εξουσία και το χρήμα

*Όταν μας καταργούν την προσωπική μάζα γινόμαστε ανήμερα θεριά στο
όνομα της πατρίδας και του έθνους !!*

Παρασκευή, 1 Φεβρουαρίου 2013, σελ.12.

Η εγρήγορση των Αλβανών και η αδράνειά μας

Δευτέρα, 11 Φεβρουαρίου 2013, σελ.14.

Η ΟΜΟΝΟΙΑ-ΚΕΑΔ, επικαλέστηκε το «σκάνδαλο» της Νε.Β για να βαθύνει τη διάσπαση και να εξοντώσει τους αντιπάλους!

Πέμπτη, 14 Φεβρουαρίου 2013, σελ.17.

Η εθνική ενότητα απαιτεί προσωπικές «θυσίες» !

Τρίτη, 19 Φεβρουαρίου 2013, σελ.21.

Τα καλώς και κακώς κείμενα των αντιδράσεων των βορειοηπειρωτών για τις συντάξεις του ΟΓΑ

Πέμπτη, 21 Φεβρουαρίου 2013, σελ.24.

Ας μην καταχαζόμαστε και απαξιώνουμε τον όρο «ενότητα»!

Τρίτη, 5 Μαρτίου 2013, σελ.27.

Η εκλογική συνεργασία ως προοίμιο (μη) ενότητας

*Ντούλες - Με το αριστερό χέρι εκβιάζει τους Έλληνες για «ενότητα» και το δεξί
επαιτεί τους Αλβανούς για συνεργασία!*

Σάββατο, 9 Μαρτίου 2013, σελ.30.

Τη στιγμή που ο βορειοηπειρωτικός ελληνισμός δέχεται σοβαρές προκλήσεις για την επιβίωση του, η «Ομόνοια» περί άλλα μεριμνά και τυρβάζει!

Σάββατο, 9 Μαρτίου 2013, σελ.32.

Πλημύρισε από συγκίνηση και περηφάνια η Δερβιτσάνη

*Από τα αποκαλυπτήρια προτομής και εκδηλώσεις τιμής για τον Λευτέρη Μήλο
στο Αργυρόκαστρο και τη Δερβιτσάνη*

Τρίτη, 12 Μαρτίου 2013, σελ.35.

Ελάτε να κάνουμε «διάλογο» αλλά εσείς δεν έχετε δικαίωμα λόγου!

*Ο Π. Μπάρκας ερμηνεύει τη δήλωση του Μπολάνου περί προεκλογικής
ενότητας. Το σχόλιο μας*

Σάββατο, 16 Μαρτίου 2013, σελ.39.

Η μειονότητα των σκοπιανών μας έβαλε τα γυαλιά!

*Σε κάθε προεκλογική περίοδο διεκδικούν δικαιώματα σε αντίθεση με τους
δικούς μας που ζητούν καρέκλες!*

Σάββατο, 30 Μαρτίου 2013, σελ.42

Τα μηνύματα της επετείου και των εκδηλώσεων για την 25η Μαρτίου

Κυριακή, 12 Μαΐου 2013, σελ.45

Ο αυτοσκοπός εκλογής Ντούλε εμπεριέχει έντονη αρνητική ενέργεια στα πεπραγμένα της ΕΕΜ

Τετάρτη, 22 Μαΐου 2013, σελ.48.

Εσύ τι έκανες κ. Ντούλε;

Ανοιχτή επιστολή του Παναγιώτη Μπάρκα

Σάββατο, 01 Ιουνίου 2013, σελ.51.

Ο Ερντογκάν, «ο αδερφός» Έντι Ράμα και οι κίνδυνοι για τα εθνικά ελληνικά συμφέροντα.

Τετάρτη, 5 Ιουνίου 2013, σελ.54.

Έτσι είναι «οι ευρωπαίοι»!

Σχολιάζοντας τη δημαγωγία στο προεκλογικό σύνθημα ΚΕΑΔ-ΟΜΟΝΟΙΑΣ

Τρίτη, 18 Ιουνίου 2013, σελ.57.

Ο υπαίτιος της εθνικής συμφοράς προστατεύεται ως εθνικός σωτήρας! Γιατί και από ποιους;;;

Πέμπτη, 27 Ιουνίου 2013, σελ.60.

Οι εκλογές στην Αλβανία και τα μηνύματα για την ΕΕΜ

Ποιος πρέπει να είναι ο ρόλος της «Ομόνοιας»

Παρασκευή 05 Ιουλίου 2013, σελ.63.

Ο Μπερίσια των Αλβανων έπεσε, των Ελλήνων παραμένει.

25 Σεπτεμβρίου 2013, σελ.64.

Η νέα «θεία Βήτα» στην Αλβανική Βουλή

Πολιτικές σκοπιμότητες εξυπηρετεί ο διορισμός του Ντούλε αντιπρόεδρο της Βουλής

Βορειοηπειρώτης

Η αλήθεια είναι πικρή αλλά λυτρώνει... Θέλουμε να είμαστε χρήσιμοι και ευχάριστοι. Επειδή δεν το καταφέρνουμε, αντί του ευχάριστοι και άχρηστοι προτιμούμε το χρήσιμοι και δυσάρεστοι.

[ΑΡΧΙΚΗ ΣΕΛΙΔΑ](#)

[ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΤΑ](#)

[ΑΠΟΦΕΙΣ](#)

[ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΤΗΤΕΣ](#)

[ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑ](#)

[ΙΣΤΟΡΙΚΑ](#)

[ΑΝΕΚΔΟΤ](#)

Κυριακή, 13 Ιανουαρίου 2013

Οι τρεις (απ)όψεις από την εκδήλωση για την 22η Επέτειο της «ΟΜΟΝΟΙΑΣ»

*Πως είδε την εκδήλωση ο Π. Μπάρκας, η «Δερόπολη»
και ο «Βορειοηπειρώτης»*

**Η επέτειο ίδρυσης της ΟΜΟΝΟΙΑΣ,- ένα κομμάτι πάγο
στο πολιτικό χαμόγελο της νυν ηγεσίας.**

Του Παναγιώτη Μπάρκα

Οι «εκδηλώσεις» για την επέτειο ίδρυσης της ΟΜΟΝΟΙΑΣ, έφεραν μεγαλύτερη φτώχεια και μοναξιά στην ηγεσία της ΟΜΟΝΟΙΑΣ· άφησαν περισσότερο

ανέφικτη την αδιαφορία του Έλληνα Βορειοηπειρώτη, η οποία είναι πλήρως ταυτισμένη με την απογοήτευση προς την ηγεσία αυτή· εξασθένησαν περισσότερο την ελπίδα ενότητας και ομοψυχίας· εξανέμισαν εντελώς τις προσδοκίες της Ελλάδας να δει στην ηγεσία αυτή τον παράγοντα εκπροσώπησης της ε.ε.

μειονότητας, ή μέρος αυτής· αποδυνάμωσαν περισσότερο την ιδέα της ΟΜΟΝΟΙΑΣ ως η εθνική πολιτική ταυτότητα του Ελληνισμού της Αλβανίας· έδειξαν ότι η ηγεσία αυτή, όχι μόνο ως μέρος του προβλήματος δεν μπορεί να αποτελέσει και μέρος της λύσης, αλλά δραστηριοποιείται εθνικά επικίνδυνα.

Θα προσπαθήσω να ερμηνεύσω τις διαπιστώσεις αυτές μέσα από εικόνες δημοσιογραφικού λόγου και όχι φωτογραφικού φακού.

Η πρώτη εικόνα. Αντίθεση που σκοτώνει

Από την μία, τα πολυτελή αυτοκίνητα και λουκ της ηγεσίας. Από την άλλη το πλαστικό πιάτο με ένα κομμάτι σαλάμι, λίγο τυρί, δυο ελιές, μια φέτα ψωμί και μια μπίρα στα χέρια των υποστηρικτών της ηγεσίας, ως η ανταμοιβή για την αφοσίωση τους. Αυτό και μόνο τα έλεγε όλα. Ηθικά δεν πρέπει να το πω, αλλά το μορφωτικό επίπεδο των παρευρισκομένων δεν έχει καμιά σχέση με το πραγματικό επίπεδο της εθνικής ελληνικής μειονότητας.

Δεύτερη εικόνα. Η ηγεσία της ΟΜΟΝΟΙΑΣ επιδίωξε να δείξει ότι έχει τη υποστήριξη της Ελλάδας.

Στο εσωτερικό της χώρας η ηγεσία δεν είχε κάνει καμιά πρόσκληση σε Έλληνες Βουλευτές άλλων κομμάτων, (εκτός της φιλική ανταπόκριση προς το Ντούλε του Βουλευτή Β. Τάβο). Δεν προσκάλεσε κανένα ιδρυτικό στέλεχος, πρώην προέδρους της ΟΜΟΝΟΙΑΣ, πρώην στελέχη της στην τοπική και κεντρική διοίκηση. Η συγκεκριμένη παρουσία στη Δερβιτσιάνη αφορούσε το στενό περιβάλλον του παρόντος της ηγεσίας της ΟΜΟΝΟΙΑΣ, χωρίς καμιά διαχρονική σχέση με την ιστορία της ΟΜΟΝΟΙΑΣ.

Ωστόσο, όμως, ανεξαρτήτως από την παρουσία, η ηγεσία είχε φροντίσει να στείλει προσκλήσεις σε πολύ κόσμο στην Ελλάδα, αρχίζοντας από τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας, σε βουλευτές, υπουργούς, πρώην βουλευτές. Σκοπός της είναι να δείξει στους απλούς Βορειοηπειρώτες ότι έχει τη στήριξη της Ελλάδας, άρα και το δικαίωμα να ζητήσει αύριο την ψήφο τους. Επιβεβαιώνει έτσι ότι για να υπάρχει πολιτικά αυτή η ηγεσία της χρειάζεται μόνο την εθνική στήριξη της Αθήνας και την πολιτική στήριξη των Τιράνων. Συμπέρασμα, στην προσπάθειά της να υποτιμήσει διαφωνούντα μαζί της στελέχη της ε.ε. μειονότητας, αγνοώντας τα, υποτίμησε τον εαυτό της, δείχνοντας το μεγάλο έλλειμμα δημοκρατίας, ανθρωπιάς, μόρφωσης, σεβασμού. Κατ' επέκταση υποτίμησε για μια ακόμη φορά την ε.ε. μειονότητα και την νοημοσύνη της.

Τρίτη εικόνα: Η ηγεσία της ΟΜΟΝΟΙΑΣ εξάντλησε τα όρια ανοχής της Αθήνας Έδειξε ότι δεν σέβεται και έχει το θράσος να κοροϊδεύει τους εκπροσώπους της Ελλάδας, ακόμα και τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας. Το μήνυμα όλων των ελληνικών αρχών και παραγόντων προς την συγκεκριμένη ηγεσία είναι «η πραγματοποίηση της ενότητας όλων των Ελλήνων». (Που σημαίνει ότι η Αθήνα γνωρίζει τις ευθύνες της ηγεσίας για τη σημερινή διάσπαση μεταξύ Ελλήνων) Και δεν είναι φετινό. Το ακούμε τουλάχιστον στα 15 χρόνια αυτής της ηγεσίας. Η ίδια αυτή ηγεσία όμως, δεν κάνει κάτι για την ζητούμενη ενότητα. Απεναντίας, κάθε χρόνο και περισσότερο βαθαίνει τη διάσπαση και εσωστρέφεια μεταξύ των Ελλήνων. Κάθε χρόνο και περισσότερο χάνει την στήριξη των Ελλήνων και εκπροσωπεί ένα μικρό κομμάτι αυτών. Η συγκεκριμένη κατάσταση οδηγεί σε αναστραμμένες σχέσεις την Αθήνα με την εθνική ελληνική μειονότητα στην Αλβανία. Η Αθήνα σωστά βλέπει ως προτεραιότητα την μεταξύ μας ενότητα. Αδιαφορεί όμως ανεπίτρεπτα για το γεγονός ότι 15 χρόνια καλεί την ηγεσία της ΟΜΟΝΟΙΑΣ να ενεργήσει για την ενότητα. Η ηγεσία της ΟΜΟΝΟΙΑΣ κάνει το αντίθετο. Το γεγονός ότι η Αθήνα απευθύνετε σ' αυτή ως τη βασική υπεύθυνη εθνικής διάσπασης, το εκμεταλλεύεται για να απαλλαγεί των ευθυνών και να επιτεθεί με πιο άγριο τρόπο και δύναμη κατά των διαφωνούντων Ελλήνων μαζί της. Αν πραγματικά η Αθήνα έχει γνώση των καταστάσεων, αν πραγματικά θέλει την ύπαρξη και ευημερία της ε. ε. μειονότητας στα πατρώα της εδάφη, όπως δηλώνει, τότε η συμπεριφορά της αυτή στο ιστορικό του μέλλοντος δεν θα κριθεί απλώς επιπόλαια, αλλά εθνικά μειοδοτική.

Τέταρτη εικόνα. Αντί για ενότητα ανίερές εθνικά συμμαχίες.

Στην επετειακή συγκέντρωση της ίδρυσης της ΟΜΟΝΟΙΑΣ, η ηγεσία της, διαφορετικά από τις ελληνικές αρχές, δεν έκανε καν αναφορά στην ανάγκη ενότητας. Δεν είναι ότι απόχτησε θράσος για να πει στην Αθήνα ότι εκείνη με ενότητα θα κατανοεί μόνο τους οπαδούς της ΟΜΟΝΟΙΑΣ. Όχι! Το έκανε για να κρύψει την ιδεολογική «ενότητα» που η συγκεκριμένη ηγεσία πλέκει όλο αυτό το διάστημα. Πρόκειται για συμμαχίες που ξεκινούν από τα αλβανικά κόμματα.

Δεν θα ήταν διόλου κακό αν αυτές οι συμμαχίες θα συνέφερναν περισσότερο προς το κοινό εθνικό όφελος. Μάλλον επιβάλετε για να γίνουμε πολιτικά και εθνικά ισχυροί. Αλλά τι συμβαίνει. Αντί αυτού, οι «συμμαχίες» αυτές, αποτελούν στους κόλπους της ε. ε. μειονότητας, τη βάση της πολιτικής αδελφοκτονίας, υπό την αρχή «αν δεν βγούμε εμείς βουλευτές να μη βγει κανένας Έλληνας, κυρίως αντίπαλός μας» Στην αίθουσα της εκδήλωσης, από 5-6 Έλληνες μειονοτικοί βουλευτές ήταν παρόν, μόνο ο Βαγγέλης Τάβος. Ο

Ντούλες ανεξαρτήτως, που του έδωσε το βήμα με τόσο άνεση, δεν τόλμησε να το χαρακτηρίσει, ως βήμα ενότητας. Ασφαλώς και δεν το επιτρέπει η ιστορία των σχέσεων τους, η οποία βαραίνει τόσο πολύ την ενότητα μεταξύ των Ελλήνων. Επίσης, η συνεργασία μαζί τους δεν αφορά κάποιο κοινό εθνικό συμφέρον. Ούτε αλβανικό ιδεολογικό, εφόσον βρίσκονται σε απέναντι συμμαχίες. Εξυπηρετεί έναν ανίερο εθνικά στόχο: Την καταπολέμηση του κοινού τους Έλληνα πολιτικού αντιπάλου, ο οποίος έχει και τις μεγαλύτερες δυνατότητες να εκλεγεί εκ' νέου βουλευτής στην Αλβανική Βουλή. Η επιπτώσεις: μπορεί να μη έχουμε κανένα Έλληνα βουλευτή στις επικείμενες εκλογές.

Πέμπτη εικόνα. Στρατηγικοί στόχοι της ...«ΟΜΟΝΟΙΑΣ» η εκλογή του Ντούλε στη Βουλή. Στην ομιλία του ο Ντούλες, (ως συνήθως μίλησε στο τέλος για να κάνει και τα συμπεράσματα από θέση «ηγέτη»), είπε ότι το έργο της ΟΜΟΝΟΙΑΣ πέτυχε.!!! (Θύμισε στην ουσία το γνωστό ρητό ότι «Η εγχείρηση δλδ η ηγεσία της ΟΜΟΝΟΙΑΣ πέτυχε, ασθενής, δλδ η εθνική ελληνική μειονότητα και η ίδια η ΟΜΟΝΟΙΑ, πέθανε» !!!)

Πρόσθεσε ότι δε θα πρέπει να χάσουμε από μπροστά μας τους στρατηγικούς εθνικούς στόχους. Ως συνήθως δεν είχε υπόψη του κανένα εθνικό, στρατηγικό, μάλιστα στόχο, εκτός από τις διεργασίες για τις συμμαχίες με τα αλβανικά κόμματα, (όχι με άλλους ελληνικούς μειονοτικούς φορείς), που θα κάνουν εφικτή την εκλογή του στην αλβανική βουλή...(!!!) (Εγχείρημα για το οποίο θα μιλήσουμε, είπε, εννοώντας ότι θα αποφασίσει μόνος του, σε άλλες «συναντήσεις»..)

Έκτη εικόνα. Ο Ντούλες μίλησε για την εθνική ελληνική μειονότητα στη Δερβιτσιάνη. Όποιος έχει μνήμη θυμάται ότι ο Ντούλες μέσα σε ένα χρόνο, από την προηγούμενη επέτειο της ΟΜΟΝΟΙΑΣ, δεν μίλησε ποτέ για τα δικαιώματα της εθνικής ελληνικής μειονότητας στα αλβανικά ΜΜΕ, θεσμούς και άλλα φόρα. (Στα αλβανικά δεδομένα μιλάει για την ευρωπαϊκή πορεία της Αλβανίας και το πολύ-πολύ γενικώς για τα δικαιώματα των μειονοτήτων στη χώρα. Όταν θέλει να ανεβάσει λίγο τις εθνικές του μετοχές, μιλάει για το «τσάμικο». Στη Δερβιτσιάνη, δλδ στο σπίτι μας, γίνεται «άνδρας». Από κοινού με την Ευρωπαϊκή πορεία της Αλβανίας, αναφέρεται και στα δικαιώματα της εθνικής ελληνικής μειονότητας.(!!!)

Έβδομη εικόνα. Το πέρασμα από το βαθύ ΠΑΣΟΚ στο «φιλόδοξο» ΣΥ.ΡΙ.ΖΑ.

Η επέτειος της ΟΜΟΝΟΙΑΣ απόδειξε ότι οι σχέσεις της ηγεσίας της ΟΜΟΝΟΙΑΣ με το ΣΥ.ΡΙ.ΖΑ, χοντραίνουν. Κατ' αρχήν αυτό δεν είναι κακό. Η ε.ε. μειονότητα με όλα τα ελληνικά κόμματα θα πρέπει να έχει σχέσεις συνεργασίας. Ασφαλώς και πρέπει να ανταποκριθεί και στο όψιμο ενδιαφέρον του ΣΥ.ΡΙ.ΖΑ, για την Ελληνισμό της Βορείου Ηπείρου, αρκεί αυτό να αφορά τα εθνικά μας συμφέροντα.

Η ηγεσία της ΟΜΟΝΟΙΑΣ, όμως δεν μπορεί να κρυφτεί πίσω από το δάχτυλο. Θέλει τη σύμπραξη με το ΣΥ.ΡΙ.ΖΑ για να μπορέσει να αποκτήσει ένα αντιπολιτευόμενο στήριγμα πίεσης κατά της κυβέρνησης, ειδικά τώρα, που η Ν.Δ και γενικώς η κυβέρνηση, της έχει κλείσει κυριολεκτικά τις πόρτες, καταλογίζοντας της σοβαρές ευθύνες για την κατάσταση στον Βορειοηπειρωτικό Ελληνισμό.

Επίσης η ηγεσία της ΟΜΟΝΟΙΑΣ περιμένει να πέσει η κυβέρνηση στην Αθήνα, όπως και στα Τίρανα, για να αποκτήσει αυτή κυβερνητικούς συμμάχους! (Το ΣΥ.ΡΙ.ΖΑ και το Σοσ. Κόμμα Αλβανίας)

Όγδοη εικόνα. Παραλειπόμενα...

Η ηγεσία της ΟΜΟΝΟΙΑΣ έδειχνε ξεκάθαρα ότι δεν είχε ούτε την γνωστή πυγμή, ούτε συνοχή και συντονισμό. Ξεκάθαρα η απόσταση του Μπολάνο με το Ντούλε.

Η διπλωματική πραχτική λέει ότι ήταν η εισήγηση του Γενικού Προξενείου Αργυροκάστρου για την συμπάρασταση της Ελλάδας προς την ΟΜΟΝΟΙΑ στη συγκεκριμένη εκδήλωση. Η ηγεσία της ΟΜΟΝΟΙΑΣ, έδειχνε ότι περισσότερο την ενδιέφερε ο Κορυτσάς Γ. Πρόξενος, παρά ο νέος Πρέσβης και ο Γενικός Αργυροκάστρου.

Εντύπωση έκανε η απουσία του εκπροσώπου και γενικά της εκκλησίας στην εκδήλωση, παρουσία η οποία άλλες χρονιές και σε άλλες εκδηλώσεις της ΟΜΟΝΟΙΑΣ είχε πρωτεύοντα ρόλο (!!!).

Ένατη και τελευταία εικόνα. Γενικώς η εκδήλωση ήταν ένα κομμάτι πάγος στο πολιτικό χαμόγελο της ΟΜΟΝΟΙΑΣ. Εθνικό χαμόγελο δεν υπάρχει. Το έχει θάψει η ίδια προ καιρού.

Τελος 13.01.2013

Το ρεπορτάζ της «Δερόπολης» μπορείτε να το δείτε [εδώ](#)

Η εικόνα του «Βορειοηπειρώτη»

Ήμασταν παρόντες στην επέτειο της «Ομόνοιας» και ομολογούμε πως δεν είδαμε ούτε τις «λαμπερές» εικόνες που περιγράφει η «Δερόπολη» και ούτε τις «μαύρες» που περιγράφει ο κ. Μπάρκας. Ίσως γιατί ο καθένας βλέπει αυτό που θέλει ή μάλλον κρίνει από τη δική του πλευρά. Ο κ. Παναγιώτης Μπάρκας είναι από τους πρωτεργάτες της ίδρυσης της «Ομόνοιας» και η σημερινή εικόνα δικαίως να τον πληγώνει. Το ένστικτο της πολιτικής επιβίωσης των συντελεστών της «Δερόπολης» να μην τους αφήνει να δουν την άλλη εικόνα, δηλαδή ότι η συμμετοχή ήταν μικρότερη και αδιάφορη από κάθε άλλη φορά. Αρκεί να πούμε πως από τους 9 εκλεγμένους έπαρχους της Ομόνοιας ήταν μόνο τρεις ενώ δεν ήταν παρόντες ούτε το 1/3 των μελών του Γ.Σ.

Δεν μπορούμε να μην σχολιάσουμε και την εξέχουσα θέση στην εκδήλωση του κ. Τάβου που πολέμησε όσο κανένας άλλος αυτή την οργάνωση και την αντίδραση για αυτό το λόγο κάποιων δερβιτσιωτών, αντίδραση η οποία εμάς μας δημιούργησε μία άλλη εικόνα, την οποία δεν θα θέλαμε να προσθέσουμε ούτε σε αυτές της «Δερόπολης» και ούτε σε αυτές του κ. Μπάρκα.

Η εικόνα μας

Η «Ομόνοια» έπαψε να είναι το σπίτι όλων των εθνικά σκεπτόμενων Βορειοηπειρωτών. Αν εξαιρέσουμε τα πρώτα της χρόνια, η «Ομόνοια» δεν ένωσε ποτέ τον βορειοηπειρωτικό ελληνισμό και ίσως δεν θα μπορούσε να γίνει διαφορετικά αλλά δεν έπαψε ποτέ να είναι το σπίτι των αριστερών και δεξιών πατριωτικά σκεπτόμενων Βορειοηπειρωτών.

Σήμερα δεν είναι έτσι, είναι ένας στατικός μοχλός του ΚΕΑΔ που σέρνεται πίσω από την αλβανική λοκομοτίβα του πολιτικού παζαριού με καύσιμο την ανούσια ρητορική του κ. Ντούλε.

Δυστυχώς!

Posted by Βορειοηπειρώτης

Κυριακή, 20 Ιανουαρίου 2013

Παν. Μπάρκας: Πρέπει να παρέμβει το εθνικό κέντρο. Όταν πρόκειται για εθνικό θέμα τα προσχήματα περί «εσωτερικών υποθέσεων» δεν ισχύουν!

Τα κοινά εθνικά συμφέροντα απαιτούν την κάμψη του στερεότυπου «περί ανάγκης εκπροσώπησης στην αλβανική βουλή» με το πρόσχημα του κούφιου ημι-αλυτρωτικού εθνικισμού.

α. – Τι κρύβεται πίσω από την έκκληση για «εθνική ενότητα».

Οι «εθνικοί στόχοι» και «η ενότητα» μεταξύ των Ελλήνων Βορειοηπειρωτών σκιαγράφησαν από τώρα το προεκλογικό προφίλ στην εθνική ελληνική μειονότητα. Ασφαλώς, αποτελεί το ποθούμενο για τους ορθά σκεπτόμενους Έλληνες, ή την ουσία της πολιτικής και εθνικής ύπαρξης πολιτικών φορέων και εκπροσώπων μας. Ως τέτοια θα έχαιρε την όλη υποστήριξή μας!

Δυστυχώς, τα πράγματα λειτουργούν στη βάση του αυθορμητισμού, των προσωπικών συμφερόντων, των στερεότυπων, της εσωστρέφειας και μεταξύ μας αντιπαράθεσης και όχι βάση των πραγματικών εθνικών στόχων και ενότητας.

Αυτό διότι η κάθε προεκλογική περίοδος έχει ως βασική προϋπόθεση, αντί των εθνικών στόχων, το ερώτημα στερεότυπο αν θα έχουμε τους δικούς μας εκπροσώπους (στην Βουλή ;!). Εντούτοις, για να δικαιολογηθεί ο αυτοσκοπός του μετατρέπεται αυτομάτως σε «εθνικό στόχο». Ο αυθορμητισμός και η έλλειψη εθνικού οράματος και στρατηγικού στόχου, τροφοδοτεί τα προσωπικά συμφέροντα και κατ' επέκταση την αντιπαράθεση μεταξύ μας.

Λογικό είναι ώστε οι δικοί μας εκπρόσωποι στην αλβανική Βουλή και γενικότερα στην αλβανική πολιτική και κράτος θα πρέπει πρωτίστως να είναι εκφραστές των εθνικών μας στόχων.

Το γεγονός αποτελεί τη βάση των προβλημάτων. Στην καθημερινή μας πολιτική και εθνική δραστηριότητα δεν έχουμε συγκεκριμένους εθνικούς στόχους, ούτε μακροπρόθεσμους, ούτε μεσοπρόθεσμους ούτε βραχυπρόθεσμους. Μια εθνική κοινότητα, ειδικά όπως η δική μας, με πλούσιο πολιτικό ιστορικό σε διεθνές και διμερές επίπεδο, λογικό είναι να επέλεγε μια από τις βασικές λύσεις, που επιβάλουν οι καταστάσεις: Ή θα ακολουθήσουμε την αλυτρωτική πορεία, ή την πορεία της διεκδίκησης εθνικών δικαιωμάτων όντας ενταγμένοι στην αλβανική κοινωνία.

Η πραγματικότητα επιβεβαιώνει ότι δεν υπάρχουν πολιτικές δυνάμεις στην ελληνική μειονότητα, οι οποίες να προσδοκούν την αλβανική πολιτική και να είναι φορείς αλυτρωτικής λύσης των εθνικών μας δικαιωμάτων. Μπορεί κάποιος, άτομο ή φορείς, εκ' του ασφαλούς στην Ελλάδα, ή αλλού, να στηρίζουν τη γραμμή αυτή. Ή ακόμα να το κάνουν και κάποιος στο χώρο μας, αλλά, σε πολύ μεγάλο ποσοστό, με την κρυφή εγγύηση δομών του αλβανικού κράτους, είτε για να επωφεληθούν οι ίδιοι συγκυριακά, είτε για προβοκάτσια.

Κατά αυθόρμητο τρόπο, δείχνουμε ότι δεχθήκαμε την ένταξη στην Αλβανική κοινωνία. (Σε τέτοιες διαστάσεις, με τόσο αυθορμητισμό και χωρίς εθνικούς στόχους είναι αυτή η ένταξη που η αλλοίωσή μας είναι δεδομένη και μάλιστα προς δύο κατευθύνσεις. Η μία αφορά τη διείσδυσή μας, ως αφομοίωση, στην ευρύτερη αλβανική επικράτεια, αλλά και την διείσδυση του αλβανικού στοιχείου στις αμιγείς ελληνικές μειονοτικές περιοχές)

β- Η προτεινόμενη λύση

Η σύγχρονη ευρωπαϊκή πραγματικότητα, αλλά και η δική μας πραγματικότητα, αποδεικνύει ότι εφικτό είναι να ενταχτούμε στην Αλβανική κοινωνία. Σωστό αλλά, διατηρώντας και προωθώντας την εθνική μας ταυτότητα, διεκδικώντας εθνικά, πολιτικά, κοινωνικά και οικονομικά δικαιώματα, ισοτιμία και ισοκρατία, που προβλέπουν το αλβανικό σύνταγμα και οι διεθνείς συμβάσεις, χωρίς ποτέ βέβαια να αρνούμαστε τα ιστορικά πολιτικά και εθνικά μας κεκτημένα, ή να αδιαφορούμε για τις εξελίξεις σε παρόμοιες και ισότιμες κοινότητες γύρω μας.

Ο εθνικός αυτός στόχος απαιτεί την πολιτική δομή που θέλει μια εθνική πολιτική ομπρέλα για όλους τους Έλληνες, ανεξαρτήτως ιδεολογικού πιστεύω. Που σημαίνει ότι στις κρατικές, πολιτικές και διοικητικές δομές της χώρας όπου ζούμε, προωθούνται μέσα από αυτόν το εθνικό φορέα με ιδεολογικό πλουραλισμό, ομογενείς μας, που πληρούν καλύτερα τις προϋποθέσεις να προσφέρουν προς το κοινό όφελος.

Αν ξεκινήσουμε από το στερεότυπο να έχουμε περισσότερους εκπροσώπους στην αλβανική Βουλή, τότε η σημερινή πραγματικότητα, με 5-7 εκπροσώπους Έλληνες μειονοτικούς, είναι η πιο αποτελεσματική. Δείχνει ταυτόχρονα ότι και ενταγμένη στην αλβανική κοινωνία είμαστε και έχουμε να παίξουμε σημαντικό πολιτικό ρόλο. Αποτελεί όμως την αρνητική διάσταση του θέματος. Τους εκπροσώπους αυτούς, συμπεριλαμβανομένου και τον εκπρόσωπο από το ΚΕΑΔ, δεν τους επιλέξαμε και εκλέξαμε εμείς, αλλά τα αλβανικά Κόμματα. Ούτε προέκυψαν μέσα από κάποια συνεννόηση ανάμεσα σε φορείς μας και τα αλβανικά κόμματα. Επίσης, ενώ αυτοί οι εκπρόσωποι είναι σχεδόν προϊόν της μεταξύ μας κόντρας, ή των ανίερων συμμαχιών μας με τα αλβανικά κόμματα, ποτέ δεν προσανατολίστηκαν σε μια οργανωμένη συνεργασία, (από κάποιον δικόν μας φορέα ή από μόνοι τους) για να προσφέρουν κοινωνικό εθνικό έργο. Ο καθένας τους προσφέρει εθνικά όσο του λέει η ψυχή του, ή για να εξυπηρετήσει την προσωπική πολιτική καριέρα και συμφέροντα.

γ- από το ψευτοϊδεολόγημα του ημι-αλυτρωτισμού, σε αυτό της ένταξης στην αλβανική κοινωνία

Αυτή είναι η πραγματικότητα. Στην πράξη τα ιδεολογήματα που διέπουν τα πολιτικά δρώμενα στο χώρο μας κινούνται σε λογικές ήμι-αλυτρωτισμού από την μία και αυθόρμητης ένταξης στην αλβανική πολιτική κοινωνία από την άλλη. Και οι δύο ξεκινούν από τις προσωπικές ικανότητες και οφέλη και είναι προϊόν της αλβανικής πολιτικής βούλησης. Το πρόβλημα είναι ότι η πρώτη με την αυθαιρεσία του εθνικού αλυτρωτισμού, και ενώ διαπράττει εθνικό έγκλημα, αντιστρέφεται με βάρβαρο εθνικό τρόπο κατά των άλλων εκπροσώπων, που επιλέγουν σε προσωπικό επίπεδο τη δική τους πορεία.

Αναφερόμαστε στον πολιτικό φορέα, που διεκδικεί την νομιμότητα και μονιμότητα εκπροσώπησης (μονοπωλιακά) της ε.ε. μειονότητας (ηγεσία της ΟΜΟΝΟΙΑΣ). Η ιστορία πολιτικών και εθνικών γεγονότων 15 χρόνων απέδειξε ότι για τα προσωπικά συμφέροντα της, έχει επιτρέψει την παντελή αλλοίωση της εθνικής μας ταυτότητας. Υπό το σκεπτικό αυτό θεωρεί Έλληνες εκπροσώπους όσους προκύπτουν με ψηφοδέλτιο της ΟΜΟΝΟΙΑΣ-ΚΕΑΔ (Μάλιστα και όταν διεκδικούν την ίδια θέση δύο υποψήφιοι Έλληνες). Οστόσο, την ίδια στιγμή και για τα ίδια συμφέροντα τήρησης του μονοπωλίου πολιτικής εκπροσώπησης στην ε.ε. μειονότητα, θεωρεί τους υπόλοιπους Έλληνες εκπροσώπους, προδότες μειοδοτικούς, συνεργάτες των Αλβανών

κλπ. (Το σχήμα αυτό αποτελεί το δήθεν αλυτρωτικό ιδεολογικό σκεπτικό της ηγεσίας της ΟΜΟΝΟΙΑΣ, το οποίο δυστυχώς μέχρι τώρα έχει πιάσει, παρά το γεγονός ότι ο σχηματισμός ΟΜΟΝΟΙΑ-ΚΕΑΔ εκπροσωπεί μόλις το 15-18 % των Ελλήνων μειονοτικών !!!!).

Εντωμεταξύ οι υποστηρικτές του σχήματος αυτού αγνοούν ότι η ίδια η ΟΜΟΝΟΙΑ έχει επίσημο πολιτικό φορέα εκπροσώπησης ένα παναλβανικό Κόμμα, όπως είναι το ΚΕΑΔ, το οποίο ΚΕΑΔ για να πετύχει τους πολιτικούς του στόχους, εντάσσει το ψηφοδέλτιο του στη συμμαχία ενός άλλου αλβανικού κόμματος. (!!). Πώς γίνεται οι εκπρόσωποι που εκλέγονται με το ψηφοδέλτιο της ΟΜΟΝΟΙΑΣ, (η οποία δεν έχει ένα πρόγραμμα με εθνικούς στόχους, η ηγεσία της κυριολεκτικά να μειοδοτεί σε εθνικά ζητήματα, οι εκπρόσωποί της να εκλέγονται μέσω των αλβανικών κομμάτων, με το χαμηλότερο μορφωτικό επίπεδο και με αμφίβολο παρελθόν) να θεωρούνται εθνικοί εκπρόσωποι;!! Ενώ οι άλλοι Έλληνες, που εκλέγονται με τα αλβανικά κόμματα και είναι πρώτοι στους σταυρούς προτίμησης των Ελλήνων, δεν θεωρούνται Έλληνες εκπρόσωποι;!!

Είναι ανεπίτρεπτο ώστε λόγω του στερεότυπου, του κλειστού κύκλου προσωπικών συμφερόντων και του αυθορμητισμού να παραβλέπουμε να εθνικά συμφέροντα.

Εκεί που έχουν φθάσει τα πράγματα, όταν οι παράγοντες στην ε.ε. μειονότητα αδυνατούν να σεβαστούν την στοιχειώδη αρχή δημοκρατίας, να καθίσουν σε διάλογο για τα εθνικά συμφέροντα, θα πρέπει εγκαίρως να παρέμβει το εθνικό κέντρο. Τα προσχήματα σεβασμού του εσωτερικού των υποθέσεων των θεσμών και εκπροσώπων της ε.ε. μειονότητας, δεν ισχύει, όταν πρόκειται να σωθεί από το χείλος του γκρεμού, ένα τόσο σημαντικό εθνικό θέμα.

Του Παναγιώτη Μπάρκα Για το Βορειοηπειρώτη.

Αργυρόκαστρο. 19.01.2013

Posted by Βορειοηπειρώτης

Πέμπτη, 31 Ιανουαρίου 2013

Ο ραγιαδισμός μπροστά στην εξουσία και το χρήμα

Όταν μας καταργούν την προσωπική μάζα γινόμαστε ανήμερα θεριά στο όνομα της πατρίδας και του έθνους !!

Του Παναγιώτη Μπάρκα

Στο Αργυρόκαστρο χθες, 31.01.2013, η περιφέρεια Αργυροκάστρου οργάνωσε την έναρξη υλοποίησης ενός προγράμματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης για τον παραδοσιακό τουρισμό, που ανέλαβαν ο Δήμος Καλπακίου-Πωγωνιανής, Κονίτσης, κλπ από ελληνικής πλευράς, οι οποίοι έχουν και τον ηγετικό ρόλο,

λόγω του ότι ανήκουν σε χώρα μέλη της Ε.Ε. Θα συνεργαστούν από αλβανικής πλευράς με τις επαρχίες του Πωγωνιού, της Λιουντζεριάς, νομού Αργυροκάστρου των οποίων ηγούνται αντίστοιχα ο Έλληνας Θανάσης Κύρος και ο Ελληνόβλαχος Ηλίας Κούρος, καθώς και με την επαρχία της Πέτρανης, νομού Πρεμετής.

Ως εδώ όλα καλά και ευχόμαστε ώστε τέτοια προγράμματα να υπάρχουν σε όλους τους τομείς, ειδικά τώρα στην περίοδο κρίσης.

Όμως, στην εναρκτήρια συνάντηση με Έλληνες εκπροσώπους από τις δύο πλευρές των συνόρων, σημειώθηκε ένα σκάνδαλο το οποίο αποτελεί πρόκληση για τα ελληνικά δεδομένα, που επιβεβαιώνει ωστόσο, το χαμηλό εθνικό, πολιτικό και μορφωτικό επίπεδό μας από την μια και γενικώς τον ραγιαδισμό μας μπροστά στην εξουσία και στο χρήμα.

Σε μια συνάντηση Ελλήνων εκπροσώπων για ένα πρόγραμμα με τον πρωταγωνιστικό ρόλο της Ελλάδας, δεν ήταν καλεσμένος ο Γενικός Πρόξενος της Ελλάδας στο Αργυρόκαστρο, ούτε ο Έλληνας μειονοτικός Γενικός Πρόξενος στο Προξενείο της Αλβανίας στα Ιωάννινα. Ήταν όμως καλεσμένος και παρευρέθηκε ο επίτιμος πρόξενος της Ιταλίας στο Αργυρόκαστρο !!! Στην προσφώνηση από την τοπική αρχή Αργυροκάστρου, έγινε αναφορά στην συμβολή του Ιταλικού προξενείου για να φθάσουν προγράμματα της Ε. Ένωσης στο Αργυρόκαστρο, αλλά και σε άλλους τομείς. Επίσης η ομιλήτρια βρήκε την ευκαιρία να επισημάνει την ταχτική παρουσία των Ιταλών προξένων της Αυλώνας στο Αργυρόκαστρο και τη θερμή συνεργασία με τους Ιταλούς. Τίποτε για την Ελλάδα.....!!! Μουγκοί οι εκπρόσωποί μας. Μάλιστα λόγω του επιπέδου τους, δλδ είναι άσχετοι, δεν είχαν τη δυνατότητα να αρθρώσουν μισή κουβέντα σχετικά με το πρόγραμμα !!! Ποιος ο λόγος που δεν κλήθηκε ο Έλληνας Γενικός Πρόξενος και κλήθηκε ο Ιταλός.....;!!

Ωστόσο, το άλλο που έκανε εντύπωση είναι ότι οι Έλληνες τοπικοί άρχοντες της Αλβανίας, είχαν καλέσει Αλβανούς ομιλητές (εκτός από έναν Έλληνα ομιλητή). Είχαν κληθεί εκεί να μιλήσουν για την ιστορία και τις τουριστικές πολιτισμικές αξίες του Πωγωνιού και της Λιουντζεριάς. (!!)

Μεταξύ των άλλων οι ομιλητές, ήταν καθηγητές από το Πανεπιστήμιο του Αργυροκάστρου. Το περίεργο είναι ότι στο εν' λόγω Πανεπιστήμιο υπάρχει το Τμήμα Ελληνικών, το οποίο φέρει τίτλο:-Τμήμα Ελληνικής Γλώσσας, Λογοτεχνίας και Ελληνικού Πολιτισμού. Λοιπόν ποιος άλλος αρμοδιότερος φορέας μπορούσε να

αναλάβει την παρουσίαση των τουριστικών αξιών των προαναφερόμενων περιοχών;! Γιατί επιλέχτηκαν Αλβανοί καθηγητές των θετικών επιστημών από το Τεπελένι για να μιλήσουν για τις αξίες του Πωγωνιού. Τόσο το χειρότερο όταν είναι γνωστό πως οι πλειοψηφία των καθηγητών στο Τμήμα Ελληνικών ανήκει πολιτικά στην παράταξη που ανήκει και ο έπαρχος του Πωγωνιού, -το ΚΕΑΔ. Το αναφέρω αυτό διότι χρόνια στη σειρά η ΟΜΟΝΟΙΑ και το ΚΕΑΔ καταναλώνουν τεράστιες ενέργειες για να έχουν υπό πολιτικό έλεγχο το Τμήμα (Άλλο βορειοηπειρωτικό τρελό, - ο πολιτικός έλεγχος ενός πανεπιστημιακού Τμήματος), διότι όπως δηλώνουν, μόνο υπό την ομπρέλα τους το Τμήμα θα παράγει εθνικό έργο (!!!)

Δεν έχω να κάνω κανένα σχόλιο. Τα στοιχεία μιλούν από μόνα τους. Έχουμε χάσει αυγά και πασχάλια. Μπροστά στην έστω και λίγη προσωπική μάζα εγκαταλείπουμε κάθε αρχή και γενικό, συλλογικό και εθνικό συμφέρον. Όταν μας αναιρούν, ή μας καταργούν την προσωπική μάζα γινόμαστε ανήμερα θεριά στο όνομα της πατρίδας και του έθνους

Παναγιώτης Μπάρκας 31.01.2013

Παρασκευή, 1 Φεβρουαρίου 2013
Η εγρήγορση των Αλβανών και η αδράνειά μας

Του Παναγιώτη Μπάρκα

Μέσα σε διάστημα μερικών ημερών ο νέος Πρέσβης της Ελλάδας στα Τίρανα ήταν δύο φορές στο γραφείο του Αλβανού Υπουργού Εξωτερικών. Στην πρώτη συνάντηση, εντός γραφείου η συζήτηση κύλησε ομαλή, σε φιλικό κλίμα και με το κοινό ενδιαφέρον για την βελτίωση των σχέσεων μεταξύ των δύο χωρών.

Μετά τη συνάντηση, σε ανακοίνωσή του το Αλβανικό Υπουργείο Εξωτερικών ανακοίνωσε ότι ο Αλβανός Υπουργός ζήτησε από τον Έλληνα Πρέσβη κ. Ροκανά την δήθεν άρση του εμπολέμου μεταξύ των δύο χωρών. (;!!) Το θέμα όμως συμμαζεύτηκε πολύ νωρίς στα αλβανικά ΜΜΕ, (επιβεβαιώνοντας ότι σε θέματα με την Ελλάδα τα αλβανικά ΜΜΕ παίρνουν και περνούν γραμμή).

Όμως το θέμα αναζήτησης αφορμών για την καλλιέργεια εθνικού κλήματος που θα επιτρέψει την ψήφιση του τσάμικου υπομνήματος παίζει ιδιαίτερα. Δεν έκλεισε εντούτοις η βδομάδα και ο Έλληνας Πρέσβης εκλήθη στο Υπουργείο Εξωτερικών για να του ζητηθεί η παρέμβαση στην ελληνική κυβέρνηση ώστε η ελληνική πλευρά να μη εμποδίζει στα σύνορα Αλβανούς πολίτες που στα αποδεικτικά τους έχουν ελληνικά τοπωνύμια που δεν είναι αναγραμμένα όπως η Ελλάδα τα έχει δηλώσει στο ΟΕΕ, τόσο το περισσότερο όταν ουκ ολίγες φορές, από αλβανικής πλευράς γίνεται κατάχρηση για προβολή και καθιέρωση διεκδικήσεων της.

Το γεγονός ενδιαφέροντος από μόνο του αποτελεί επιπλέον επιχείρημα ότι η Αλβανική πλευρά τελευταία έχει εισέλθει σε διαδικασία εγρήγορσης όσον αφορά το ενδιαφέρον για την επίλυση των προβλημάτων των Αλβανών πολιτών στις σχέσεις τους με την Ελλάδα.

Επί του συγκεκριμένου, η Ελλάδα σε πολιτικό επίπεδο ασφαλώς και έχει απόλυτο δίκιο. Σε πρακτικό όμως θα πρέπει όντως να βρεθεί ελαστική λύση διότι ταλαιπωρούνται αθώοι άνθρωποι, ανεξαρτήτως εθνικότητας, κυρίως μικρά παιδιά και νέοι που γεννήθηκαν στην Ελλάδα.

Νομίζω ότι η επιλογή της Ελλάδας να διορθώσει τις εσκεμμένες ή μη παρατυπίες της Αλβανίας στα αλβανικά διαβατήρια, τιμωρώντας τους απλούς ανθρώπους, δεν είναι η σωστή λύση. Μοιάζει λίγο-πολύ στη θεωρία πίεσης μέσω ομήρων. Συνεπώς, αφαιρεί αυτόβουλα, πολλές από τις μετοχές που έχει επενδύσει, κυρίως ο Ελληνικός λαός, για την καλλιέργεια φιλίας και καλής γειτονίας με τον Αλβανικό λαό και την άμβλυση της γνωστής αλβανικής καχυποψίας προς την Ελλάδα, που όπως όλα δείχνουν αποτελεί το βασικό κίνητρο πυροδότησης προβλημάτων στις διμερείς σχέσεις.

Το πρόβλημα όμως θέλω να το εστιάσω κάπου αλλού. Στο γεγονός ότι στις σχέσεις των Ελλήνων Βορειοηπειρωτών με την Ελλάδα παρατηρείται ένας διπλός προβληματισμός. Από την μία πλευρά, είναι υποδειγματική η αδιαφορία της Ελλάδας όσον αφορά την προστασία των δικαιωμάτων των Ελλήνων της Αλβανίας και των υποχρεώσεων της προς αυτούς. Από την άλλη, είναι απαρηγόρητη η αδιαφορία των εκπροσώπων των Βορειοηπειρωτών στην υπεράσπιση των δικαιωμάτων τους.

Τελευταία το ίδιο πρόβλημα με τους Αλβανούς, μάλιστα σε μεγαλύτερο βαθμό, αντιμετωπίζει και η κοινότητά μας. Δλδ η πληθώρα των παιδιών μας που γεννήθηκαν στην Ελλάδα και έχουν αλβανικά χαρτιά δεν μπορούν να ταξιδέψουν ελεύθερα διαβαίνοντας ελληνο-αλβανικά σύνορα. Η εξομοίωση και επέκταση της συμπεριφοράς αυτής της επίσημης Ελλάδας και προς τους Βορειοηπειρώτες είναι απαραίδεκτη. Είναι γνωστό ότι το έλλειμμα ενδιαφέροντος της Αθήνας προς τους Βορειοηπειρώτες, τους οδήγησε σε σημαντικό ποσοστό (και κυρίως εκείνους που συνεχίζουν να μένουν στην Αλβανία) να επικαλεστούν την επί Χότζα νοοτροπία, - της απώθησης, ή της απόκρυψης της ελληνικότητας για να μπορέσει να επιζήσει. Δλδ να τα είχε καλά, χθες με το Αλβανικό πολιτικό κομμουνιστικό καθεστώς, σήμερα με τον εκάστοτε Αλβανό, ο οποίος μετράει τον αλβανισμό του με τον πήχη του ανθελληνισμού. Το μέτρο αυτό, μαζί με την κατάργηση της σύνταξης του ΟΓΑ, μοιάζει λίγο πολύ με την φάση υπογραφής ενός επίσημου εγγράφου που οριστικοποιεί το τέλος μιας εθνικής ομάδας σε μορφή μειονότητας σε άλλη χώρα

Από την άλλη πλευρά όμως, κανείς από την κοινότητά μας δεν διαμαρτύρεται. Ούτε οι επίσημοι εκπρόσωποι, ΟΜΟΝΟΙΑ-ΚΕΑΔ, ΜΕΓΑ, ούτε οι έπαρχοι, ούτε οι εκπρόσωποι συλλόγων, ούτε ακόμα μεμονωμένα άτομα.

Πριν από λίγο καιρό, το ίδιο συνέβηκε με το θέμα των συντάξεων του ΟΓΑ, θέμα το οποίο δεν έχει λήξει και ο δικός μας ύπνος στις δάφνες μπορεί να σταθεί μοιραίος για την τύχη μερικών χιλιάδων Ελλήνων βορειοηπειρωτών συνταξιούχων.

Στην Ελλάδα, έστω και για ψηφοθηρία, 40 βουλευτές του ελληνικού κοινοβουλίου συνυπέγραψαν κοινό ψήφισμα για να σωθούν από το μέτρο οι βορειοηπειρώτες συνταξιούχοι. Από μας τίποτε!! Εκτός από κάποιες ενέργειες μεμονωμένων βουλευτών στο αλβανικό κοινοβούλιο, οι συμπεριφορές των επίσημων φορέων που μόλις αναφέραμε θυμίζουν το «νίπτω τας χείρας» του Πιλάτου.

Τελικά ποιος προστατεύει την κοινότητα των Βορειοηπειρωτών, όταν έχουμε υπόψη ότι προς αλβανική πλευρά συμβαίνουν τα χειρότερα;!

Σε όλη την ιστορία μας καλλιεργούσαμε αρχές στις οποίες απευθυνόμασταν ηθικά, πνευματικά, αλλά κυρίως πραχτικά, για κάθε λύση προβλήματος.

Σήμερα, πιθανών, λόγω δεδομένης απογοήτευσης, κανείς Βορειοηπειρώτης δεν πιστεύει ότι θα μπορεί να βρει κάποια αρχή για να τον υποστηρίξει και προστατέψει, ως άτομο και ως σύνολο.

Το χειρότερο είναι ότι με τη συμπεριφορά αυτή δεν προσφέρουμε ούτε λαβή σε εκείνους που έχουν θέληση να μας βοηθήσουν και στηρίξουν. Απεναντίας, οι λεγόμενοι εκπρόσωποί μας, επειδή βλέπουν ότι τέτοιοι θεσμοί τους αντικαθιστούν, στο ρόλο για τον οποίο πολιτικά υπάρχουν, προσπαθούν να τους περιθωριοποιήσουν, να τους πλήξουν μέχρι παραίτηση από τέτοιο ρόλο. Που όμως θα μας βγάλει ο δρόμος αυτός;!!!

ΤΕΛΟΣ

Παναγιώτης Μπάρκας
Αργυρόκαστρο 31.01.2013
Posted by Βορειοηπειρώτης

Δευτέρα, 11 Φεβρουαρίου 2013

Π. Μπάρκας : Η ΟΜΟΝΟΙΑ-ΚΕΑΔ, επικαλέστηκε το «σκάνδαλο» της Νε.Β για να βαθύνει τη διάσπαση και να εξοντώσει τους αντιπάλους!

Η α-σημασία και η αν-ουσία στο δήθεν «σκάνδαλο» στη Νε.Β, μετατράπηκε πραχτικά σε σημαντικό εργαλείο ερμηνείας της άθυρης συλλογικής μας εθνικής συμπεριφοράς. Το γεγονός, νομίζω ότι δεν πρέπει να αφήσει αδιάφορο κάθε ορθώς σκεπτόμενο Έλληνα Βορειοηπειρώτη. Δεν θα έλεγα να τοποθετηθεί υπέρ ή κατά συγκεκριμένης πλευράς, αλλά υπέρ της εθνικής αξιοπρέπειας και ακεραιότητας. Τα πράγματα είναι απλά και εύκολα, διότι δεν υπάρχει ούτε σκάνδαλο, ούτε πλευρές, ούτε περίπτωση αναζήτησης εθνικών ευθυνών και ήθους. Είναι δύσκολα διότι τα ιδιοτελή συμφέροντα έχουν υπερβεί κάθε ορίου συλλογικής εθνικής συμπεριφοράς.

Η σιχαμερή σκανδαλολογία περί Καλυβιώτη, τόσο το χειρότερο σε σχέση με τον Έλληνα Βουλευτή και Υπουργό Σπύρο Ξέρρα, (τόσο απ' εκείνους που «ανακάλυψαν» το σκάνδαλο και θέλουν να πυροδοτούν και κρατούν αναμμένη την υπόθεση, όσο και οι υπερασπιστές του τύπου «και εσείς το ίδιο κάνετε», άρα σωπάστε) αποτελεί μαρτυρία της ανύπαρκτης εθνικής συνιστώσας. Μια χειραφετημένη εθνικά κοινότητα, εκείνο που τουλάχιστον θα έπρεπε να κάνει είναι να αποσιωπήσει ένα σκάνδαλο του είδους και όταν αυτό θα υπήρχε πραγματικά. (Μια εθνική κοινότητα εξασφαλίζει την ενότητα, σύμπνοια και σύμπραξη διατηρώντας ζωντανό και σε λειτουργία το θεσμό «εμείς» σε αντιπαράθεση «με τους άλλους, τους ξένους»). Αντίστροφα. Το υποτιθέμενο σκάνδαλο υποκινείται από την κατεξοχήν ανθελληνική Ερυθρόμαυρη Συμμαχία, η οποία εξασφαλίζει την εσωτερική δύναμή της στην αντιπαράθεση με την Ελλάδα και τον Ελληνισμό.

Η κοινότητά μας όχι μόνο δεν πρόσεξε τη διάσταση αυτή, αλλά ούτε το γεγονός ότι τα στοιχεία προμήθευσαν στην Ε.μ. Συμμαχία, ή ευνόησαν, δικό μας. Απεναντίας, κατάπιε ως κουφέτα το δηλητήριο της Ε. μ. Συμμαχίας και ανασκουμπώθηκε σε εσωτερικό πόλεμο.

Αν δεν ήθελε να υπερασπιστεί δύο Έλληνες, μέλη της, με λειτουργική θέση, που είναι χρέος της, η κοινότητάς μας, στην πιο ήπια περίπτωση εθνικής συλλογικής συμπεριφοράς, θα έπρεπε να προσανατόλιζε την κοινή γνώμη, σε άλλα μείζονα εθνικά και λοιπά θέματα. (Στην προκειμένη περίπτωση έχουμε υπόψη την πολιτική ηγεσία και τα μέσα διαμόρφωσης της κοινής γνώμης, πίσω από τα οποία κρύβεται συχνά αυτή η ηγεσία.)

Δεν το έπραξε. Απεναντίας! Καταπίστηκε ενσυνείδητα από το ανύπαρκτο αυτό «σκάνδαλο» για να αποπροσανατολίσει την κοινή γνώμη από τα καυτά θέματα που μας απασχολούν. Αναφέρω συγκεκριμένα το φλέγον εθνικό θέμα της κατάργησης της σύνταξης του ΟΓΑ. Δυστυχώς, η πολιτική ηγεσία ΟΜΟΝΟΙΑΣ-ΚΕΑΔ, (που φαίνεται ότι κρύβετε πίσω από όλη την συγκεκριμένη σκανδαλολογία),- για να απαλλαγεί των ευθυνών, που δεν θέλησε να αγωνιστεί κατά της κατάργησης της σύνταξης ΟΓΑ (πρώτο είναι ανίκανη και δεύτερο θεώρησε ότι ο αγώνας αυτός θα αποτελούσε αφορμή για να μη στηρίξει η Αθήνα τις προσωπικές φιλοδοξίες τους στις επικείμενες εκλογές στην Αλβανία), προώθησε «το σκάνδαλο», που «ανακάλυψε» η Ερυθρόμαυρη Συμμαχία. (!!). Στη συγκεκριμένη ηγεσία το «σκάνδαλο» κάθισε γάντι για να αποφύγει την δυνατότητα που προσέφερε η συγκεκριμένη συγκυρία για να δρομολογήσει διαδικασίες προς την ποθούμενη ενότητα.

(Μετά το θέμα της απογραφής, είναι η δεύτερη χρυσή ευκαιρία για κοινή εθνική δράση) Απεναντίας. Εγκατάλειψε στη μοίρα του τους συνταξιούχους του ΟΓΑ (Εκείνοι, έτσι εγκαταλειμμένοι, αποπροσανατολίστηκαν. Ζητώντας να αυξήσουν την ισχύ πίεσεως προς την κυβέρνηση, υπέπεσαν στα ψηφοθηρικά παιχνίδια Ελλήνων πολιτικών. Ενώθηκαν με τους Πόντιους, δυσκολεύοντας έτσι τα πράγματα διότι μπέρδεψαν το δικό μας εθνικό θέμα με τον προσωπικό των Ποντίων.)

Η ηγεσία της ΟΜΟΝΟΙΑΣ-ΚΕΑΔ, επικαλέστηκε το «σκάνδαλο» Νε.Β για να βαθύνει τη διάσπαση, να εξοντώσει τους προσωπικούς πολιτικούς αντιπάλους. (Στην προκειμένη περίπτωση, με ένα συμπάρο –σε κοινοπραξία με την Ερυθρόμαυρη Συμμαχία- δύο τρυγόνια: - και το Σπύρο Ξέρρα και τη Νε.Β, η οποία είναι εκτός ελέγχου της ηγεσίας της ΟΜΟΝΟΙΑΣ.

Ταυτόχρονα κατάφερε, από την μία να αποσύρει την προσοχή από την επίτευξη «της ένωσης» της ΟΜΟΝΟΙΑΣ-ΚΕΑΔ με το ΜΕΓΑ, από την άλλη να επιδιώξει να βγάλει προς τα έξω την εικόνα των «δυνάμεων της ενότητας» και «των μάχιμων» κατά της ενότητας. (Ξέρρας, Νε.Β και υποστηρικτές τους).

Στην ουσία επιδιώκουν ώστε στο όνομα των εφήμερων στόχων να διακυβεύσουν την πραγματική ενότητα εφόσον έχουν το θράσος ώστε από υπεύθυνοι διάσπασης να πλασάρονται εγγυητές της ενότητας.

Αρκεί αυτή η ανάλυση για να πειστούμε ότι είναι πλέον ξεκάθαρο ποιος το υποκινεί το θέμα του ανύπαρκτου σκανδάλου και γιατί το τηρεί αναμμένο.

Όσο καλά και να κρύβονται οι πραγματικοί αυτουργοί, τα τσιράκια είναι αποκαλυπτικά. Γι' αυτό ας συνεχίσουμε τη λογική μας. Το ερώτημα είναι άμεσο. Που έγκειται, από εθνικής σκοπιάς το σκάνδαλο;! Επειδή βρέθηκαν αλβανικά χρήματα !!! για να συντηρηθεί ο πρόεδρος ενός σωματίου νέων Βορειοηπειρωτών;! Η Ε.μ Συμμαχία, εκμεταλλεζόμενη «τις αλβανικές εθνικιστικές ευαισθησίες», μπορεί να πει αυτό που λέει, ότι πρόκειται για χρήματα του Αλβανού φορολογούμενου. Εμείς, που βλέπουμε την κατάχρηση;! Μπορεί κάποιος από τους υποστηρικτές «του σκανδάλου» να αποδείξει έστω και σε μια περίπτωση ότι τα λεφτά αυτά πήγαν για ανθελληνική δράση;! (Ο Σπαχίου λέει ότι τα λεφτά στον Καλυβιώτη πήγαν για αντιαλβανική δράση. Κατ' επέκταση, εφόσον οι υποστηρικτές του σκανδάλου στηρίζουν τον Σπαχίου σημαίνει ότι συμμερίζονται και τις απόψεις του.)

Ωστόσο, επιβεβαιώνεται ότι η Νε.Β στην τελευταία της εκδήλωση κατάφερε να συγκεντρώσει και να αυξήσει την παρουσία όχι μόνο απλών νέων, αλλά και πολιτικών απ' όλους τους χώρους και παρατάξεις. Τότε, αντί από στόχο επίθεσης μήπως θα πρέπει προστατέψουμε τον Καλυβιώτη από τις ανήθικες αλβανικές επιθέσεις....;!!!

Από την άλλη τόσο γρήγορα ξέχασαν οι «δικοί μας» να ρωτήσουν τον Σπαχίου για την τουρκική προέλευση των ανθελληνικών του χρημάτων;!!! Μήπως, όμως η όλη επίθεση γίνεται για να χαθούν τα χνάρια τω ελληνικών χρημάτων που έπεφταν στις μαύρες τρύπες της Βορείου Ηπείρου και Αλβανίας με την ευλογία της ηγεσίας της ΟΜΟΝΟΙΑΣ-ΚΕΑΔ;!

Το θέμα έχει και άλλη μια παράμετρο, περισσότερο σημαντική. Δεν νομίζω ότι ο πραγματικός στόχος είναι ο Καλυβιώτης. Στόχος είναι ο Ξέρρας. Και εδώ συγκλίνουν τόσο οι δικοί μας που επευφημούν τον Σπαχίου, που «αποκάλυψε το σκάνδαλο», όσο και ο Σπαχίου, που ευχαριστεί τους δικούς μας, που του προμήθευσαν «τα στοιχεία».

Ο Ξέρρας, στις ζυμώσεις που γίνονται για τις εκλογικές αναμετρήσεις του Ιουνίου, διατηρεί θέση με τις μεγαλύτερες δυνατότητες επανεκλογής. Όποιος

γνωρίζει έστω και λίγο τα πραγματικά αίτια 15-χρονης κόντρας ζωή – θανάτου μεταξύ Ντούλε και Τάβου, καταλαβαίνει εύκολα την έχτρα κατά του Ξέρρα και την «πολιτική» σύμπραξη μεταξύ των πρώην αντιπάλων.

Οι εχθρευόμενοι κατά του Ξέρρα με επικεφαλής το Ντούλε, γνωρίζουν πολύ καλά ότι ναι μεν ο Ξέρρας έρχεται πρώτος στους ψήφους από τις ελληνικές μειονοτικές περιοχές, Αργυροκάστρου, αλλά, την αποφασιστική στήριξη εκλογής αποτελεί το αλβανικό στοιχείο. Άρα, η μείωση στήριξης του Ξέρρα στο Αλβανικό στοιχείο μπορεί να προέλθει μέσω φορώντας του την ετικέτα του Έλληνα εθνικιστή. Το στόχο αυτό, ανέλαβε εργολαβικά η Ερυθρόμαυρη Συμμαχία.

Κανείς δεν προσέχει στο σημείο αυτό ότι, η Ερυθρόμαυρη Συμμαχία οργανώνει διαμαρτυρίες, κατά του Ξέρρα, «Έλληνα εθνικιστή». Στην ουσία, έπρεπε να είχε στήσει τσαντίρι διαμαρτυρίας, έξω από το ΚΕΑΔ, ή την ΟΜΟΝΟΙΑ.

Όστόσο, κανείς δεν διαμαρτύρεται, (χρέος σε πρώτη γραμμή είναι του ΚΕΑ-ΟΜΟΝΟΙΑΣ) για την συνταγματική παραβίαση των εθνικών δικαιωμάτων, διότι πρόκειται για εθνική προσβολή, δυσφήμιση και καταπίεση λόγω εθνικής ταυτότητας. Προσέχουμε ακόμα ότι ο Σπαχίου στην ανθελληνική του ρητορική, ποτέ δεν έχει λογοπιάσει το Ντούλε, είτε το Μπολάνο, την ΟΜΟΝΟΙΑ, είτε το ΚΕΑΔ. Ούτε ο Ντούλες αναφέρθηκε ποτέ συγκεκριμένα στο Σπαχίου και την ανθελληνική του ρητορική. Μάλιστα, τώρα τελευταία ο Ντούλες λέει ότι δεν θα συνεργαστεί με κόμματα που δεν έχουν Ευρωπαϊκό προσανατολισμό (και όχι ότι διακρίνονται για ανθελληνισμό !!) Θα ήταν παρηγοριά αν αυτή η εκχειρία Ντούλε – Σπαχίου, να είχε ως υπόβαθρο την ανοχή στο όνομα πιθανούς συνεργασίας στο ίδιο συμμαχικό στρατόπεδο, -την αριστερά. Ούτε η σύμπραξη μεταξύ τους για εξουδετέρωση του Ξέρρα είναι μείζον θέμα....

Επίσης, τελευταία, μόλις διαπιστώθηκε ότι δεν είναι εύκολη η εκλογή του Ντούλε στις επικείμενες εκλογές, πολλά αλβανικά τηλεοπτικά κανάλια άρχισαν να του χαϊδεύουν τα αφτιά, που περισσότερο από λάδωμα, σημαίνει ότι ο Ντούλες είναι απαραίτητος γι' αυτούς ώστε να μη έχουν προβλήματα με την ε.ε. μειονότητα στην Αλβανία.

Αργυρόκαστρο 13.02.2013

Σχόλιο

Επειδή κάποια μέλη του ΔΣ της ΝΕΒ δεν άντεξαν την κρητική μας για το σκάνδαλο «Καλυβιώτη» τους υποσχθήκαμε να μην τους «ταράτουμε τους κύκλους».

Παρόλο που διαφωνούμε με τον τρόπο που το προσεγγίζει ο κ. Π. Μπάρκας δημοσιεύσαμε την άποψη του - πιστοί στην αρχή να δίνουμε βήμα σε κάθε συμπατριώτη μας.

Posted by Βορειοηπειρώτης

Πέμπτη, 14 Φεβρουαρίου 2013

Η εθνική ενότητα απαιτεί προσωπικές «θυσίες» !

Τέσσερεις πολιτικοί εκπρόσωποι της ΕΕΜ (3 του ΚΕΑΔ-Ομόνοια και 1 του Μέγκα) κλήθηκαν στην Αθήνα για την επίτευξη της ενότητας των δύο πολιτικών σχημάτων που εκπροσωπούν τον βορειοηπειρωτικό ελληνισμό. Παρόλο που γνωρίζουμε κάποιες θέσεις – προτάσεις, δεν θα αποκαλύψουμε και δεν θα σχολιάσουμε τίποτα καθώς οι διαπραγματεύσεις συνεχίζονται και δόθηκε νέο ραντεβού. Θα πούμε μόνο πως αν θέλουν αυτή η ενότητα να είναι ουσιαστική και να έχει απήχηση θα πρέπει να στηρίζεται σε κοινούς στόχους της ΕΕΜ και του ελληνισμού γενικότερα και όχι ικανοποιώντας κάποια άτομα - βολικά και για κάποιους εκπροσώπους του εθνικού κέντρου- γιατί οι βορειοηπειρώτες δεν είναι πρόβατα με 4 βοσκούς... Εθνική ενότητα θα επέλθει όταν οι ταγοί μας αποδείξουν πως δεν είναι εκεί για να βολέψουν τον εαυτό τους αλλά ότι μας εκπροσωπούν με όλη τη συμμαχία της λέξης.

Ο κ. Παναγιώτης Μπάρκας μας είχε στείλει το ακόλουθο άρθρο με το οποίο κάποιος μπορεί να διαφωνούν, κάποιος να βλέπουν υπερβολές, εκφράζονται όμως και πολλές αλήθειες που πρέπει να ληφθούν υπόψη

Η ε.ε. μειονότητα δεν πρέπει σ' αυτές τις εκλογές να κληθεί σε νέες θυσίες για τον αυτοσκοπό εκλογής Ντούλε!

Του Παναγιώτη Μπάρκα

Είναι αλήθεια ότι και σ' αυτές τις εκλογές η ε.ε. μειονότητα δεν κατεβαίνει με γνώμονα τους εθνικούς στόχους. Οι εξελίξεις όμως λένε ότι είναι δύσκολο να τηρηθούν οι κανόνες του παλιού στερεότυπου «να έχουμε τους αυθεντικούς εκπροσώπους στη Βουλή» και ξερό ψωμί.

Η ακαμψία της ΟΜΟΝΟΙΑΣ-ΚΕΑΔ για να συμπράξει και συνεργαστεί με άλλους πολιτικούς φορείς και εκπροσώπους στην ε.ε.μ, οδηγεί με βεβαιότητα στη μείωση του αριθμού Ελλήνων βουλευτών στην Αλβανική Βουλή.

Τους μεγαλύτερους κινδύνους να μη εκλεγεί διατρέχει ο Ντούλες. Τους λόγους θα πρέπει να αναζητήσουμε στο γεγονός ότι: Η ε.ε.μ επανειλημμένα τον έχει καταψηφίσει. Τελευταία η επίσημη Αθήνα έχει αποστασιοποιηθεί από το πρόσωπο αυτό. Για τους Αλβανούς δεν παρουσιάζει πλέον ενδιαφέρον διότι δεν έμεινε τίποτε πλέον στη ε.ε. μειονότητα, που να χρειάζεται ο Ντούλες να το ελέγχουν.

Μόνο παράγοντες στην Ελλάδα, οι οποίοι ανέπτυξαν στο παρελθόν δικά τους συμφέροντα στην Αλβανία στηριζόμενοι στο Ντούλε, φέρουν και τους περισσότερους πονοκεφάλους για την επανεκλογή του.

Η εκλογή του πλασάρεται ως «ανάγκη αυθεντικής εκπροσώπησης» της ε.ε.μ και «υπεράσπισης» εθνικών στόχων (!!). Πρόκειται για στερεότυπο που καλλιεργήθηκε το 1996. Δυστυχώς, τίθεται σε αντιδιαστολή με τους άλλους Έλληνες εκπροσώπους που ταυτίζονται ως υπηρέτες των αλβανικών συμφερόντων. (εκτός από εκείνους με τους οποίους συνεργάζεται ο Ντούλες !!).

Έτσι, ενώ ο Ντούλες ψάχνει τους μηχανισμούς (αλβανικούς) που θα τον οδηγήσουν στη Βουλή, η προπαγανδιστική του μηχανή, επεξεργάζεται το νέο προφίλ «των εθνικών στόχων».

Ελληνικοί εθνικοί στόχοι στην υπηρεσία του αλβανικού ανθελληνισμού. Αυτή τη φορά το προφίλ «εθνικοί στόχοι» εισάγεται από τη φόρμουλα εθνικισμού στο γενικότερο αλβανικό προεκλογικό τοπίο. Όχι όμως ως αντίδραση, αλλά ως εξυπηρέτησή του. Στα αλβανικά δεδομένα ο εθνικισμός ξεδιπλώνεται ως ανθελληνισμός. Η ηγεσία της ΟΜΟΝΟΙΑ-ΚΕΑΔ, εκδηλώνεται ως δήθεν ασπίδα της Ελλάδας. (!!) Η προσπάθεια κρύβει τον πραγματικό στόχο να ανεβάσουν τις εκμηδενισμένες εθνικές μετοχές της στο κοινό. (Γι' αυτό και συχνά, από ρόλο προστάτη της Ελλάδας, προκαλεί τον αλβανικό ανθελληνισμό. Λ.χ. Όταν η Ελλάδα αγνοεί το ανύπαρκτο τσάμικο θέμα, η ΟΜΟΝΟΙΑ-ΚΕΑΔ με το Ντούλε επικεφαλής μετέτρεψαν σε λίθο δοκιμασίας ελληνικότητας τη δήθεν αντίκρουση του «τσάμικου»!!)

Ο Αλβανικός εθνικισμός ζητάει ένα «ελληνικό» πάτημα να δικαιωθεί. Βρίσκει στο Ντούλε, το σωτήρα για τη ζωτικότητα των ανθελληνικών ισχυρισμών του. (Και ο Ντούλες το «φωτοστέφανο» Ελληνισμού, ως αντιαλβανισμού !!!)

Συμβαίνει έτσι τη στιγμή που συγκεκριμένα ο Ντούλες, ποτέ μα ποτέ δεν μίλησε στο αλβανικό κοινό ειδικά για τα δικαιώματα της εθνικής ελληνικής μειονότητας, αποφεύγοντας με φανατισμό να αναφέρει και το όνομά της. Την ίδια στιγμή κατακρίνει και κατηγορεί τους υπόλοιπους εκπροσώπους για μειωδοσία, επειδή δεν ασχολούνται και εκείνοι, όπως αυτός με το τσάμικο!!

«Εθνικοί στόχοι» και οι προεκλογική συμμαχία

Η ΟΜΟΝΟΙΑ-ΚΕΑΔ, κρίνει απαραίτητη τη προεκλογική συμμαχία με τα αλβανικά κόμματα. Επικαλείται γι' αυτό τον «κακό εκλογικό νόμο». (Ο εκλογικός νόμος ωφελεί ειδικά την ε.ε. μειονότητα. Σε περίπτωση συντονισμού και συσπείρωσης της εκλογικής δύναμης η ε.ε. μειονότητα μπορεί να βγάλει αυτόνομα από 2-4 βουλευτές. Αλλά ο Ντούλες θέλει όλοι να λησμονήσουμε ότι έχει κατακερματίσει την εκλογική μας δύναμη επειδή βασικός του στόχος είναι να είναι ο μοναδικός Έλληνας στη Βουλή των Αλβανών με αποτέλεσμα να μπορεί να εκλεγεί ούτε ένας, χωρίς τη βοήθεια των Αλβανών)

Εντούτοις, για τη «σύναψη» συμμαχίας δεν ξεκινάει από την διεκδίκηση δεσμεύσεων του εκάστοτε κόμματος εξουσίας προς ικανοποίηση συγκεκριμένων εθνικών μας δικαιωμάτων. Όχι! Επικαλείται, διαβολικά και προπαγανδιστικά, την δήθεν αρχή για το πόσο λιγότερο κατά της Ελλάδας εκδηλώνεται προεκλογικά το καθένα εξ' αυτών των κομμάτων (!!!)

Η ανάγκη της συμμαχίας για την εξασφάλιση της εκλογής του Ντούλε βουλευτή, συνδέεται ταυτόχρονα με την ανάγκη για την επιλογή παράταξης που του εξασφαλίζει κυβερνητική συμμαχία. Με γνώμονα τα συγκεκριμένα προσωπικά συμφέροντα παραβλέπει τον ανθελληνισμό κάθε συμμαχικού αλβανικού κόμματος

Ακριβώς, για την ικανοποίηση αυτών των ιδιοτελών συμφερόντων του έχει φέρει άνω κάτω το εκλογικό σώμα της εθνικής ελληνικής μειονότητας. (Έχει πλήξει την πολιτική μας αξιοπρέπεια και αξιοπιστία στο αλβανικό κοινό, έχει κάνει πράξη τις ανίερές συμμαχίες και πολυδιάστατο το τοπίο διάσπασης μεταξύ μας. Έχει καταργήσει στο απροχώρητο τις ανθρώπινες αξίες και τα πραγματικά ελληνικά εθνικά πιστεύω.)

Έτσι αν προσέξουμε την περίοδο μετά το 1997 και κυρίως μετά το 2001, που ο Ντούλες πρωτομπήκε στη Βουλή, μέσω του Ντούσκου, «το εθνικό» πνεύμα

της ΟΜΟΝΟΙΑΣ καλούσε τους Έλληνες να στηρίξουν, πότε το Σοσιαλιστικό και πότε το Δημοκρατικό Κόμμα, επειδή ο Ντούλες, αφού τρυγούσε τα αγαθά από την εκάστοτε συγκυβέρνηση, στο τέλος αναποδογύριζε την κούπα (με το αιτιολογικό ότι είναι ανθελληνικό) για να συνεργαστεί με το επόμενο κυβερνητικό σχήμα.

Το ίδιο συμβαίνει και τώρα. Εγκατάλειψε σχεδόν επίσημα το Σ. Κόμμα. Θα το κατηγορήσει ως ανθελληνικό διότι ερωτοτροπεί με την Ερυθρόμαυρη Συμμαχία. Στην ουσία φεύγει από τη συμμαχία με το Σ. Κόμμα διότι κινδυνεύει στο 99% να βγει βουλευτής. (Μέχρι τώρα συνέχιζε να ήταν ο επιστήθιος σύμμαχος του Ράμα, ανεξαρτήτως που Ράμα έφερε τα άνω κάτω σε σχέση με την συμφωνία ΑΟΖ, Ελλάδας-Αλβανίας και είναι το μόνο κόμμα εξουσίας, που ένταξε επίσημα στο πρόγραμμά του το Τσάμικο !!)

Τώρα ψάχνει να βρει νέο σύμμαχο, τον δήθεν πόλο του κέντρου. Επίσης, πιστεύει ότι ο πιθανός νέος πόλος, να αποχτήσει θέση μπαλαντέρ στο σχηματισμό κυβέρνησης μετά τον Ιούνιο. Συνεπώς θα προσφέρει στο Ντούλε και τη δυνατότητα να είναι στην κυβέρνηση. (Το Ντούλε δεν τον νοιάζει αν ο Μέτα, ο οποίος αν πραγματοποιηθεί ο πόλος, θα είναι ο βασικός άξονας, έχει ανακοινώσει επίσημα στο συνέδριό του κόμματος ότι πρώτος σύμμαχος του είναι το κόμμα των τσάμιδων, ούτε το γεγονός ότι ο Μέτα υπήρξε ο πρώτος υποστηρικτής του τσάμικου στις σχέσεις με την Ελλάδα και ο Υπουργός του Εξωτερικών, όπως και ο ίδιος παλιότερα, επανέφερε στο προσκήνιο για προπαγανδιστικούς λόγους την άρση του εμπολέμου. Δεν τον ενοχλεί ότι Τόπι και Σπαχίου έχουν προέλευση στην ίδια ζύμη.)

Μια τέτοια συμμαχία βοηθάει το Ντούλε, και να πετύχει τον δικό του, άλλο μεγάλο στόχο, που συμπληρώνει το χαρακτήρα του. Να εξουδετερώσει τους Έλληνες πολιτικούς του αντιπάλους. Για το σκοπό αυτό έχει στο πλευρό του τον πρώην σκληρό αντίπαλό του. Η σύμπραξη μαζί του βοηθάει ταυτόχρονα να κερδίσουν αντίστοιχα, ο ένας στην περιφέρεια Αυλώνας και ο άλλος σε εκείνη του Αργυροκάστρου.

(Οι δηλώσεις από το στρατόπεδο Μέτα και Τόπι, ότι δεν υφίσταται προεκλογική συμμαχία μεταξύ τους, φαίνεται ότι έκαψαν τα χαρτιά του Ντούλε, ο οποίος επιδίωξε αυτή τη φορά την ταχτική του τετελεσμένου γεγονότος για την ίδρυση του τρίτου Πόλου με τον ίδιο πρωτεργάτη. Το γεγονός δείχνει ότι τα πράγματα είναι σκούρα για το Ντούλε.)

Το γεγονός επίσης φαίνεται να πάγωσε τις προσπάθειες των κύκλων στην Αθήνα να εντάξουν στα σχέδια του Ντούλε για τον «Πόλο Κέντρου» και το Κόμμα των Ελλήνων, το οποίο μέχρι πρότινος χαρακτήριζαν το ΜΕΓΑ ως διασπαστικό, μόρφωμα, μπερυσικό κλπ. (Χωρίς τη συμμετοχή του ΜΕΓΑ στο σχέδιο αυτό, οι δυνατότητες να εκλεγεί ο Ντούλες βουλευτής εξανεμίζονται – ενώ με τη συμμετοχή του ο Κίτσιος έχει μηδαμινές δυνατότητες να εκλεγεί. Ιδεολογικά, βγάζει το Ντούλε υπέρμαχο της ενότητας. Πραχτικά εξουδετερώνει το ΜΕΓΑ στην εθνική αποστολή που ανέλαβε και υποδεικνύει το Ντούλε ως τον πλέον αναντικατάστατο.)

Συμπεράσματα

Έκδηλη είναι στο σημείο αυτό η στασιμότητα, η οποία στην ουσία επιβεβαιώνει ότι κανείς επίσημος φορέας στην Ελλάδα δεν ρισκάρει να παίξει το παλιό στερεότυπο παιχνίδι με επίκεντρο τα συμφέροντα του Ντούλε. Όλοι διαβάζουν εύκολα ότι η αναζήτηση από το Ντούλε προεκλογικής συμμαχίας για ικανοποίηση των προσωπικών στόχων του, δεν θα είναι απλώς ανίερη,

αλλά θα αποπροσανατολίσει γενικώς τους ψηφοφόρους με αποτέλεσμα κανείς να μη γνωρίζει την εκλογική τους συμπεριφορά. Όλοι βλέπουν επίσης ότι ο Ντούλες, ενώ κινδυνεύει για λόγο του, δεν παύει να οργανώνει δυνάμεις εναντίον των Ελλήνων πολιτικών του αντιπάλων. Συνεπώς, το ενδεχόμενο ώστε από μια πιθανή εσωτερική σύγκρουση να εξουδετερωθούν όλοι οι Έλληνες υποψήφιοι, κατέχει υψηλό ποσοστό.

Από την άλλη, οι Έλληνες υποψήφιοι σε άλλα κόμματα, έχουν πολύ μεγαλύτερες δυνατότητες να εκλεγούν, ανεξαρτήτως αν έχουν ή όχι την στήριξη της Ελλάδας

Θέλω να πιστεύω ότι και αυτό έχει σημασία, δεν πρέπει η ε.ε.μ να κάνει άλλες θυσίες για να εκλεγεί ο Ντούλες βουλευτής, τη στιγμή που όλα αυτά τα χρόνια ο Ντούλες θυσίασε την ε.ε. μειονότητα για τα ιδιοτελή συμφέροντά του. Το παιχνίδι πάντως μόλις άρχισε.

Παναγιώτης Μπάρκας 04.02.2013

Posted by Βορειοηπειρώτης

Τρίτη, 19 Φεβρουαρίου 2013

Τα καλώς και κακώς κείμενα των αντιδράσεων των βορειοηπειρωτών για τις συντάξεις του ΟΓΑ

Ποιόν εκπροσωπεί ο συνδυασμός ΚΕΑΔ-ΟΜΟΝΟΙΑ;

Του Παναγιώτη Μπάρκα

Εύγε στους Έλληνες βορειοηπειρώτες υπερήλικες! Έδωσαν ακόμα ένα μάθημα, στην πολιτική ηγεσία και στην ίδια την Ελλάδα. Έδειξαν πράγματι ότι τους αξίζει ο χαρακτηρισμός ότι αποτελούν τους τελευταίους φύλακες των εθνικών μας αξιών στον τόπο που κληρονόμησαν και δεν έχουν σε ποιους να

τον παραδώσουν.

Το πλήγμα που δέχτηκαν με την κατάργηση του επιδόματος του ΟΓΑ, είναι πολύ βαρύ γι' αυτούς προσωπικά και για το συλλογικό εθνικό μας συμφέρον. Λογικό ήταν να πάνε σύσσωμα και να διαμαρτυρηθούν σε όλους τους ελληνικούς θεσμούς, πολιτικούς, πολιτειακούς, διπλωματικούς κλπ.

Λογικό ήταν να οργανώσουν και πορεία διαμαρτυρίας προς το Γενικό Προξενείο της Ελλάδας στο Αργυρόκαστρο, είτε σε εκείνο της Κορυτσάς, είτε στην πρεσβεία στα Τίρανα, διότι κατά βάθος και στην ουσία το επίδομα του ΟΓΑ αυτοί το θέλουν για να παραμείνουν στις εστίες τους και οι εστίες μας τους έχει τώρα πολύ ανάγκη.

Και αυτοί αποφάσισαν στις 18.02.2013 να οργανώσουν πορεία διαμαρτυρίας στο Γενικό Προξενείο της Ελλάδας στο Αργυρόκαστρο. Όμως παραιτήθηκαν (εκτός από μερικές δεκάδες) όταν διαπίστωσαν ότι οι διοργανωτές της πορείας τους είχαν προκαταρκτικά σκεφτεί να μετατρέψουν την δίκαιη διαμαρτυρία τους σε τροφή των αλβανικών τηλεοπτικών καναλιών. Η εθνική τους αξιοπρέπεια δεν το επέτρεπε! Το μήνυμά τους ήταν ξεκάθαρο, ότι ως πραγματικοί Έλληνες Βορειοηπειρώτες ποτέ δε θα ζητήσουν την στήριξη αλβανικών παραγόντων στις διεκδικήσεις τους προς την Ελλάδα. Το θεώρησαν εθνική προσβολή και δεν εισάκουσαν....

Και είχαν δίκιο τα Αλβανικά ΜΜΕ, επειδή εθνικά βόλευε, έδωσαν ιδιαίτερη σημασία στην ασήμαντη πλέον διαμαρτυρία τους. Πρόβαλαν μάλιστα και πανό στα οποία αναγράφονταν «Όχι άλλες χαμένες πατρίδες», που σε άλλες περιπτώσεις θα αποτελούσε αφορμή για έξαρση κύματος αλβανικού εθνικισμού.

Ήταν επίσης τραγικοκωμικό το γεγονός παράταξης πολυάριθμων αλβανικών αστυνομικών δυνάμεων «σε υπεράσπιση» του Γενικού Ελληνικού Προξενείου από τους Έλληνες Βορειοηπειρώτες υπερήλικες....!

Σε όλη την υπόθεση επισύρει την προσοχή το γεγονός ότι τα αλβανικά ΜΜΕ γνώριζαν κάθε λεπτομέρεια για τις κινήσεις και τους στόχους της πορείας διαμαρτυρίας των υπερήλικων. Ήταν ενημερωμένα από τον έπαρχο της Πάνω Δρόπολης Χρίστο Ντούτση (ως βασικός οργανωτής). **Την ίδια στιγμή δεν ενδιαφέρθηκε να ειδοποιήσει κανένα ελληνικό κανάλι και ΜΜΕ...** που σημαίνει ότι εσκεμμένα επιδίωξε να περάσει μηνύματα στην Αθήνα μέσω των Αλβανικών ΜΜΕ. Γιατί, όμως;!!

Η κίνηση του Ντούτση, επιβεβαιώνει εμπράκτως ότι οι όποιες πολιτικές κινήσεις τους είναι αυστηρά πλαισιωμένες στα αλβανικά συμφέροντα και προς εξυπηρέτηση αυτών, μέχρι ακόμα και το ρεζίλεμα της Ελλάδας.

Επίσης, το όλο σενάριο επιβεβαιώνει ότι οι ντούτσιδες της πολιτικής ηγεσίας που εκπροσωπεί (και ευτυχώς είναι η ΟΜΟΝΟΙΑΣ-ΚΕΑΔ) θέλουν να επωφεληθούν προσωπικά και να καρπωθούν αυτοί τα θετικά αποτελέσματα των μαχών που δίνουν πραγματικά πολλοί φορείς, (πλην τους ανωτέρω) για να μη καταργηθεί το επίδομα του ΟΓΑ προς τους παρήλικές μας, ή να αντικατασταθεί από άλλους πόρους. Ο Ντούτσης ισχυρίστηκε στα αλβανικά ΜΜΕ, ότι μετά από το δικό του διάβημα στο Γενικό Πρόξενο της Ελλάδας, υπήρξε αμέσως η διαβεβαίωση ότι θα βρεθεί λύση... (!!) Έλεος, όταν για το θέμα αυτό είναι γνωστό πώς δίνουν σκληρές μάχες πολλοί θεσμοί, πολιτικά πρόσωπα, διπλωμάτες κλπ. Θα σεβαστώ την δική τους σεμνότητα και δε θα αναφέρω ονόματα δικών μας πολιτικών «αντιπάλων» της ηγεσίας ΟΜΟΝΟΙΑΣ-ΚΕΑΔ. Αλλά θα τονίσω ότι αξιοποίησαν τις δικές τους προσωπικές πολιτικές μετοχές και έφθασαν αθόρυβα μέχρι τον Πρωθυπουργό Αντώνη Σαμαρά για να του ζητήσουν την εύρεση λύσης επί του συγκεκριμένου. Και έχουν την δέσμευση του. Αλλά δεν βγαίνουν στα κανάλια, ότι αυτοί είναι οι σωτήρες, διότι κρίνουν με τη λογική ότι σημασία έχει το θετικό αποτέλεσμα και όχι η προσωπική τους δόξα.

Από την άλλη πλευρά εξοργίζει η πολιτική εγκατάλειψη της ηγεσίας της ΟΜΟΝΟΙΑΣ-ΚΕΑΔ και επί του συγκεκριμένου θέματος.

Οι Ντούλες-Μπολάνος, ήταν στην Αθήνα όταν ετοιμάζονταν και πραγματοποιήθηκε η μεγάλη πορεία διαμαρτυρίας των Βορειοηπειρωτών συνταξιούχων του ΟΓΑ (13 Φλεβάρη, μια μέρα πριν από τη συνάντηση των τεσσάρων Βορειοηπειρωτών εκπροσώπων με την πολιτική ηγεσία του ΥΠΕΞ). Λογικό ήταν, ώστε από κοινού με άλλους φορείς, να αποτελούσαν την καρδιά της πορείας διαμαρτυρίας. **Δεν παρευρέθηκαν διόλου.** Τους εγκαταλείψαν για πολλοστή φορά τους Βορειοηπειρώτες και στις πιο κρίσιμες στιγμές. Είναι η γνωστή χαιρεκάκησα συμπεριφορά τους. Το ίδιο έκαναν όταν 250-300 Έλληνες βορειοηπειρώτες φοιτητές είχαν πρόβλημα με το Υπουργείο Παιδείας της Ελλάδας. Οι φοιτητές κατέβηκαν σε απεργία πείνας. Η συγκεκριμένη ηγεσία έπινε ακριβά κρασιά σε πολυτελέστατα μαγαζιά της Αθήνας. Το ίδιο και με το μηνιαίο επίδομα των 70 Ευρώ των δασκάλων. Το ίδιο και με την κατάργηση της υποτροφίας των 1150 Ευρώ ετησίως των ελλήνων φοιτητών στο Τμήμα Ελληνικών στο Πανεπιστήμιο Αργυροκάστρου. Λογικό είναι το συμπέρασμα ότι ο Ντούλες και Μπολάνος δεν έχουν το ηθικό δικαίωμα να σταθούν στο πλευρό των συνταξιούχων του ΟΓΑ, εφόσον δικά τους ήταν τα ραβασάκια κάτω από τις πόρτες των σπιτιών αυτών, μέσω των οποίων τους απειλούσαν ότι αν δεν ψηφίσουν την ΟΜΟΝΟΙΑ θα τους κόψουν τις συντάξεις. (!!)

Κάποια άλλη εκτίμηση αναφέρει ότι Ντούλες και Μπολάνος δεν παρευρέθηκαν στην πορεία επειδή ήταν εκεί και η Χρυσή Αυγή και φοβήθηκαν μη τους κατηγορήσουν οι Αλβανοί ότι σύμπραξαν στην Αθήνα (!!)

Οι ίδιοι πάντως έδειξαν ότι το μόνο που τους ενδιέφερε ήταν να βρουν στηρίγματα ώστε στη συνάντηση με την πολιτική ηγεσία του ΥΠΕΞ την επόμενη (14.02.2013), να εμφανίζονταν ως οι αναντικατάστατοι εκπρόσωποι του Βορειοηπειρωτικού Ελληνισμού και για την εκλογή τους (του Ντούλε) στις επικείμενες βουλευτικές στην Αλβανία, το έθνος πρέπει να κάνει τις μέγιστες θυσίες. Αυτοί και μόνο αυτοί έχουν στα χέρια «το πυρηνικό» όπλο που «εξασφαλίζει» στο Βορειοηπειρωτικό Ελληνισμό την εκπροσώπηση στην Αλβανική Βουλή. Αυτοί και μόνο αυτοί είναι οι εγγυητές της ενότητας. -Αλλά

παρά τις τεράστιες προσπάθειες δεν μπορούν να κρύψουν ότι είναι οι υπεύθυνοι ης διάσπασης.

(Επιβεβαίωσε το συμπέρασμα αυτό το γεγονός ότι ο Ντούλης και μετά τη συνάντηση στο ΥΠΕΞ, έμεινε στην Αθήνα. Περνάει πόρτα την πόρτα, φιλάει κατουρημένες ποδιές, μπλοφάρει με προηγούμενα εκλογικά αποτελέσματα, αλλάζει κοστούμια, κατεβάζει επίλεκτους λόγους, κάνει χειρονομίες ηγέτη, αφήνει να εννοηθεί ότι ο πατριωτισμός των Ελλήνων Βορειοηπειρωτών έχει βρει την τελευταία στέγη μόνο σ' αυτόν και σε κανένα άλλο. Και όλα αυτά για να μπορέσει να τσακίσει τον πρόεδρο του ΜΕΓΑ και το ίδιο το ΜΕΓΑ, που τον απειλεί άμεσα στην εκλογή του. Ο πρόεδρος του ΜΕΓΑ όμως, με τη σεμνότητα που τον χαρακτηρίζει και την δυναμική του εθνικού χρέους παρευρέθηκε και στους συνταξιούχους και στον Αβραμόπουλο. Την ίδια στιγμή γνωρίζει ότι πριν πάει στην Αθήνα, οφείλει να οργώσει την εθνική ελληνική μειονότητα, να δει κατάματα τους ανθρώπους και τα προβλήματά τους και να λάβουν από κοινού αποφάσεις)

Καταλήγω συμπερασματικά ότι στην ηγεσία της ΟΜΟΝΟΙΑΣ–ΚΕΑΔ και για την προκειμένη περίπτωση αρμόζει πλήρως η λαϊκή παροιμία που λέει: «Το χωριό καίγονταν η μπάμπω λούζονταν» και όχι μόνο τόσο αλλά η μεθόδευση της πορείας διαμαρτυρίας των συνταξιούχων μας του ΟΓΑ, δλδ του πόνου τους, έξω από το Γενικό Προξενείο της Ελλάδας στο Αργυρόκαστρο, ως τροφή για τα αλβανικά ΜΜΕ για να μας ρεζιλέψουν στις σχέσεις μας με την Ελλάδα, δείχνει ότι το άρμα τους καμιά σχέση δεν έχει με τα συμφέροντα, την εθνική, ηθική και ελληνική αξιοπρέπεια του Βορειοηπειρωτικού ελληνισμού.

ΤΕΛΟΣ

Του Παναγιώτη Μπάρκα

Αργυρόκαστρο 18.02.2013

Posted by Βορειοηπειρώτης

Πέμπτη, 21 Φεβρουαρίου 2013

Ας μην καταχραζόμαστε και απαξιώνουμε τον όρο «ενότητα»!

Του Παναγιώτη Μπάρκα

Τελευταία παρατηρούμε έναν πληθωρισμό όσον αφορά τις επικλήσεις **για ενότητα**. Ασφαλώς, είναι η βαρύτερη πληγή που φέρει ο τόπος μας και η εθνική μας κοινότητα. Είναι, το ποθούμενο ειδικά τώρα στους χαλεπούς καιρούς που διανύουμε.

Όμως, δεν πρέπει να κάνουμε κατάχρηση και απαξιώνουμε εκείνο που επιβάλλεται και προσδοκούμε. Στη δική μας περίπτωση το βασικό πρόβλημα επίτευξης της ενότητας εστιάζεται ακριβώς στην παντελή έλλειψη εθνικών στόχων. Ο θεσμός που η εθνική μας κοινότητα παρήγαγε για τον εντοπισμό, επεξεργασία και καθοδήγηση των εθνικών στόχων, η ΟΜΟΝΟΙΑ, (εννοούμε την εκάστοτε ηγεσία) δεν τα κατάφερε και επί χρόνια τώρα έχει μετατραπεί σε μέρος του προβλήματος,- της μη ενότητας.

1. Ποιοι είναι οι επιβεβλημένοι στόχοι και ποια η δική μας συμπεριφορά.

Η διαχρονική μας συνιστώσα και οι σημερινές καταστάσεις υπαγορεύουν προς επιλογή τους κάτωθι βασικούς εθνικούς στόχους.

α.- Ένταξη στην αλβανική κοινωνία με τις εξής προϋποθέσεις:

Διατήρηση και προώθηση της εθνικής ταυτότητας· σεβασμό και αξιοποίηση των ιστορικών εθνικών κληρονομιών· ένταξη, ή πλαισίωση του εθνικού μας θέματος, (βάση των ιστορικών εθνικών κληρονομιών) ως μέρος των γενικότερων εξελίξεων στην περιοχή· εξασφάλιση της ισοτιμίας, ισονομίας, ισοκρατίας και ισοπολιτείας στο κράτος που ζούμε.

β.- Αυτονόμηση εντός του αλβανικού κράτους, με ο, τι αυτό προϋποθέτει.

2. Ποιο είναι το προφίλ «στόχων», που προβάλλουμε προς προς Αλβανία, Ελλάδα και προς τρίτους.

Δυστυχώς, δεν έχουμε μια ξεκάθαρη δεδομένη εθνική γραμμή. Κινούμαστε συγκυριακά και σε εξάρτηση με το περιβάλλον:-Απόσταση από τα Τίρανα και την Αθήνα. Κατά συνέπεια:- **Στο χώρο μας** (στο εσωτερικό μας), λόγω της αμεσότητας με τον αλβανικό παράγοντα, δεν αρθρώνουμε συγκεκριμένα τι εθνικά ζητούμε. Μάλιστα, όσο περισσότερο οι εκπρόσωποι των θεσμών που αναφέραμε (Ηγεσία της ΟΜΟΝΟΙΑΣ και όχι οργάνωση της ΟΜΟΝΟΙΑΣ) εξαρτούνται από τον αλβανικό παράγοντα, τόσο περισσότερο αμβλύνεται και «η αντιαλβανική» ρητορική.

Στην Ελλάδα –οικείο εθνικό περιβάλλον, μακριά από τα Τίρανα. Δίνουμε έμφαση στην αντιαλβανική ρητορική- ειδικά τώρα με την έξαρση του αλβανικού εθνικισμού ως ανθελληνισμού. Αναπτύσσουμε θέσεις, που κυμαίνονται, από σεβασμό των ανθρωπίνων και εθνικών δικαιωμάτων, μέχρι «αυτονομία ως μοναδική λύση».

Σε διεθνείς παράγοντες: Παραμένει ο αντιαλβανισμός, αλλά σε τόνους και αιτήματα, που δεν προκαλούν το διεθνή παράγοντα. (Δλδ αποφεύγουμε τα «εθνικιστικά»).

Στα Τίρανα. Η ανοχή ξεπερνάει τα όρια. Η πολιτική ηγεσία αποφεύγει κάθε διεκδίκηση δικαιωμάτων, μέχρι μάλιστα και την αναφορά του θεσμικού εθνικού ονόματος της κοινότητάς μας. Τα μέλη της κοινότητάς μας στην αλβανική επικράτεια προσπαθούν να αποκρύψουν, ή να απεμπολήσουν την εθνική τους καταγωγή για να είναι αρεστοί στο αλβανικό περιβάλλον.

3. Ποια πραγματικότητα ζούμε .

Η ιστορία, τουλάχιστον των τελευταίων 70 χρόνων, οι πολλαπλές ταχύτητες ύπαρξης της εθνικής ελληνικής μειονότητας, (περιοχές με αμιγή πληθυσμό, γκρίζες ζώνες, μετοικήσεις στην αλβανική επικράτεια, μικτοί γάμοι κλπ), φαίνεται ότι έχουν καθιερώσει τη συνύπαρξη και ένταξη στην αλβανική κοινωνία. Αυτό υπαγορεύουν και οι σημερινές διεθνείς συγκυρίες ένταξης και παγκοσμιοποίησης, (ανεξαρτήτως από κάποιες εξελίξεις στην περιοχή). Είναι άλλο πράγμα αν την πραγματικότητα αυτή εμείς τη βιώνουμε ως αφομοιωτική διαδικασία. Αν υπάρχουν αλβανικοί μηχανισμοί κρατικοί ή μη, που δεν θέλουν την διατήρηση και προώθηση της ταυτότητάς μας, ή αν εμείς οι ίδιοι για διάφορους λόγους, ακόμα και ιδιοτελείς, δεν διεκδικούμε τα εθνικά δικαιώματα κατοχυρωμένα από το σύνταγμα και διεθνείς οργανισμούς.

4. Ποια δομή πολιτικής εκπροσώπησης θα ήταν αποτελεσματικότερη.

Η δομή στην οποία ζούμε έχει ως εξής. Επικρατεί η συνύπαρξη και η ένταξη των πολλών ταχυτήτων του Βορειοηπειρωτικού Ελληνισμού στην Αλβανική κοινωνία. (Προς το παρόν, δεν διαφαίνεται άλλη τάση στην Αλβανική πραγματικότητα.) Είπαμε ότι υπάρχει, μάλιστα συχνά, έντονη η τάση μετατροπής της συνύπαρξης και ένταξης σε αφομοίωση. **Όπως επίσης οι Βορειοηπειρώτες Έλληνες διακρίνονται από την κοινή ελληνική εθνική ταυτότητα και τα διαφοροποιημένα ιδεολογικά και κομματικά πιστεύω.**

Αυτό σημαίνει ότι η εθνική πολιτική εκπροσώπηση θα πρέπει να ανταποκρίνεται στην κάτωθι δομή: **-Να υπάρχει μια κεντρομόλο εθνική πολιτική δύναμη, η οποία να συσπειρώνει γύρω της όλες «τις ιδεολογικές» δυνάμεις εντός του αμιγούς ελληνικού περιβάλλοντος και στους αλβανικούς ιδεολογικούς φορείς.**

5. Η συγκεκριμένη πρόταση.

Η κάθε πετυχημένη εθνική κοινότητα στο κόσμο, έχει επιλέξει ακριβώς τη δόμηση αυτή πολιτικής εθνικής οργάνωσης. Στη φύση συναντάται στο φαινόμενο της μέλισσας. Στο δικό μας χώρο, από το 2001, υπάρχει υπό συζήτηση η πρόταση **ΟΜΟΝΟΙΑ-άτυπη ΒΟΥΛΗ**, η οποία αποσκοπεί στην αξιοποίηση της εθνικής προσφοράς κάθε Έλληνα Βορειοηπειρώτη, ανεξαρτήτως ιδεολογικού πιστεύω και οργανωτική κομματική ένταξη, είτε είναι αλβανική, ή ελληνική. Η «Βουλή» στην προκειμένη περίπτωση είναι η στέγη όλων των δυνάμεων, η οποία θα συντονίζει και τον ρόλο του εκάστοτε παράγοντα

6. Ποιος εμποδίζει την επίτευξη της πραγματικής ενότητας.

Ασφαλώς, η συγκεκριμένη ηγεσία της ΟΜΟΝΟΙΑΣ. Στην πράξη έχει αποδεχτεί την πραγματικότητα συνύπαρξης μέσω ένταξης με την αλβανική κοινωνία (η ίδια έχει επιτρέψει την αφομοιωτική διαδικασία) Μάλιστα, από το 1991, πολιτικά ή ιδεολογικά, τα αλβανικά κόμματα έχουν σημαντικά ερείσματα

ακόμα και στο συμπαγές χώρο της ε.ε. μειονότητας, κατατάσσοντας την ΟΜΟΝΟΙΑ σε δεύτερο και τρίτο σχήμα. Η ηγεσία της ΟΜΟΝΟΙΑΣ δεν βλέπει την διπλή αυτή πραγματικότητα ένταξης, (επιλογή αλβανικών κομμάτων από Έλληνες στην Αλβανική επικράτεια, διείσδυση των αλβανικών κομμάτων στις περιοχές με αμιγή ελληνικό πληθυσμό), αλλά απαιτεί το σχήμα «γκέτου». Οι Έλληνες να ενταχθούν κάτω από την ομπρέλα της και μετά εκείνη να κάνει τις επιλογές με ποιο αλβανικό κόμμα να συμμαχήσει (;!) Φτάνει μάλιστα στα άκρα εφόσον η πολιτική στήριξη ή μη της ηγεσίας της ΟΜΟΝΟΙΑΣ αποτελεί και τη διαχωριστική γραμμή σε Έλληνες και μη Έλληνες, δλδ στη διάσπαση.

7. Την κυψέλη έχουν καταλάβει οι κηφίνες

Η ηγεσία της ΟΜΟΝΟΙΑΣ, με αντιδημοκρατικούς τρόπους και μέσα έχει σφετεριστεί τον εθνικό θεσμό. Τα εθνικά πιστεύω του συνόλου των Ελλήνων, τα αντικατάστησε με συμφέροντα μιας μικρής ομάδας. Πρακτικά δεν αρθρώνει εθνικούς στόχους, δλδ μέχρι σήμερα δεν έχει ανακοινώσει τους εθνικούς στόχους για τους οποίους αγωνίζεται. Κατ' επέκταση δεν μπορεί να αποδείξει ότι στο ενεργητικό της έχει κάποια εθνική επιτυχία, πραγματοποίησε για την ε.ε.μ ένα εθνικό έργο. Αριθμεί δύο φορές περισσότερα πρώην στελέχη, που την έχουν εγκαταλείψει, από τα νυν. Μετά από την κατά κράτος αποτυχία ως η πολιτικός εκπρόσωπος της ε.ε.μ, η ηγεσία της ΟΜΟΝΟΙΑΣ θα έπρεπε ώστε στο υπερβατικό παράδειγμα του Ποντίφικα, να παραιτούνταν για να ανοίξει ο δρόμος της πραγματικής ενότητας. Απεναντίας, Εκείνη, επίμονα, έχει εμποδίσει τις προσπάθειες για την επίτευξη της πραγματικής εθνικής ενότητας, με αποκορύφωμα εκείνη του 2007, που ανέλαβε το ΥΠΕΞ στην Αθήνα. Αντί να συσπειρώσει τους Έλληνες, προσπαθεί να αποδώσει τις ευθύνες διάσπασης, στα στελέχη που την εγκαταλείπουν, προσφέροντας κοινό έργο από άλλες θέσεις. _

8. Ποια θέση θα τηρήσει το ΥΠΕΞ αυτή τη φορά.

Στην συνάντηση της 14-ης Φλεβάρη μεταξύ Ηγεσίας της ΟΜΟΝΟΙΑΣ-ΚΕΑΔ και του Κίτσιου του ΜΕΓΑ, η ενότητα πάει να παγιδευτεί στους ιδιοτελείς σκοπούς της ηγεσίας της ΟΜΟΝΟΙΑΣ. Δλδ «να επιτευχτεί» με τη συμμετοχή των εν' μέρη παραγόντων ενότητας. Ευτυχώς που η πολιτική ηγεσία του ΥΠΕΞ δεν επέτρεψε να αναδειχτεί υπέρμαχος της ενότητας και εγγυητής της ο βασικός υπεύθυνος για την απώλειά της.

ΤΕΛΟΣ

Του Παναγιώτη Μπάρκα Αργυρόκαστρο 21.02.2013

Posted by Βορειοηπειρώτης

Τρίτη, 5 Μαρτίου 2013

Η εκλογική συνεργασία ως προοίμιο (μη) ενότητας

Ντούλες - Με το αριστερό χέρι εκβιάζει τους Έλληνες για «ενότητα» και το δεξί επαιτεί τους Αλβανούς για συνεργασία!

Του Παναγιώτη Μπάρκα

Τώρα όλα δείχνουν ότι οι διεργασίες για την «ενότητα», οι οποίες δρομολογήθηκαν πριν λίγους μήνες με πειστικό κίνητρο τις εκλογές στην Αλβανία, θα θυσιαστούν, για μια ακόμα φορά, στο βωμό μιας έδρας στην Αλβανική Βουλή, λες και ο ελληνισμός τόσο χρόνια κρατήθηκε από αυτήν την καρέκλα!

Η εκλογική συνεργασία «ως προοίμιο» (μη) ενότητας.

Είναι πασιφανές και οι λογαριασμοί δείχνουν ότι αυτή τη φορά η όποια συμμαχία Ντούλε με αλβανικά κόμματα, χωρίς την εκλογική σύμπραξη του ΜΕΓΑ, δεν εξασφαλίζουν την εκλογή του

Οι συγκεκριμένες καταστάσεις ανάγκασαν τον Ντούλε να καθίσει στο τραπέζι με τον πρόεδρο του ΜΕΓΑ, Κίτσιο. Στα σχέδια του ήταν η αξιοποίηση «της υπεροχής του» για να αναγκάσει τον Κίτσιο να μπει στο μαντρί του. (Η «υπεροχή του» δεν έχει σχέση με την ψήφο, αλλά με τα αλβανικά τερτίπια.) Κατά το Ντούλε σημαίνει ότι το ΜΕΓΑ να ενταχτεί στο ΚΕΑΔ, να κατεβούν στις εκλογές με κοινό ψηφοδέλτιο, (του οποίου να ηγείται ο ίδιος στην Αυλώνα) και στη συνέχεια οι άνθρωποι του ΜΕΓΑ να πάρουν κάποιες θέσεις στο Γενικό Συμβούλιο της ΟΜΟΝΟΙΑΣ και κάποιες καρέκλες στην εξουσία που θα μοιράσει ο Ντούλες ως βουλευτής και μέλος της μελλοντικής κυβέρνησης, (κατά τις προσδοκίες του). Το ΜΕΓΑ, όσον αφορά τις εκλογές, παρά το γεγονός ότι βρέθηκε στη συνάντηση, εντελώς υπό άνισους όρους, ζήτησε ισότιμη σύμπραξη με το ΚΕΑΔ-ΟΜΟΝΟΙΑ. Δλδ συμμαχία με ανεξάρτητα ψηφοδέλτια, με στόχο την εκλογή περισσότερων από έναν βουλευτή.

Η ομηρία της «Ομόνοιας» και η αναστραμμένη πυραμίδα των σχέσεων ΟΜΟΝΟΙΑ- ΚΕΑΔ-ε.ε.μειονότητα.

Σε συνέχεια της λογικής της συνάντησης της Αθήνας, ο Κίτσιος πάει στο Μπολάνο. Ο Μπολάνος έδειξε ότι δεν είχε καμιά ελευθερία ή καλύτερα δεν έχει καμιά αρμοδιότητα να αφαιρέσει λέξη από τους όρους Ντούλε που πιο πάνω αναφέραμε. Εντωμεταξύ επιβεβαίωσε και το βαρύ τίμημα που πληρώνει η ε.ε. μειονότητα εξ' ονόματος της απολυταρχίας Ντούλε. Για το Μπολάνο, η ΟΜΟΝΟΙΑ αποτελεί τμήμα του ΚΕΑΔ (όπως κάθε άλλο είδος μειονότητας)!!! Στην πραγματικότητα το ΚΕΑΔ ιδρύθηκε ως το πολιτικό σκέλος (εκλογικού φορέα) της ΟΜΟΝΟΙΑΣ, όταν με νόμο την απέκλεισαν στις πρόωρες εκλογές του 1992. (Το ρόλο αυτό του ΚΕΑΔ σε σχέση με την ΟΜΟΝΟΙΑ και την ε.ε. μειονότητα έλαβε τώρα το ΜΕΓΑ) Αυτό σημαίνει ότι το ΚΕΑΔ πρέπει να είναι μέρος της ΟΜΟΝΟΙΑΣ και όχι το αντίστροφο, όπως συμβαίνει. Το αναφέρω αυτό διότι οι συσχετισμοί στο ΚΕΑΔ, στους οποίους ο Ντούλες έχει εντάξει την ε.ε. μειονότητα είναι εθνικά επιζήμιες. Για να μπορέσει ο Ντούλες να έχει στη τσέπη του διαπραγματευτικά χαρτιά με τα

αλβανικά κόμματα και δομές του κράτους, φέρει την ε.ε. μειονότητα σε θέσεις δεσμευτικής σύμπραξης με ανθελληνικά συμφέροντα. (Όπως είναι λόγου χάρη η συνυπογραφή Ντούλε σε αιτήματα της μίνι-μειονότητας των Σκοπιανών στην Αλβανία.) Ή για ένα πλοχέρι ψήφων οδηγεί την ε.ε. μειονότητα σε εξισώσεις με γλωσσικές, χρωματικές, πολιτιστικές κλπ μειονότητες και άλλες ευπαθείς ομάδες στην Αλβανία. Ανέφερα αυτά τα στοιχεία για να επιβεβαιώσω ότι η δομή του ΚΕΑΔ και οι σχέσεις του με την ΟΜΟΝΟΙΑ, κατατάσσουν το ΚΕΑΔ ως ένα παναλβανικό κόμμα που έχει στους κόλπους του και τη συνιστώσα της Ομόνοιας!

Η «Συμμαχία των Ελλήνων»

Μετά και από τη συνάντηση αυτή, το Προεδρείο του Κόμματος των Ελλήνων παρουσίασε επίσημα την εκλογική φόρμουλα με την εύστοχη ονομασία «Συμμαχία των Ελλήνων». Η πρόταση αφορά την εκλογική συνεργασία ανάμεσα σε ΜΕΓΑ και ΟΜΟΝΟΙΑ με τον πολιτικό της εκφραστή της το ΚΕΑΔ, με ανεξάρτητα ψηφοδέλτια. Αυτή η συμμαχία, έχοντας μόνο έναν εν ενεργεία βουλευτή, έχει κάποια πρακτική δυσκολία για το ΜΕΓΑ, την έγκαιρή συγκέντρωση 5-7 χιλιάδων υπογραφών για να αποκτήσει το δικαίωμα εκλογικού φορέα.

Στην πρόταση του το ΜΕΓΑ κάνει λόγο για εκλογή περισσότερων του ενός βουλευτή από τη «Συμμαχία». Ωστόσο δεν έχει προβεί σε λεπτομέρειες για το πώς θα επιτευχτεί αυτός ο στόχος. Αυτό προϋποθέτει στην ουσία τουλάχιστον την μεταφορά του Ντούλε στην κορυφή του ψηφοδελτίου του ΚΕΑΔ στην περιφέρεια Αργυροκάστρου ή κάπου αλλού. Αυτό σημαίνει συγκέντρωση των διάσπαρτων ψήφων της πανστρατιάς των Ελλήνων από τον πρόεδρο του ΚΕΑΔ ως επιβεβαίωση του ηγετικού του ρόλου, μάλιστα στη γενετειρών του.

Ο κίνδυνος μιας νέας διάστασης διάσπασης

Το ΜΕΓΑ, φαίνεται ότι δεν προβαίνει σε συγκεκριμένες προτάσεις, διότι γνωρίζει τις προθέσεις του Ντούλε, ο οποίος θέλει τη νίκη στο πιάτο και το ΜΕΓΑ διστάζει να τον προκαλέσει. Μειώνει έτσι το κύρος του και επιτρέπει στο Ντούλε να ηγηθεί μιας άλλης διάσπασης, της τοπικής ανάμεσα σε Δρόπολη και Βούρκο. Το εκλογικό σώμα των Ελλήνων είναι βέβαιο ότι αυτή τη φορά δε θα δεχτεί τον εξαναγκασμό να ψηφίσει Ντούλε. Άλλωστε η πλειοψηφία των οπαδών του ΜΕΓΑ θεωρεί μοναδικό αίτιο της διάσπασης τον Ντούλε και δεν πρόκειται να τον «επιβραβεύσουν» με την ψήφο τους. Συνεπώς η οποία παραχώρηση προς την κατεύθυνση αυτή του ΜΕΓΑ θα είναι μοιραία για την ηγεσία του και οι ψήφοι των Ελλήνων θα είναι περισσότερο από κάθε άλλη φορά υπέρ άλλων υποψηφίων, ως διαμαρτυρία κατά του Ντούλε.

Ο Ντούλες.

Δείχνει ότι δεν το νοιάζει καμιά ενότητα, καμιά συνεργασία, καμιά επικοινωνία μεταξύ των Ελλήνων που δεν εγγυάται την εκλογή του. Είναι γνωστό ότι δεν θα δεχτεί την πρόταση του ΜΕΓΑ για τη «Συμμαχία των Ελλήνων». Για να κερδίσει έδαφος και ελπίδες κινείται σε μια διπλή γραμμή. Από την μία πιέζει καταστάσεις ώστε το ΜΕΓΑ να ενταχτεί στο ΚΕΑΔ, όπως έκανε και το κάποτε ΚΑΔΕ. Στη συνέχεια ο Ντούλες θα επιλέξει συμμαχία με ένα αλβανικό κόμμα που θα του εγγυηθεί την εκλογή του, με απώτερο στόχο τη συμμετοχή στην κυβέρνηση. (Προσέχουμε, η κάθε πολιτική κίνηση του Ντούλε έχει ως

προϋπόθεση τα αλβανικά κόμματα). Ενδεχομένως ο Κίτσιος να πει στο Ντούλε ότι δέχομαι την πρότασή σου, αλλά επικεφαλής στο κοινό ψηφοδέλτιο στην Αυλώνα να μη είναι κανένας από τους προέδρους των κομμάτων. Αντικειμενικοί λόγοι στην πρόταση αυτή σε όφελος των εθνικών συμφερόντων και της ενότητας, κυρίως όσον αφορά το Ντούλε, υπάρχουν πάρα πολλοί. (Στην ουσία η πρόταση αποτελεί μία λύση, η οποία θα σπάσει το φράγμα Ντούλε για να προχωρήσουν οι δημοκρατικές εξελίξεις ενότητας στην ε.ε. μειονότητα.) Είναι, όμως απολύτως σίγουρο ότι ο Ντούλες δε θα δεχτεί τέτοια πρόταση. Αλλά είναι και ένας τρόπος να επιβεβαιωθεί και ο τελευταίος οπαδός του Ντούλε ότι η αλαζονεία του, ο εγωκεντρισμός του, η απολυταρχία του κλπ έχουν πάρει όμηρο τις τύχες του ελληνισμού της Αλβανίας και του καθενός μας προσωπικά.

Το ΚΕΑΔ δεν έχει πρόγραμμα

Από την άλλη, με το ακριβό του κοστούμι, έβγαλε το χέρι του πολιτικού ζητιάνου στα αλβανικά κόμματα, την στιγμή που δημαγωγικά (για να είναι «εντάξει» με τις μειονότητες!) τα κατηγορεί σύξυλα ότι έχουν ξεσπαθώσει εθνικιστικά κατά των μειονοτήτων. Με έντρομο βλέμμα δηλώνει ότι «έχει εξασφαλίσει την πολιτική του επιβίωση». Κλείνει την πόρτα του ΣΚ και ανοίγει εκείνη του Δ. Κόμματος. Φτιάχνει νοερούς πόλους. Δεν λησμονεί να αναφέρει ότι είναι «ο εγγυητής» για την πορεία της Αλβανίας στην Ε. Ένωση. Το παίζει σημαντικός δηλώνοντας ότι είναι «το κλειδί» σχηματισμού κυβέρνησης μετά τις 23 Ιουνίου. Αλλά για να δικαιολογήσει την πραγματικότητα, ότι κανείς δεν του ανοίγει τις πόρτες στα Τίρανα, δηλώνει ότι δεν διαπραγματεύεται το πρόγραμμα του κόμματος στο όνομα τις όποιες ωφέλιμες γι' αυτόν συμμαχίας. (!!!!!!). Είναι γνωστό ότι ο Ντούλες δεν έχει πρόγραμμα (ή στην καλύτερη περίπτωση κράτησε τυπικά αυτό του μακαρίτη του Μέλιου), ούτε ιδεολογική θέση, εφόσον κόμμα είναι μόνο αυτός και οι κάθετες δομές των κολλητών του. Στόχος του είναι να πιέσει τους πάντες και κυρίως τη συνεργασία με το ΜΕΓΑ για να πετύχει την εκλογή του. Η ταχτική του λέει ότι θα επιδιώξει να πάρει από τα χέρια του ΜΕΓΑ το κλειδί εκλογής του. (Συγχώνευση των κομμάτων με αυτόν να ηγείται του κοινού ψηφοδελτίου στην Αυλώνα σε μια συμμαχία με άλλα αλβανικά κόμματα) Γι' αυτό θα αφήσει τα πράγματα να πάνε στο πάρα πέντε. (μέχρι τότε ίσως προκύψει και κάποια φυραμάδα για συνεργασία με τα αλβανικά κόμματα) και, ως συνήθως, στο αδιέξοδο που θα προκύψει θα επιδιώξει να βγει ως ο λυτρωτής των καταστάσεων(κατά τη γνωστή παροιμία «από το χυμένο μαζεμένο»). Προς το παρόν όμως ο Ντούλες ζητάει ελεημοσύνη από τα αλβανικά κόμματα. Είναι ένας τρόπος να ξεφορτωθεί το ΜΕΓΑ, αλλά τα αλβανικά κόμματα κάνουν τους λογαριασμούς, και προκύπτει ότι ο Ντούλες τους είναι ασήμαντος. Για την ε.ε. μειονότητα όλα λένε ότι ο εγωκεντρισμός του Ντούλε ξεπέρασε κάθε προσδοκία και η ατιμωρησία του υπονομεύει στα άκρα την εθνική μας αξιοπρέπεια.

Παναγιώτης Μπάρκας

Για το «Βορειοηπειρώτης» Αργυρόκαστρο 04.3.2013

Posted by Βορειοηπειρώτης

Σάββατο, 9 Μαρτίου 2013

Τη στιγμή που ο βορειοηπειρωτικός ελληνισμός δέχεται σοβαρές προκλήσεις για την επιβίωση του, η «Ομόνοια» περί άλλα μεριμνά και τυρβάζει! Του Παναγιώτη Μπάρκα

Νέα πρόκληση της ηγεσίας της ΟΜΟΝΟΙΑΣ σε βάρος των διεργασιών ενότητας, συνεργασίας και σύμπραξης ανάμεσα στους Έλληνες βορειοηπειρώτες και σε βάρος των καταστάσεων που διαβιεί τελευταία η ε. ε. μειονότητα.

Κατά την ανακοίνωση του γραφείου τύπου της ΟΜΟΝΟΙΑΣ αναρτημένη στις ιστοσελίδες, το προηγούμενο Σάββατο, 2 Μαρτίου, συνήλθε το εκτελεστικό ηγετικό όργανο της ΟΜΟΝΟΙΑΣ, το Προεδρείο της. Προκύπτει ότι το Προεδρείο της ΟΜΟΝΟΙΑΣ δεν ασχολήθηκε με κανένα από τα γνωστά καυτά προβλήματα, που βιώνει τελευταία ο Βορειοηπειρωτικός Ελληνισμός και απαιτούν άμεση λύση. Αυτή είναι η πρώτη πρόκληση.

Το Προεδρείο ασχολήθηκε κυρίως και μόνο με θέματα που αφορούν τις εκλογές του Ιουνίου. Οι ανακοινωμένες «δημοκρατικές» διαδικασίες για την ανάδειξη των υποψηφίων βουλευτών, (στην ουσία όλα είναι τυπικά και άκυρα εφόσον οι πραγματικές αποφάσεις είναι στο μυαλό του Ντούλε και αφορούν τα συμφέροντά του), αποτελούν τη δεύτερη πρόκληση και αφορά την πορεία εξελίξεων που χαρακτήρηκε στη συνάντηση της Αθήνας της 14^{ης} Φλεβάρη.

Πριν αναφερθούμε συγκεκριμένα στη νέα αυτή πρόκληση ας θυμίσουμε ότι τα ίδια η ηγεσία της ΟΜΟΝΟΙΑΣ έκανε και το 2007. Είναι γνωστό ότι το Υπουργείο Εξωτερικών της Αθήνας, διαπιστώνοντας ότι η συγκεκριμένη λειτουργία της οργάνωσης των Ελλήνων την έχει θέσει εκτός εθνικού ρόλου που είχε θέσει με την ίδρυσή της, μάλιστα και σε βάρος της ενότητας του Βορειοηπειρωτικού Ελληνισμού, παρενέβη δυναμικά με στόχο την ανασυγκρότησή της για να εξυπηρετήσει τον αρχικό της εθνικό στόχο. Η ηγεσία της ΟΜΟΝΟΙΑΣ με επικεφαλής το Ντούλε, όχι μόνο αρνήθηκε να μετάσχει στις συναντήσεις που οργάνωνε το ΥΠΕΞ για να δρομολογηθούν οι διαδικασίες ανασυγκρότησης της ΟΜΟΝΟΙΑΣ, αλλά, για να τηρήσει άθικτο το κατεστημένο της, προέβη σε πιο ακραίους αντιδημοκρατικούς τρόπους και πράξεις με αποτέλεσμα να έχει σήμερα μια αντιδημοκρατική, εκπρόθεσμη και παράνομη ηγεσία. Οι πολιτικές εξελίξεις στην Αθήνα βόηθησαν τη συγκεκριμένη ηγεσία να περάσει τότε απαρατήρητο το έργο της, με αποτέλεσμα να έχουμε πιο επιδεινωμένο το πολιτικό μας εθνικό τοπίο .

Η συνάντηση της 14^{ης} Φλεβάρη τρέχοντος ανάμεσα σε ΚΕΑΔ, ΜΕΓΑ, ΟΜΟΝΟΙΑ και Ελληνόβλαχους, φάνηκε ότι είχε στόχο να δρομολογηθούν νέες εξελίξεις που να αφορούσαν την ενότητα και συνεργασία μεταξύ των πολιτικών παραγόντων του Βορειοηπειρωτικού Ελληνισμού, με απώτερο στόχο την επίτευξη όσο γίνεται καλύτερων εκλογικών αποτελεσμάτων.

Το ΜΕΓΑ ανταποκρίθηκε έγκαιρα και πραχτικά με την γνωστή πλέον πρόταση για τη Συμμαχία των Ελλήνων.

Η ηγεσία ΚΕΑΔ-ΟΜΟΝΟΙΑ, όπως και στην κοινή τράπεζα συνομιλιών και στις αποφάσεις του Προεδρείου της 2 Μαρτίου, το μόνο που είχε να αναδείξει είναι η αλαζονεία. Συνεργασία, συμμαχία και ενότητα μεταξύ των Ελλήνων γι' αυτή αποτελεί ο μονόδρομος που θέλει την μετατροπή του ΜΕΓΑ και των πάντων σε ουρά της. Οι όροι της είναι αδιαπραγμάτευτοι. Ο εγωκεντρισμό της δεν επιτρέπει σεβασμό καμιάς δημοκρατικής αρχής, ούτε μάλιστα του διαλόγου. Η υποτίμηση άλλων παραγόντων και της άλλης άποψης ξεπερνάει κάθε όριο

προσβολής εφόσον για όποια πρόταση (όπως αυτή τη ΜΕΓΑ) έχει ως απάντηση την αδιαφορία και τη σιωπή.

Η ηγεσία της ΟΜΟΝΟΙΑΣ-ΚΕΑΔ, όπως και το 2007, ακολουθεί από την μία την ταχτική του τετελεσμένου γεγονότος. Από την άλλη θέλει με την αλαζονεία της να δείξει πυγμή. Να δείξει ότι αδιαφορεί για τις οδηγίες της Αθήνας, (ο Μπολάνος στις εκδηλώσεις ίδρυσης της ΟΜΟΝΟΙΑΣ στη Δερβιτσιάνη 11.1.2013 είπε ξεκάθαρα ότι σε περίπτωση που «το ενδιαφέρον της Ελλάδας» θα ξεφύγει από το πλαίσιο που υπαγορεύει η ηγεσία της ΟΜΟΝΟΙΑΣ, τότε απείλησε «θα ήμαστε αμείλικτοι, και θα καταγγείλουμε δημόσια οποιαδήποτε παρέμβαση!»). Να δείξει ότι αδιαφορεί για τις εσωτερικές ομογενειακές συμμαχίες (που δεν πληρούν τους όρους της). Στόχος της ηγεσίας είναι να αναγκάσει τους πάντες, κυρίως «την Αθήνα», να ακολουθήσουν την γραμμή της, ως «εθνικό πολιτικό μονόδρομο». Προς την κατεύθυνση αυτή και όσον αφορά οργανωμένες δομές, τουλάχιστον στην Αθήνα, φαίνεται δεν έχει, κανένα εμπόδιο.

Δεν είναι γνωστή η αντίδραση του ΜΕΓΑ μετά το κλείσιμο στα μούτρα της πόρτας από την ηγεσία της ΟΜΟΝΟΙΑΣ. Το μόνο που είναι γνωστό αφορά την αντίδραση των απλών ψηφοφόρων.

Στην ταχτική αυτή μένει ως άσος στο μανίκι οι αναμενόμενες συμμαχίες με τα αλβανικά κόμματα. Το προεδρείο της ΟΜΟΝΟΙΑΣ φαίνεται δε συζήτησε θέμα προεκλογικών συμμαχιών, όχι μόνο με το ΜΕΓΑ αλλά και με τα αλβανικά Κόμματα. Λογικό είναι εφόσον αυτά έτσι και αλλιώς αποτελούν την αποκλειστική αρμοδιότητα του ηγέτη

Όσο όμως, ο πόλος του κέντρου φαίνεται να μη ευδοκίμει και οι σχέσεις του Ντούλε με το Μέτα δίστανται. Στο Ντούλε να μένει μονόδρομος η συνεργασία με το Μπαμίρ Τόπι, αλλά που δεν του εγγυάται τίποτε για την προσωπική εκλογή του.

Το παράθυρο που του άνοιξε στις 7 Μάρτη ο Μπερίσια, καλώντας τον στη συμμαχία του Δ. Κόμματος (αποκαλώντας τον μάλιστα και παραδοσιακό σύμμαχο), είναι θετικό μόνο διότι θα αυξήσει στο Ντούλε τις μετοχές του (όρους) στις διαπραγματεύσεις με το Ράμα. (Ως το μοναδικό τρόπο για να εξασφαλίσει την εκλογή του). Η συνεργασία με το Μπερίσια είναι δύσκολη διότι ο Ντούλες θα πρέπει να καταπιεί (αν και γι' αυτόν τίποτε δεν είναι δύσκολο όταν πρόκειται για τα συμφέροντά του), την αντιμπερισική πολιτική που ακολούθησε στην ε.ε. μειονότητα τα τελευταία πέντε χρόνια, την ύπαρξη στο Μπερίσια των πολιτικών αντιπάλων, τους οποίους αντιμετώπιζε μειοδοτικά επειδή και μόνο συνεργάζονταν με το Μπερίσια, τη συμμαχία του κόμματος των τσάμιδων με το Δ. Κόμμα.

Για να μη μπορούμε σε περαιτέρω αναλύσεις και πλευρίσουμε το σκοπό του άρθρου, θέλω να πω καταλήγοντας ότι δυστυχώς για μια ακόμη φορά επιβεβαιωνόμαστε. Ο αυτοσκοπός της εκλογής του Ντούλε βουλευτή επισκιάζει και αντικαθιστά κάθε εθνικό θέμα, την ενότητα των Ελλήνων, την αντιμετώπιση υπαρξιακών εθνικών θεμάτων, την δυνατότητα ενίσχυσης της πολιτικής παρουσίας στην Αλβανική Βουλή και παρέμβασης στα αλβανικά δρώμενα, την ανύψωση γενικώς του ρόλου του Βορειοηπειρωτικού Ελληνισμού και τη διεκδίκηση απ' αυτόν ουσιωδών εθνικών δικαιωμάτων.

Του Παναγιώτη Μπάρκα

Για το Βορειοηπειρώτη, Αργυρόκαστρο 08.03.2013

Posted by Βορειοηπειρώτης

Σάββατο, 9 Μαρτίου 2013

Πλημύρισε από συγκίνηση και περηφάνια η Δερβιτσάνη

Φωτογραφίες και ρεπορτάζ του Παναγιώτη Μπάρκα από τα αποκαλυπτήρια προτομής και εκδηλώσεις τιμής για τον Λευτέρη Μήλο στο Αργυρόκαστρο και τη Δερβιτσάνη

Το Σάββατο, στις 09.03.2013 ζήσαμε μια εκδήλωση γεμάτη συγκινήσεις. Σπάνια το κινηματοθέατρο Αργυροκάστρου βίωνε μια τέτοια εκδήλωση.

Αφιερώνονταν στο Θρύλο του Ποδοσφαίρου, τον

Λευτέρη Μήλο. Πρωταγωνιστές της δεν ήταν οι διοργανωτές και ομιλητές αλλά η ζωντανή και ζωηρή παρουσία και αναβίωση στην αίθουσα του ποδοσφαιρικού ταλέντου, χαρακτήρα και μνήμη του αείμνηστου Μήλου, που ιόνιζε την ατμόσφαιρα ως διέγερση συναισθημάτων και βιωμάτων των διαχρονικών μας αξιών. Με τη δεύτερη ζωή του, την μνήμη μας, ο Τέρης τα έφερε συμπυκνωμένα μέσα από την φευγαλέα σύντομη πρώτη ζωή του. Ελλαδίτες, που ήρθαν να τον τιμήσουν από Λάρισα και Θεσσαλονίκη, Αλβανοί και Έλληνες πρώην συμπαίκτες, φίλοι και καλοθελητές, είχαν φυλάξει λίγα δάκρυα για τη μέρα αυτή. Η μπάλα στα πόδια του Λευτέρη είχε ένα ειλικρινές, άφθαρτο και σημαντικό μήνυμα. Αγάπη, συνεργασία, σύμπραξη, υψηλούς στόχους, μέσα από επιμονή, επιμονή και δύναμη ψυχής.

Έτσι αποχτούσε νόημα και το γεγονός ότι οι Έλληνες Βορειοηπειρώτες, όπως σε κάθε άλλο τομέα, αποτελούν τον αστερισμό και στον Αθλητισμό της χώρας ετούτης. Δεκάδες ονόματα Ελλήνων στο πάνθεον του αλβανικού αθλητισμού από την ίδρυσή του. Ο Λευτέρης Μήλος μαζί με τον Παναγιώτη Πάνο μένουν στην κορυφή μεταξύ των

11 αστέρων του αλβανικού ποδοσφαίρου του προηγούμενου αιώνα. Το 2009, η Ομοσπονδία Ποδοσφαίρου της Αλβανίας του απένειμε τον τίτλο «Θρύλο του Ποδοσφαίρου» Δεν χρειάζονταν λόγια για το Λευτέρη. Σε όλους ήταν γνωστός. Αρκούσε μόνο το λιγόλεπτο βίντεο για να κατανοούσες ότι η σύγκριση με τον καλύτερο ποδοσφαιριστή του κόσμου είναι προσιτή. Η ώρα 13.00 στη Δερβιτσάνη έγιναν τα αποκαλυπτήρια της προτομής του θρύλου του ποδοσφαίρου Λευτέρη Μήλου. Ενώ το γαλανόλευκο πέπλο έπεφτε το πλήθος δοκίμαζε ένα περίεργο ρίγος και δάκρυα. Ο Αργυροκαστρίτης Αλβανός γλύπτης κ. Μέρο είχε δώσει στο πρόσωπο του Τέρη μας την φυσιογνωμία του μυθικού Αχιλλέα. Ασφαλώς και είχε υπόψη του τον Τέρη στο γήπεδο. Ήταν ακαταμάχητος και ακατανίκητος. Αυθόρμητη όμως πιστεύουμε, αλλά φυσιολογική, αυτή η επικοινωνία με τον μυθικό ήρωα. Τα αποκαλυπτήρια συνόδευαν μοτίβα λαϊκής ηπειρώτικης μουσικής. Ήταν το τραγούδι στ' αλβανικά του Πολυτσανίτη καλλιτέχνη Γιώργη Παπίγγη. Αφιερώνονταν στον Τέρη και είναι το μοναδικό αφιερωμένο σε έναν ποδοσφαιριστή στην Αλβανία. Και ξανά συγκινήσεις και δάκρυα όταν ο γνωστός Αλβανός καλλιτέχνης Χυσνί Ζέλια, μνημένος στο βάθος της ψυχής του με το πολυφωνικό ηπειρώτικο τραγούδι, τοποθετούσε τον Τέρη στο επίκεντρο των διαχρονικών μας ηπειρωτικών αξιών.

Πίσω απ' όλη την οργάνωση ο Βουλευτής και Υπουργός Σπύρος Ξέρρας. Ο κ. Ξέρρας απλώς συνέλαβε την ιδέα οργάνωσης της εκδήλωσης αφιέρωμα στον συνομήλικο και συγχωριανό του. Υποκίνησε κάποια δικά μας παιδιά να συνεργαστούν και συμβάλλουν προς τιμή του Τέρη. Θέλησε, με αφορμή το σύμβολο Λευτέρη Μήλο, να

περάσει ένα μήνυμα ενότητας και συνεργασίας.

Στην όλη εκδήλωση ο κύριος Ξέρρας λειτούργησε ως το μέσο για την επίτευξη του στόχου. Στόχος ήταν να προβληθεί μια από τις εκατοντάδες εξέχουσες προσωπικότητες του χώρου μας σε όλους τους τομείς, οι οποίες εκείνο που ξέρουν να κάνουν καλύτερα είναι να διαπρέψουν ως η καλύτερη εξυπηρέτηση προς το έθνος.

Τόσο το περισσότερο όταν πρόκειται για έναν τέτοιο ποδοσφαιριστή μπροστά στο ταλέντο του οποίου λύγισε και η Αλβανική δικτατορία και τον αναγνώρισε. Τόσο το περισσότερο όταν η κομμουνιστική δικτατορία, με χέρια δικών μας στιγμάτισε την οικογένειά του εφόσον ένα από τα αδέρφια του Τέρη φυλακίστηκε με προδοσία δικών μας, για να αποτελέσει τροφή στο μηχανισμό τρόμου του καθεστώτος

Δυστυχώς δεν έλειπε και η μιζέρια που μας ακολουθεί παντού και πάντα.

Ξανά οι δικοί μας, ανάμεσα στο θρύλο μας του ποδοσφαίρου, στο φίλο όλων μας, στην εθνική μας περηφάνια και την εφήμερη πολιτική σκοπιμότητα, επέλεξαν το δεύτερο. Δεν πρόκειται να πούμε ότι έλαμψαν δια της απουσίας τους. Όχι, με την απουσία τους υποτίμησαν για μια ακόμη φορά μια σπάνια προσωπικότητά μας, με τον μίζερο στόχο να πλήξουν τον πολιτικό τους αντίπαλο.

Για να τιμήσεις τον Λευτέρη Μήλο δεν χρειάζεται πρόσκληση. Δεν ρωτάς ποιος την οργανώνει. Πηγαίνεις, όπως σε έναν αγώνα ποδοσφαίρου χωρίς εισιτήριο, να υποβάλλεις φόρο τιμής σε ένα σεμνό παιδί της γειτονιάς σου, που ο θεός το προίκισε με ένα ταλέντο για να αναδειχτεί με την δύναμη της ψυχής του σε εθνική σου περηφάνια.

Δεν σκέφτεσαι, πως θα βλάψεις τον ομογενή πολιτικό σου αντίπαλο, αλλά πώς θα βρεις έναν τρόπο επικοινωνίας, αλληλοσεβασμού, ώστε στο παράδειγμα του Τέρη, να προσφέρεις μια αξία στον τόπο σου.

Νιώσαμε περισσότερο το σφίξιμο στο στήθος όταν από παντού μας περιέβαλε το βλέμμα και το πνεύμα του Τέρη, είχαμε μαζί μας τον σεβασμό των Αλβανών και απέναντι τη χαιρεκακία των δικών μας.

Δυστυχώς, δείξαμε ξανά ότι δυσκολευόμαστε πολύ να κρατήσουμε στις πλάτες μας το βαρύ φορτίο του ένδοξου παρελθόντος μας. Δείξαμε ότι εκείνο που ξέρουμε να κάνουμε είναι να ανοίγουμε τον τράφο μας και να υπονομεύουμε το μέλλον μας

Τέτοιες εκδηλώσεις πρέπει να οργανώνουμε κάθε φοράς, πολιτικός εκπαιδευτικός και πολιτιστικός. Έχουμε δεκάδες προσωπικότητες, στυλοβάτες του ελληνικού εθνικού οράματος και διαπρεπείς στην λειτουργία του αλβανικού κράτους. Το κομμουνιστικό καθεστώς μας επέβαλε έναντί τους τη λησμονιά. Σε μας δεν επιτρέπεται να προσθέτουμε πάνω τους λάσπη ή να τους χρησιμοποιούμε ως όπλα για να νικήσουμε ο ένας τον άλλον.

Σε πρώτη γραμμή ο ρόλος ανάδειξης των προσωπικοτήτων μας ανήκει στην ΟΜΟΝΟΙΑ. Στην ΟΜΟΝΟΙΑ με τίποτε δεν αρμόζει ο ρόλος που πράττει. Θα την έχει ζήλεια και ο αλήστου μνήμης δικτάτορας Χότζας.

Πάντως θέλω να πιστεύω, ότι το μαρμάρινο βλέμμα του Τέρη, η κάθετη επικοινωνία της φυσιογνωμίας του με το πνεύμα των προγόνων μας θα δυσκολεύει στο μέλλον τα λανθασμένα βήματά μας. Αν έχουμε βέβαια λίγο εθνική συνείδηση.

Αγαπημένε μας Τέρη, μη στεναχωριέσαι που ούτε η αγκαλιά σου δεν τα κατάφερε να μας έχει όλους μαζί!

Παναγιώτης Μπάρκας
Αργυρόκαστρο 09.03.2013

Posted by Βορειοηπειρώτης

Τρίτη, 12 Μαρτίου 2013

Ελάτε να κάνουμε «διάλογο» αλλά εσείς δεν έχετε δικαίωμα λόγου!

Ο Π. Μπάρκας ερμηνεύει τη δήλωση του Μπολάνου. Το σχόλιο μας

**Έχεις το δικαίωμα
να συμφωνήσεις
μαζί μου!!!**

Βασικό συμπέρασμα είναι ότι η έκκληση για «ενότητα» αποτελεί δημαγωγία. Στόχο έχει να μπάσει όλους τους Έλληνες στο μαντρί της ηγεσίας της ΟΜΟΝΟΙΑΣ, που φέρει το όνομα κοινό ψηφοδέλτιο του ΚΕΑΔ. Έχει, εντούτοις κάποιες διαφορές:

Η πρώτη διαφορά είναι ότι μας κρύβει το τελικό

στόχο του «μαντρίου» που δεν είναι απλώς το κοινό ψηφοδέλτιο του ΚΕΑΔ, αλλά η εκλογή του Ντούλε.

Η δεύτερη διαφορά αφορά το γεγονός ότι, στην προκειμένη περίπτωση, στη γνωστή δημαγωγία τύπου Πιλάτου της ηγεσίας, απειλείται με εκδίκηση (παράφραση του εκδίκηση) ο ίδιος ο Πιλάτος.

Συνεπώς, η ηγεσία της ΟΜΟΝΟΙΑΣ προσφεύγει στην έκκληση «ενότητας» επειδή είναι ορατός ο κίνδυνος εκλογής Ντούλε.

Αποκαλύπτει στα επί μέρους θέματα της έκκλησης – «ενότητας».

Πρώτο. Υπάρχει μια σοβαρή αντίθεση θέσεων.

Όλο το σκεπτικό Μπολάνο κινείται στην πάγια πλέον θέση: Ενότητα, μέσα από τις διαδικασίες που προκήρυξε το προεδρείο της ΟΜΟΝΟΙΑΣ και αφορούν «την επιλογή και κατάρτιση των ψηφοδελτίων του ΚΕΑΔ».

(Επιδίωξη της ηγεσίας)

Λίγο πιο κάτω στην δήλωση θα συναντήσουμε την εξής τοποθέτηση:

«Προσωπικά, όλα τα θεσμικά όργανα της ΟΜΟΝΟΙΑΣ και τα στελέχη της είμαστε έτοιμοι για οποιαδήποτε διαδικασία που θα οδηγήσει στην ουσιαστική πλέον, και όχι μόνο για τις εκλογές ενότητα». (το ποθούμενο για πραγματική ενότητα)

Ποια από τις δύο θέσεις θα πρέπει να πιστέψουμε;! Πώς θα γίνει να ανοίξει το κλαμπ της ΟΜΟΝΟΙΑΣ; Με τι τρόπο, ποιες δημοκρατικές αρχές και ισοτιμία;!!

Δεύτερο. Στη δήλωση Μπολάνου δεν υπάρχει ειλικρίνεια, σοβαρότητα και πραγματική επιθυμία για διάλογο και ενότητα. Δεν θα αναφερθώ στην μακρινή και πρόσφατη ιστορία αλλά στο παρόν. Είναι γνωστό ότι το Κόμμα των Ελλήνων μετά τη συνάντηση με το Μπολάνο ανακοίνωσε δημόσια τις θέσεις του για τη «Συμμαχία των Ελλήνων». Μέχρι την παρούσα δήλωση Μπολάνου μεσολάβησε δεύτερη πρόσκληση του Κόμματος των Ελλήνων για διάλογο με την ηγεσία του ΚΕΑΔ-ΟΜΟΝΟΙΑΣ, όπως τουλάχιστον είχε αφήσει να εννοηθεί στο «βρείτε τα» του ο Αβραμόπουλος στη συνάντηση της Αθήνας της 14^{ης} Φλεβάρη. Η ηγεσία της ΟΜΟΝΟΙΑΣ–ΚΕΑΔ με τη γνωστή αυθαιρεσία και αλαζονεία, απέκλεισε και το θεσμικό αυτό διάλογο. Τότε τι εννοεί με τον όρο «διάλογο» ο Μπολάνος;!

Τρίτο. Ο Μπολάνος, όταν μιλάει για ενότητα και διάλογο έχει υπόψη του να συμφωνήσουν όλοι στα συμφέροντα της ηγετικής ομάδας της ΟΜΟΝΟΙΑΣ-ΚΕΑΔ.

Μας καλεί στο μαντρί της ηγεσίας αυτής, επειδή κατ' αυτόν, «δεν υπάρχει καλύτερη πολιτική εκπροσώπηση απ' την Ένωση για Ανθρώπινα Δικαιώματα»

α. Λησμονεί όμως ότι η αυθαιρεσία ΚΕΑΔ-ΟΜΟΝΟΙΑ δεν επέτρεψε να δοκιμάσουμε κάτι άλλο. Ή το κάτι άλλο θεωρήθηκε εχθρικό, προδοτικό, μειοδοτικό και βάλε.

β. Όπως ο ίδιος παραδέχεται, το ΚΕΑΔ δεν έχει κάνει τίποτε για την εθνική ελληνική μειονότητα. Απεναντίας, μαζί με την ηγεσία της ΟΜΟΝΟΙΑΣ φέρει την καίρια ευθύνη γι' αυτό που και ο Μπολάνος τώρα ομολογεί ότι διανύουμε δύσκολες καταστάσεις.

Τέταρτο. Λέει συγκεκριμένα ο Μπολάνος:- «...τίποτε δεν είναι όπως πριν και επειδή αυτό γίνεται καθημερινά αντιληπτό από όλο και περισσότερα μέλη της ΕΕΜ, επιβάλλεται να επικρατήσει σύνεση που θα οδηγήσει και σε ανάλογες αποφάσεις».

Όντως, η κοινότητα της ε.ε. μειονότητας στην Αλβανία έχει κατανοήσει από πολύ καιρό πριν ότι διανύει δύσκολες καταστάσεις, ότι οι καιροί είναι χαλεποί και έχει δείξει και επιμείνει στην αλλαγή της κατάστασης. Το γεγονός ότι το ΚΕΑΔ στις εκλογικές αναμετρήσεις στις περιοχές με αμιγή ελληνικό στοιχείο, ήρθε σταδιακά από πρώτο σε τρίτο και τέταρτο κόμμα, ότι εδώ δεν μπορεί να κερδίσει τίποτε αν δεν συμπράξει με ένα μεγάλο αλβανικό κόμμα, μαρτυρεί ότι ο απλός Έλληνας έχει καταλάβει ότι το ΚΕΑΔ-ΟΜΟΝΟΙΑ είναι υπεύθυνο για τις δυσμενείς εξελίξεις σε βάρος του και με την ψήφο του ζητάει την αλλαγή. Στη δήλωση του Μπολάνου είναι ξεκάθαρο ότι για το ΚΕΑΔ-ΟΜΟΝΟΙΑ τα περιθώρια πολιτικής εκπροσώπησης της ε.ε. μειονότητας έχουν πλήρως εξαντληθεί. Και ακριβώς αυτή τη στιγμή που πρέπει να φύγει να πάει σπίτι της, η ηγεσία φωνάζει όπως στην παροιμία που λέει «φωνάζει ο κλέφτης πιάστε τον κλέφτη»

Πέμπτο. Ο Μπολάνος μας λέει ότι η ενότητα «δεν μπορεί να επιτευχθεί χωρίς να ξεπεραστούν διχαστικές πολιτικές κινήσεις, που αφετηρία έχουν είτε λάθος πολιτική εκτίμηση ή τοποθέτηση εγωιστικών σκοπών πάνω απ' το κοινό όφελος και την κοινή προσπάθεια».

Δυστυχώς στην όλη κατάσταση που έχει δημιουργηθεί, ο Μπολάνος δεν εντοπίζει καμιά ευθύνη στην ηγετική ομάδα. Ακόμα και για τη διάσπαση, τον εκτροχιασμό των δημοκρατικών διαδικασιών και θεσμών και την αντικατάστασή τους με την απολυταρχία του ΕΝΟΣ, φέρουν άλλοι την ευθύνη!! Τι υποκρισία για να πετύχεις ειλικρινή διάλογο και εθνική ενότητα !!!

Έκτο. Λέει ακόμα ο Μπολάνος ότι «εκείνο που ζητείται είναι η συμμετοχή στη διαδικασία της ΟΜΟΝΟΙΑΣ χωρίς κομματικές ταμπέλες και χωρίς μικροπολιτικό παζάρι». Μήπως το ΚΕΑΔ, το οποίο στο βωμό των συμφερόντων ενός ατόμου θέλει να θυσιάσει την ενότητα των Ελλήνων, δεν αποτελεί μια ταμπέλα παν αλβανικού κόμματος;! Με ποιο δικαίωμα ο Μπολάνος θέλει να κλείσει ένα παζάρι (την εκλογή Ντούλε) καλώντας τους όλους σε διάλογο, χωρίς δικαίωμα λόγου και απόφασης και από πάνω να κατηγορεί εκείνους «για παζάρι»;! Μάλιστα για μια ακόμη φορά και για την διατήρηση «της πολιτικής ηγεμονίας» ο ίδιος θέτει, ως πρωταρχικό την ιδεολογική τοποθέτηση και όχι τον εθνικό φρόνημα και προσφορά.

Έβδομο. Η επόμενη εφεύρεση στη δήλωση του Μπολάνου αναφέρει «Ο εθνικός αγώνας δεν θέλει συμμαχία, θέλει ενότητα».

Ασφαλώς, ως προϋπόθεση για διάλογο και ενότητα είναι οι κανόνες παιχνιδιού και οι εθνικοί στόχοι. Ο Μπολάνος ούτε για το ένα, ούτε για το άλλο μιλάει, (δεν αναφέρει πουθενά κανόνες και αρχές διαλόγου που θα οδηγήσουν στην ενότητα, ούτε για συγκεκριμένους εθνικούς στόχους, τους οποίους θα πρέπει να εξυπηρετήσει η ενότητα. Για το Μπολάνο και την ηγεσία

της ΟΜΟΝΟΙΑΣ το άλφα και ωμέγα των εθνικών στόχων είναι η εκλογή του Ντούλε στην Αλβανική βουλή).

Όγδοο. Μας λέει ότι δεν θέλει «συμμαχίες». Δεν θέλω να αναφερθώ στην εκλογική σημασία του όρου «Συμμαχία των Ελλήνων». Θέλω να πω ότι το Κόμμα των Ελλήνων είναι προϊόν της περιόδου μετά του κλεισίματος του κύκλου της ΟΜΟΝΟΙΑΣ, όπως η συγκεκριμένη ηγεσία την έχει καταντήσει. Από την άλλη η δημοκρατική ενότητα, μάλιστα περισσότερο η εθνική, έχει ανάγκη την πολυφωνία, το διάλογο, την άλλη άποψη, την αντιπαράθεση. Κάτω από μια τέτοια ομπρέλα όλων των ιδεολογικών αποχρώσεων πάνω σε κοινούς εθνικούς στόχους, η ενότητα είναι διασφαλισμένη και με εθνικά ευεργετήματα.

Ένατο. Αλλά, όπως δηλώνει ο Μπολάνος, η έκκληση έχει ένα βασικό σκοπό. Να κλείσει στο μαντρί το Κόμμα των Ελλήνων, το οποίο έχει πάρει στα χέρια του τις τύχες εκλογής του Ντούλε. Η μη σύμπραξη του ΜΕΓΑ με το ΚΕΑΔ ματαιώνει την όποια συμμαχία του Ντούλε με αλβανικά Κόμματα. Ωστόσο επιμένει στην ιδέα του «μαντριού», δλδ κοινό ψηφοδέλτιο, διότι μόνο έτσι θα έχει κάποιες ελπίδες να εκλεγεί. Όπως διαμορφώνονται οι καταστάσεις, η συμμαχία του ΚΕΑΔ με το ΜΕΓΑ με ανεξάρτητα ψηφοδέλτια, κινδυνεύει άμεσα το Ντούλε. Αυτό ισχύει και στην περίπτωση που στη συμμαχία μετάσχουν και αλβανικά κόμματα.

Δέκατο. Και πριν ο Μπολάνος καταλήξει βγάζει ξανά το κεφάλι αλαζονείας και απολυταρχίας λέγοντας: «ό,τι προτείνω αποτελεί μονόδρομο για όσους στα σοβαρά απασχολεί το κοινό μέλλον της ΕΕΜ». Επιβεβαιώνει για άλλη μια φορά ότι για την ηγεσία της ΟΜΟΝΟΙΑΣ ενότητα σημαίνει υποταγή στους όρους της, χωρίς καν να σκεφτεί και να δείξει την παραμικρή ευαισθησία ότι στη διάσπαση είναι ο πρώτος υπεύθυνος και ως σοβαρό μέρος του προβλήματος δεν μπορεί να αποτελέσει τη λύση, δεν μπορεί είναι και ο εγγυητής της ενότητας.

Ενδέκατο. Για να φθάσουμε στο τέλος. «Η κατάσταση, λέει ο Μπολάνος, είναι ιδιαίτερα δύσκολη και η υπέρβαση απαιτεί επίσης δύσκολες αποφάσεις» Κατανοητό. Όσον αφορά «τη δύσκολη κατάσταση» ο Μπολάνος έχει υπόψη την ηγετική κλίκα. Αν αναφερθούμε στην «υπέρβαση», στην προκειμένη περίπτωση σημαίνει “go Home” παιδιάδες! Αν έχετε μια σταγόνα ανθρώπινη αξιοπρέπεια, πάτε σπίτια σας! 18 χρόνια είναι αρκετά. Δείξατε ότι αποτελέσατε επάξιοι διεκπεραιωτές του έργου αφελληνισμού, εθνικής αλλοίωσης και καταστροφής του Χότζα. Μη σκοτώνεται και την ελπίδα.

Παναγιώτης Μπάρκας για το Βορειοηπειρώτη
Αργυρόκαστρο 11.03.2013

Σχόλιο Βορειοηπειρώτη: Παρόλο που η δήλωση του κ. Μπολάνου είχε τροφή για κάποιες σκέψεις, δεν το κάναμε για να μη μας πουν πως υπονομεύουμε την ενότητα Δεν θα σχολιάσουμε το άρθρο του κ. Μπάρκα, ούτε το περιεχόμενο της δήλωσης του κ. Μπολάνου αλλά με αφορμή αυτά τα δύο να κάνουμε μια τοποθέτηση για τη θέση που έχει ή καλύτερα που θα έπρεπε να είχε σε αυτό το εγχείρημα ο Γενικός Πρόεδρος της Ομόνοιας.

Σύμφωνα με πληροφορίες οι άνθρωποι του Μέγκα θα δέχονταν το Μπολάνο ως διαμεσολαβητή και εγγυητή της ενότητας, με την προϋπόθεση να κρατούσε κάποιες αποστάσεις και όχι να είναι υπηρέτης του ΚΕΑΔ. Αν είναι αλήθεια αυτά που διαδίδουν οι άνθρωποι του Μέγκα, ότι δηλαδή ο Μπολάνος τους

είπε «εγώ παρέλαβα την Ομόνοια από το ΚΕΑΔ και εκεί θα την αφήσω» τότε μάλλον δεν καταλαβαίνει ούτε ποια είναι η θέση του ούτε τι καιρός περνάει. Το βαρύ όνομα στην μειονότητα δεν είναι το ΚΕΑΔ αλλά η Ομόνοια. Όχι μόνο η Ομόνοια του Ντούλε, του Μπολάνου και του Γιάννη αλλά η Ομόνοια που υπηρετήσαμε και αγαπήσαμε όλοι. Η Ομόνοια που αγωνίστηκε, φυλακίστηκε και έφερε και κάποια αποτελέσματα για τον τόπο και όχι αυτή που προσπαθεί να βολέψει κάποιους ανθρώπους. Μέρος της Ομόνοιας των αγώνων, είτε ως δήμαρχος είτε ο πρόεδρος είναι και ο κ. Μπολάνος, οφείλει όμως να σεβαστεί την όλη ιστορία της αλλά κυρίως το ρόλο που έχει και πρέπει να διαδραματίσει

Posted by Βορειοηπειρώτης

Σάββατο, 16 Μαρτίου 2013
Η μειονότητα των σκοπιανών μας έβαλε τα γυαλιά!
Του Παναγιώτη Μπάρκα

Σε κάθε προεκλογική περίοδο διεκδικούν δικαιώματα σε αντίθεση με τους δικούς μας που ζητούν καρέκλες!

Παρόλο που η μειονότητα των σκοπιανών στην Αλβανία αποτελεί το 10% της ελληνικής, φαίνεται να είναι πολύ πιο οργανωμένη και πιο απαιτητική για τα «εθνικά» της δικαιώματα. Μπορεί να μην έχουν τη δυνατότητα να βγάλουν δικό τους βουλευτή, την ψήφο τους όμως ξέρουν να την παζαρεύουν καλά. Στις προηγούμενες εκλογές απαίτησαν να έχουν πινακίδες και στη γλώσσα τους, σε αυτές απαιτούν ώστε τα τοπωνύμια τους να αναγράφονται όπως τα αναφέρουν οι ίδιοι (σλάβικα) ενώ οι έλληνες αναλώνονται στο ποιος θα πάρει την καρέκλα!!! Με αφορμή τις απαιτήσεις των σκοπιανών, γεγονός που έλαβε μεγάλες διαστάσεις στα αλβανικά ΜΜΕ, ο Π. Μπάρκας έγραψε το ακόλουθο άρθρο που εκτός των απόψεων που εκφράζει υπάρχουν και σπουδαία ιστορικά στοιχεία:

Μέσα στο ανεβασμένο προεκλογικό πολιτικό θερμόμετρο στην Αλβανία, η μικρή Σκοπιανή μειονότητα ζήτησε την επαναφορά της σλάβικης ονομασίας σε ένα δήμο αποτελούμενο από μέλη της. Το αίτημα έγινε επίσης τη στιγμή που τα αίματα μεταξύ Σκοπιανών και Αλβανών στο κρατίδιο των Σκοπίων είναι αρκετά αναμμένα. Παραταύτα έγινε υπό τη μορφή τελεσιγράφου ότι η σκοπιανή κοινότητα δεν θα μετάσχει στις εκλογές σε περίπτωση με ικανοποίησης του αιτήματος.

Το γεγονός απόκτησε σημαντική θέση στην αλβανική επικαιρότητα προκαλώντας μάλιστα ποικίλες αντιδράσεις.

Σημειώνουμε ότι η σκοπιανή κοινότητα στην Αλβανία εκπροσωπείται πολιτικά από το κόμμα σε εθνική βάση «Συμμαχία», που αντικατέστησε στην πολιτική εκπροσώπηση την παραδοσιακή πολιτιστική τους οργάνωση με την οποία «συνεργάζεται», κατά τις δηλώσεις του προέδρου του, το ΚΕΑΔ (!!).

Η ανάλυσή μας αφορά το γεγονός ότι οι Σκοπιανοί, σε αντίθεση με μας, συνδέουν τις πολιτικές εξελίξεις στην Αλβανία, ή και στη γύρο περιοχή, με δικά τους εθνικά θέματα. (Έστω και με ένα τέτοιο εκ' πρώτης όψεως τυπικό (!!!)). Απεναντίας, στο δικό μας χώρο η κάθε πολιτική εξέλιξη στην Αλβανία και την περιοχή, (οι εκλογές, οι κυβερνητικές συμμαχίες, η αλλαγή συνόρων στην περιοχή, οι ελληνο-αλβανικές σχέσεις,- τα πάντα συνδέονται με την εκλογή και πολιτική επικράτηση ενός ατόμου και τα συμφέροντα μιας ομάδας περί αυτού.

Για να κατανοήσουμε τα όσα λέμε ας κάνουμε μια συγκριτική ιστορική αναδρομή.

Το κομμουνιστικό καθεστώς με επιχείρημα την αντικατάσταση ακατάλληλων ονομάτων με ονόματα «υγιούς πολιτικο-ιδεολογικού και ηθικού περιεχομένου», με απόφαση του Προεδρείου της Αλβανικής Βουλής, αρ.225 ημερ 23.9.1975[1], αρκετά ελληνικά και ορθόδοξα ονόματα χωριών στους νομούς Αργυροκάστρου Δελβίνου και Αγίων Σαράντα, (όπως και με τα σλάβικα στην περιοχή της Πρέσπας, ή και αλλού) μετονομάστηκαν σε αλβανικά. Το ίδιο συνέβηκε και με τα τοπωνύμια που έφεραν ονόματα Αλβανών μπέηδων και αγάδων.

Συγκεκριμένα:

Στο Αργυρόκαστρο το χωριό Αη Νικόλας μετονομάστηκε σε Drita, Στο νομό Αγίων Σαράντα, (το όνομα της ίδιας της πόλης έγινε Σαράντι), το χωριό Παλιαυλή, -Qafadardhaj, ο Άγιος Βασίλης-(αλβανιστί Shen Vasili) έγινε Perparimi, το χωριό Μαυρόπουλο - Buronja, το Αη Γιάννης – Shen Jani, (Shijan) και στη συνέχεια Blerimas, το χωριό Βρομερό - Bregas, το όνομα του χωριού Καλύβια έγινε Kodër (μετάφραση στ' αλβανικά), το χωριό Φανάρι - Dritas, το όνομα του χωριού Καινούργιο, έγινε Vurgu i ri, το χωριό Μεμούς Μπέη μετονομάστηκε Jeta e re, το όνομα του χωριού Υμερ Αφέντη (και το κέντρο περιοχής) έγινε Fitorja, το όνομα του χωριού Χαντιρ Αγά, έγινε Lefter Talo. Η περιοχή του Θεολόγου μετονομάστηκε Παρτιζάνι, της Μεμόραχης Vellazërimi κλπ.

Υπήρχαν και τέτοιες περιπτώσεις που σε ελληνικότατα χωριά διατηρούνταν τα θρησκευτικά τους ονόματα αλλά στην αλβανική. Λόγου χάρη το χωριό Άγιος Ανδρέας βαφτίστηκε με τον όνομα Shen Ndre, το οποίο είναι το καθολικό όνομα στην αλβανική του Άγιου Ανδρέα.

Το συγκεκριμένο διάταγμα ακολουθούσε την παράδοση του «Διατάγματος του Βασιλέως του Ζώγου το 1938» για την εξάλειψη των ελληνικών ονομάτων και την αντικατάστασή τους με Αλβανικά, και αυτό την παράδοση της Τουρκοκρατίας. Έτσι τα ορθόδοξα και ελληνικά ονόματα χωριών κατοικημένα πλέον από αλβανούς, αντικαταστάθηκαν με αλβανίζουσες ονομασίες. Το όνομα του χωριού Γιάννιαρη ήταν Αϊ Γιάννης, του χωριού Βέρβα, ήταν Αγία Βαρβάρα, του χωριού Ναβαρίτσα επίσης Αγία Βαρβάρα, του χωριού Μαρκάτι, ήταν Αϊ Μάρκος. (Παρόμοιες περιπτώσεις έχουμε και στη Χιμάρα, όπως η τοπωνυμία Jala αντιστοιχεί στην ελληνική Γιαλός)

Οι ευθύνες της πολιτικής εκπροσώπησης στην περίοδο μεταπολίτευσης.

Ένας από τους στόχους που έθεσε η ΟΜΟΝΟΙΑ του 1991 ήταν ακριβώς η επίσημη αντικατάσταση των τοπωνυμίων αυτών με τα αυθεντικά τους ελληνικά και ορθόδοξα, ή την μετονομασία των ονομάτων των αλβανών μπέηδων με ελληνικά.

Πέρασαν από τότε 22 ολόκληρα χρόνια. Εκτός από την περίπτωση του Αη Νικόλα στην Πάνω Δρόπολη, που επίσημα μετονομάστηκε από Drita σε Αη Νικόλα, σε καμιά άλλη περίπτωση δεν έγινε τουλάχιστον μια προσπάθεια για την αντικατάσταση των αλβανικών ονομάτων. Οι ηγεσίες της ΟΜΟΝΟΙΑΣ, αιρετοί της ή και άλλοι της ε.ε. μειονότητας, θεώρησαν ασήμαντο το «τυπικό» αυτό γεγονός.

Αρκέστηκαν με την άτυπη επαναφορά στο εσωτερικό μας των ελληνικών ονομασιών (μάλιστα σε αρκετές περιπτώσεις ακούγονται και τα ονόματα των αλβανών μπέηδων και αγάδων) και δεν επιδίωξαν ποτέ τη ρύθμιση επισήμως του θέματος. (Οι σημερινές εξελίξεις προμηνύουν ότι η μελλοντική ιστορική πραγματικότητα, θα βγάζει λάθος συμπεράσματα, όπως κακή ώρα συμβαίνει με την αλβανική εγκυκλοπαίδεια, χωρίς καμιά επίσημη αντίδραση από την ε.ε. μειονότητα)

Το θέμα έχει και άλλες διαστάσεις.

Αν προσέξουμε καλά, οι πινακίδες με τα σλάβικα και αλβανικά τοπωνύμια στις περιοχές της σκοπιανής μειονότητας, είναι καλογραμμένες και καλοδιατηρημένες. Σε μας ;!!

Στις αρχές του 2000 με προσωπική ιδιωτική πρωτοβουλία και σε συνεργασία με τους έπαρχους Λιούλο και Νίκα, (αποστασιοποιημένοι από την ΟΜΟΝΟΙΑ), με την υποστήριξη του περιφερειάρχη Σωτήρη Μάνθο, αποφασίσαμε να τοποθετήσουμε τις πινακίδες με τις δίγλωσσες, ελληνικές και αλβανικές, ονομασίες των χωριών και κατοικημένων κέντρων από Δερβιτσιάνη μέχρι Κοσοβίτσα.

Η ηγεσία της ΟΜΟΝΟΙΑΣ (προέδρευε ο Ε. Ντούλες) αντέδρασε αρνητικά στην πρωτοβουλία. Χρειάστηκε η παρέμβαση της Ελληνικής Πρεσβείας, (επειδή θα επισκεπτόταν τη Δερβιτσιάνη ο τότε Υπουργός Εξωτερικών της Ελλάδας Γ. Ππανδρέου, 09.03.2000 για να αποτραπεί η αντίδραση της ΟΜΟΝΟΙΑΣ. Οι πινακίδες τοποθετήθηκαν. Την επόμενη της επίσκεψης ξεριζώθηκαν.

Ακολούθησε ένας μακρύς «πόλεμος». (Περισσότερο για να έχουμε «να διεκδικούμε» στις αλβανικές αρχές, όταν δεν εκπληρώνουν τα αιτήματα της πολιτικής επικράτησης της ηγετικής ομάδας της ΟΜΟΝΟΙΑΣ-περίπτωση Χιμάρας,-). Σήμερα υπάρχουν, μόνο στη Δρόπολη, αλλά και εδώ αμαυρωμένες και πεταγμένες. Όχι όμως στο Δέλβινο και Αγίους Σαράντα που το πρόβλημα είναι περισσότερο λεπτό και σοβαρό.

Υπάρχουν και τρεις ακόμα σοβαροί παράμετροι αφελληνισμού των περιοχών μας. Πρόκειται: για τις εκατοντάδες πολιτογραφήσεις αλλοεθνών που επιτέλεσαν οι δικοί μας έπαρχοι της ΟΜΟΝΟΙΑΣ, (Μεσοπόταμο, Φοινίκι, Αλύκο, Λειβαδιά, Δρόπολη).

Για την υφαρπαγή δεκάδων χιλιάδων στρεμμάτων βοσκοτόπων και λιβαδιών, από αλλοεθνείς δήθεν πρώην ιδιοκτήτες. Στην προκειμένη περίπτωση συν τα πλαστά χαρτιά υπάρχει και η σύμπραξη των δικών μας επίσημων εκπροσώπων με πρώτον και κύριο τον Ε. Ντούλε. Ο συγκεκριμένος, το 1999 εξαφάνισε σχετικό υπόμνημα διαμαρτυρίας με 14 χιλιάδες υπογραφές Ελλήνων Βορειοηπειρωτών, με αντάλλαγμα την εγκατάσταση των ελληνικών πετρελαίων στο Δυρράχιο. (Σε τέτοιες και λοιπές παρόμοιες πράξεις θα οφείλετε η εμμονή ελληνικών παραγόντων για την πολιτική συντήρηση και ανακύκλωση του Ντούλε)

Στην ίδια κατηγορία συμπεριλαμβάνεται και η κίνηση σε εξέλιξη για την ενοικίαση και πώληση σε αλλοεθνείς της καλλιεργήσιμης γης.

Για την ίδρυση δεκάδων οικισμών (θύλακες αλλοεθνών) σε περιοχές με αμιγή ελληνικό πληθυσμό.

Σε όλη αυτή την εκστρατεία αφελληνισμού η αντίδραση της ηγεσίας της ΟΜΟΝΟΙΑΣ είναι απύσχα. Μάλιστα, το «απύσχα» είναι σαν να τη χαϊδεύομαι, όταν διαφαίνεται πως «η ανοχή» της έναντι στον αφελληνισμό μας της εξασφαλίζει, ως αντάλλαγμα, την πατεριστική πολιτική επικράτηση ως «ο αυθεντικός» εκπρόσωπος της ε. ε μειονότητας και τον οικονομικό της εμπλουτισμό.

Του Παναγιώτη Μπάρκα για τον «Βορειοηπειρώτη»
Αργυρόκαστρο 16.03.2013.

[1] Εφημερίδα της Κυβέρνησης της Λαϊκής Δημοκρατίας της Αλβανίας, Νοέμβρης, 1975, σελ. 63

Posted by Βορειοηπειρώτης

Σάββατο, 30 Μαρτίου 2013

Τα μηνύματα της επετείου και των εκδηλώσεων για την 25η Μαρτίου

Του Παναγιώτη Μπάρκα

Ο Ελληνισμός στην Αλβανία έχει πολλούς λόγους να γιορτάζει την Παλιγγενεσία. Μεταξύ αυτών αναφέρουμε δύο. Αυτόν που αφορά το τριπλό μήνυμα ελπίδας που κουβαλάει η 25^η Μαρτίου: -Τη «σπορά» της απελευθερωτικής επανάστασης, (ως κατόρθωμα του ακατόρθωτου από έναν μικρό λαό έναντι της ασιατικής αυτοκρατορίας και απροθυμίας των

Μεγάλων της Ευρώπης). Τον Ευαγγελισμό της Θεοτόκου. (θείκό ελπιδοφόρο μήνυμα για την ανθρωπότητα). Το ζύπνημα της φύσης από τον χειμερινό λήθαργο.

Ο άλλος λόγος αφορά την υπαρξιακή ανάγκη διατήρησης της ταυτότητας ελληνισμού σε τούτη γη, που προσέφερε στο Γένος και το Έθνος δύναμη, ευπρέπεια και δόξα, (κρατώντας για λόγο της συντρίμια και φτώχεια), όταν ο σημερινός εναπομείναντος Ελληνισμός βάλλεται και απειλείται από παντού. Ο δεύτερος λόγος στη διαλεκτική σχέση του με τον πρώτο, απαιτεί την πολυπόθητη ενότητα και ομοψυχία...!!!

Τι είδαμε στις φετινές εκδηλώσεις: Την ανάγλυφη επιθυμία εορτασμού να τείνει με βία από τη βαρυσήμαντη ουσία των μηνυμάτων Παλιγγενεσίας προς την επιφάνεια, την τυπικότητα, τον φολκλορισμό. Από την εθνική ιδεολογία, προς την εφήμερη προεκλογική πολιτική της μεταξύ μας αντιπαράθεσης. Είδαμε και πάλι τους απλούς Έλληνες, κυρίως τα παιδιά και τη νέα γενιά, που επιμένουν «να μεθύσουν με το κρασί του 21», να εκτίθενται στο μαγνητικό πεδίο της κούφιας εθνορητορικής. Όπως οι Ιρακινοί στρατιώτες στο μαγνητικό πεδίο της νέας γενιάς υπερσύγχρονων όπλων που τους ακινητοποιούσε, σε τέτοιο σημείο που άνετα οι αμερικανοί τους μάζευαν τα όπλα από τα χέρια, όπως τα γινωμένα φρούτα από ένα δέντρο. Το απατηλό εθνορητορικό πεδίο στοχεύει και πάλι τη ψήφο... Και ξανά εν΄δράση το ίδιο, αφανές χέρι. Δήθεν στο όνομα του επίσημου εθνικού κέντρου, προώθησε και έδωσε στην ΟΜΟΝΟΙΑ την πρωτοκαθεδρία των εκδηλώσεων.- Προσέχουμε, όχι στο άλλο ήμισυ της, το ΚΕΑ. (Στην προκειμένη περίπτωση ισχύει ο μπολσεβίκικος στίχος του Μαγιακόφσκι: «όταν λέμε Λένιν, εννοούμε το κόμμα/ και όταν λέμε κόμμα εννοούμε το Λένιν»).

Τρεις μήνες ακριβώς πριν από τις εκλογές, προσπάθησε να της δώσει, λίγη εθνική αίγλη, εφημερίδα, οικονομικά πολιτικά και θρησκευτικά στηρίγματα. Επέλεξε την εθνική γιορτή, διότι αποτελεί απυρόβλητο στη όποια κρητική. (Σίγουρα που θα κατηγορηθώ για «ιεροσυλία» που το τολμώ).

Εγώ όμως επιμένω κατά αυτού του σαρκαστικού σκηνικού, απλά και μόνο διότι αποτελεί διακύβευση των εθνικών συμφερόντων.

Η ηγεσία της ΟΜΟΝΟΙΑΣ πρέπει να τη δούμε «με τριχιά και σαπούνη στο σπίτι του κρεμασμένου», να απειλεί και την ελπίδα σ' αυτά τα εναπομείναντα και ανυποψίαστα νιάτα μας.

- Υπό τη δική της σιωπή ιχθύος επιτράπηκε οι δικοί της τοπικοί άρχοντες να πολιτογραφήσουν σε περιοχές αμιγώς ελληνικές μειονοτικές άνω των χιλίων αλβανικών οικογενειών. Στο πλαίσιο αυτό επέτρεψε την ίδρυση θυλάκων αλλογενών στις ίδιες περιοχές, με αποτέλεσμα μεγάλο μέρος της οικονομικής δραστηριότητας να έχει περάσει στα χέρια αυτών.
- Επί 15 χρόνια, άφησε τα ελληνόπουλα χωρίς βιβλία στην μητρική γλώσσα και επέτρεψε να κλείσουν τα ελληνικά σχολεία στο δημόσιο για να προωθήσει ιδιωτικά συμφέροντα.
- Έκαμψε την αντίσταση στον αγώνα κατά της υφαρπαγής από αλλοεθνείς δήθεν πρώην ιδιοκτητών δεκάδων χιλιάδων στρεμμάτων βοσκοτόπων και λιβαδιών.
- Με την πολιτική της κατάφερε να μειώσει το μέγεθος του βορειοηπειρωτικού ελληνισμού σε μόλις 24 χιλιάδες Έλληνες, γεγονός που συμβαίνει για πρώτη φορά στις απογραφές του αλβανικού κράτους από την ίδρυσή του.
- Κατάφερε να θάψει για μια ακόμη φορά την παρουσία Ελληνισμού σε Κορυτσά, Χιμάρα και αλλού.
- Κατάφερε να εξαλείψει από τη διεθνή ατζέντα και τις εκθέσεις των διεθνών οργανισμών το θέμα του Βορειοηπειρωτικού Ελληνισμού και των δικαιωμάτων αυτού.
- Διέπρεψε ειδικά στο να πετύχει τη μεταξύ μας διάσπαση σε ανεπανόρθωτες διαστάσεις.

Σ' αυτή την αντεθνική πλευρά του έργου της ηγεσίας της ΟΜΟΝΟΙΑΣ υπάρχουν και άλλα πολλά, που αφορούν τον πολιτισμό, την παιδεία, την οικονομία, τα ανθρώπινα και εθνικά δικαιώματα, μέχρι και πρόσωπα και προσωπικότητες κλπ.

Στην εθνική πλευρά του έργου της τα στοιχεία είναι καθηλωμένα στο μηδέν.

Υπό το σκεπτικό αυτό ακούγονται ειρωνικές και πατριδοκάπηλες «οι εκκλήσεις» της ηγεσίας για ενότητα, πατριωτισμό και εθνικούς αγώνες και κορώνες....!

Τι αναμένουμε.

Πέρασαν αρκετές βδομάδες από τη συνάντηση της Αθήνας. Φάνηκε ως προσπάθεια εύρεσης της φόρμουλας για την πολυπόθητη ενότητα, την οποία όλοι τη θέλουμε, αλλά λίγοι επενδύουμε για να την πετύχουμε.

Οι εξελίξεις επιβεβαιώνουν ότι στόχος της δεν ήταν η ενότητα, όσο η φόρμουλα υποταγής όλων υπέρ του σκοπού επίτευξης της εκλογής ενός συγκεκριμένου προσώπου στην αλβανική Βουλή υπό το πρόσχημα στερεότυπο του συγκεκριμένου «αυθεντικού» εκπροσώπου εκεί. Σημειώνω ότι οι παράγοντες του συγκεκριμένου στόχου, ως αφανές χέρι, δεν νοιάζονται ότι ο Ελληνισμός της Β/Η δεν μπορεί πλέον να καταναλώνεται στους παραπάνω αυτοσκοπούς, όταν δεν υπάρχουν εθνικοί στόχοι. Ότι, το αντεθνικό τους (μάλλον στον ενικό), έργο υπαγορεύει τον τερματισμό αυτού

του είδους εκπροσώπησης. (Να μη λησμονούμε. Την ίδια εξέλιξη είχε και η συνάντηση του Κάραβελ, του 2007 με πρωταγωνιστή ξανά το ΥΠΕΞ)
Στη συνάντηση «ελπίδας» της Αθήνας, 2013, υπό τη μέριμνα της πολιτικής ηγεσίας του ΥΠΕΞ, κατά περίεργο τρόπο δεν ήταν οι επίσημοι εκπρόσωποι της Ελλάδας στην Αλβανία. Τώρα όμως τους βλέπουμε, παρά τον κομψό τρόπο, να «μετέχουν» στην προσπάθεια επικράτησης του πραγματικού στόχου της συνάντησης της Αθήνας. (Μάλιστα δεν τους έπρεπε διόλου το κοστούμει να καλούσαν για ενότητα από το σπίτι του ενόχου για τη διάσπαση)

Να είναι άραγε η επίσημη γραμμή του ΥΠΕΞ;! Γιατί όμως ο επίσημος φορέας της εξωτερικής πολιτικής να μη μιλάει ανοιχτά και επίσημα σε όλους τους παράγοντες του Βορειοηπειρωτικού Ελληνισμού, τι ζητάει από αυτούς και τι απαιτεί το εθνικό όφελος;! Εφόσον, κατά τις πληροφορίες μας από πολιτικούς φορείς του Β/Ηπειρωτικού Ελληνισμού, δεν υπάρχει μια τέτοια επίσημη γραμμή, τότε ποιος κινεί τα νήματα;! Από την άλλη, το εθνικό κέντρο γνωρίζει και επιτρέπει να ασκούν εξωτερική πολιτική εξωθεσμικοί ανεπίσημοι φορείς;!

Αυτό δεν έχει τόσο σημασία όσο η απάντηση στο ακόλουθο ερώτημα. Στηρίζεται ανοιχτά μια ομάδα ανθρώπων, ως εθνική πολιτική εκπροσώπηση του Βορειοηπειρωτικού ελληνισμού, το έργο της οποίας είναι χειροπιαστά αντεθνικό. Για ποιους λόγους;!

Η ιστορική εμπειρία και οι εθνικές μνήμες, παρά το ο, τι είναι κουρασμένες και αδιάφορες, δεν λησμονούν. Ο εδώ Ελληνισμός ήταν ένα ανταλλάξιμο «προϊόν» στους εθνικούς σχεδιασμούς του «σύγχρονου» εθνικού κράτους της Ελλάδας, που ασφαλώς υπαγόρευαν τα συμφέροντα άλλων. Οι εξελίξεις στην περιοχή και η διαμορφωθείσα κατάσταση εντός του Β/Ηπειρωτικού ελληνισμού, ξυπνά αναγκαστικά τις μνήμες αυτές.

Διαφορετικά όμως από τότε, τώρα όλα εξελίσσονται με την ταχτική του αφανές..., της έλλειψης εγγράφων και εξουδετέρωσης στοιχείων που ενοχοποιούν και φωνών που αντιστέκονται, ώστε, αύριο, κανείς να μη αναλάβει τις εθνικές ευθύνες. (το ώριμο φρούτο που έπεσε και σάπισε). Τα πάντα, εντούτοις φορτώνονται στους ώμους αυτής της άμοιρης ηγετικής ομάδας, που έχει παγιδευτεί στη λάμψη του πλούτου. Είναι στιγμή, έστω και ύστατη, να ξυπνήσει, να απαλλαγεί από τις εθνικές αυτές ευθύνες. Ο καλύτερος τρόπος είναι να πάει σπίτι της. Η επιμονή της να παραμείνει, πιθανόν χωρίς η ίδια να το θέλει, αλλά ως υποχρέωση προς τρίτους, θα φέρει τον Ελληνισμό σε νέες περιπέτειες και εξαντλητικές θυσίες.

Τέλος του Π. Μπάρκα
Αργυρόκαστρο 28.03.2013
Για το Βορειοηπειρώτη

Posted by Βορειοηπειρώτης

Κυριακή, 12 Μαΐου 2013

Π. Μπάρκας: Ο αυτοσκοπός εκλογής Ντούλε εμπεριέχει έντονη αρνητική ενέργεια στα πεπραγμένα της ΕΕΜ

Δυστυχώς για μια ακόμη φορά επιβεβαιωθήκαμε! Πρόκειται για την εθνική, πολιτική, κοινωνική και ανθρωπίνη συμπεριφορά του σχήματος ΚΕΑΔ-ΟΜΟΝΟΙΑΣ, στην κρίσιμη αυτή εκλογική αναμέτρηση, ταυτισμένης ως αρνητική αντίδραση σε βάρος των εθνικών συμφερόντων του Ελληνισμού της Αλβανίας και των ίδιων των Ελλήνων της ε.ε.μ. Είναι προσωποποιημένη στο άτομο του Βαγγέλη Ντούλε και των υπό σκιάν του ολίγων ακόμα ατόμων μετρημένων με τα δάχτυλα ενός μόνο χεριού.

Η επίτευξη της εκλογής του Ντούλε στη Βουλή ως αυτοσκοπό, εμφάνισε στο μεγαλείο της στις εκλογές αυτές την εθνικά επικίνδυνη διάσταση:

-Η εκλογή του να πραγματοποιηθεί με οποιοδήποτε κόστος σε βάρος των εθνικών συμφερόντων. Η εκλογή του να πραγματοποιηθεί κατά όλων των άλλων εκπροσώπων της ε.ε. μειονότητας, όντας αυτοί σε αμιγώς ελληνικούς σχηματισμούς, ή σε άλλα αλβανικά σχήματα.

Ο αυτοσκοπός ΝΤΟΥΛΕ δεν εμπεριέχει θετική εθνική ενέργεια, αλλά αμιγώς αρνητική και προς πολλές κατευθύνσεις, με συνέπεια την προσκόμιση αντεθνικών αποτελεσμάτων.

Ο Ντούλες, στο βωμό του αυτοσκοπού του, σφυρηλατήθηκε σε αρχιτέκτονα του κατακερματισμού του εθνικού, πολιτικού, πολιτιστικού και οικονομικού δυναμικού της ε.ε. μειονότητας με οδυνηρό αποτέλεσμα την διάσπαση σε ανεπιστρεπτή μεγέθη. Στη συνέχεια, αντί να απολογηθεί για τις εθνικές του ευθύνες, κατηγορεί τους εκδιωχθέντες απ' αυτόν και τα θύματά του ότι δυναμιτίζουν τους «εθνικούς» του στόχους.

Μια παρένθεση για να θυμηθούμε. Πριν την περίοδο ηγεσίας του Ντούλε σε ΟΜΟΝΟΙΑ-ΚΕΑΔ, η ε.ε. μ, έστω μέσω του ΚΕΑΔ, έβγαζε αυτοδύναμα στις αμιγώς ελληνικές μειονοτικές περιοχές δυο τουλάχιστον βουλευτές. Την περίοδο ηγεσίας Ντούλε, βγαίνει (βγήκε μέχρι τώρα) μόνο εκείνος, αλλά με αλβανική καλπονοθεία (επιτρεπόμενη μόνο για εκείνον). Παρά το γεγονός ότι ο νυν εκλογικός νόμος συμφέρει την συγκεντρωμένη εκλογική δύναμη της ε. ε. μ, το ΚΕΑΔ βγάζει μισό βουλευτή και με τη βοήθεια των Αλβανών. Ή το κάθε σχήμα σε σχέση με την ελληνική μειονότητα βγάζει από μισό βουλευτή. Μόνο τα μεγάλα αλβανικά κόμματα βγάζουν 3-5 ακραιφνείς Έλληνες βουλευτές στις ελληνικές μειονοτικές περιοχές (!!)

Το άλλο χαρακτηριστικό που πρέπει να θυμηθούμε είναι ότι «ο αρχηγός» του ΚΕΑΔ – ΟΜΟΝΟΙΑΣ σε τρεις θητείες στη Βουλή δεν εκλέγει ποτέ με ψήφο των Ελλήνων. Αφού έχασε τρεις προσωπικές αναμετρήσεις στη Δρόπολη με τον Βαγγέλη Τάβο, του Σ. Κόμματος Αλβανίας (και από τη σύγκρουσή τους έφεραν την μεγαλύτερη διάσπαση στο χώρο της ε.ε. μειονότητας), ο Ντούλες, για να γίνει βουλευτής των Ελλήνων επέλεξε το δρόμο της Αλβανικής επικράτειας. Ο άνθρωπος που ισχυρίζεται, ότι αυτός και μόνο αυτός, θα οδηγήσει την Αλβανία στην Ευρώπη, δέχτηκε την βουλευτική του εκλογή μέσω της καλπονοθείας γνωστής την πρώτη ως Dushku i madh, τη δεύτερη ως Dushku i vogël και τελευταία ιδιοποιούμενος τις ψήφους του Παντέκη....!
«Κάνετε ο, τι λέω εγώ, αλλά μη κάνετε ότι κάνω εγώ»

Στις εκλογές αυτές ενώ βαθιά μέσα του πιστεύει ότι θα εκλεγεί μόνο με την ευλογία και την καλή θέληση των μεγάλων αλβανικών συμμάχων, του Ράμα και του Μέτα, (γνωρίζει ότι ειδικά αυτή τη φορά δε θα έχει ούτε τους μισούς

ψηφους των Ελλήνων ψηφοφόρων των προηγούμενων εκλογών), ο ίδιος έχει εξαπολύσει σφοδρή επίθεση κατά των υπολοίπων Ελλήνων υποψηφίων βουλευτών με ελληνικά ή αλβανικά σχήματα.

Για το σκοπό αυτό ο Ντούλες, λειτουργεί κατά το γνωστό ρητό: «Κάνετε ο, τι λέω εγώ, αλλά μη κάνετε ότι κάνω εγώ», γιατί θα σας καταγγείλω ως προδότες και μειοδότες. Ο ίδιος προσκολλά σε συμμαχίες αλβανικών κομμάτων, αλλά τους άλλους κατηγορεί ότι «διαπράττουν» εθνικό έγκλημα. Ο ίδιος βάζει πρωτοκλασάτα στελέχη σε εκλόγιμες θέσεις ψηφοδελτίων των αλβανικών κομμάτων, τους άλλους κατηγορεί ότι μετατρέπονται σε ουρές των αλβανικών κομμάτων. Ο ίδιος μετέχει σε προεκλογική συμμαχία όπου μετέχει και κόμμα των τσάμιδων, τους άλλους κατηγορεί ότι μετέχουν σε συμμαχία που μετέχουν και οι τσάμιδες... !!

Τα πράγματα ήρθαν έτσι ώστε να του τη φέρει ανοιχτά και του καινούργιου φίλου του, του Τάβου. Έγιναν φίλοι με τη φόρμουλα ο εχθρός του εχθρού μου είναι φίλος μου. Η ισχύ της φόρμουλας αυτής στην προκειμένη περίπτωση, ήταν τέτοια που τους έκανε να λησμονήσουν τον 15-χρονο πόλεμο ζωής θανάτου μεταξύ τους. Ο Τάβος λησμόνησε ότι ο Ντούλες για να συνάψει συμμαχία με το Σ.Κόμμα, έβαλε όρο στο Ράμα την απομάκρυνση του Τάβου από το Σ. Κόμμα. (Ανεξαρτήτως που του βγήκε «σε καλό».) Τώρα οι έστω και οι λίγες πιθανότητες του Τάβου να εκλεγεί εκ' νέου τρομάζουν τον Ντούλε μέχρι το μεδούλι.!!!

Η καλλιέργεια της αρνητικής ψήφου των Ελλήνων

Είναι ακριβώς αυτή η πολιτική συμπεριφορά του Ντούλε, που καλλιέργησε στην ε.ε. μειονότητα όχι θετική αλλά αρνητική ψήφο, ψήφο διαμαρτυρίας. Όπως είναι επίσης γεγονός ότι σ' αυτή την 15-χρονη τουλάχιστον επίμονη αρνητική ψήφο της, η ε.ε. μειονότητα οδηγείται σε αυτοκαταστροφή, χωρίς να βλέπει φως στο τούνελ ότι τα μηνύματά της διαμαρτυρίας και αντίδρασης να λαμβάνονται υπόψη, ούτε από τη συγκεκριμένη ηγεσία, ούτε από το εθνικό κέντρο. Ενώ οι απλοί Έλληνες εγκλωβίζονται καθημερινά στην προσπάθεια ατομικής επιβίωσης.

Η αρνητική αντίδραση του σχήματος ΚΕΑΔ-ΟΜΟΝΟΙΑ έχει και μια επιπλέον, αλλά ουσιαστική διάσταση. Δεν βγάζει προς τα έξω ένα συγκεκριμένο πρόγραμμα εθνικών στόχων. Οφείλεται στο γεγονός ότι το βάρος των εθνικών ευθυνών του ανθελληνικού τους έργου, πρωτόφαντο σε όλη την ιστορία του εδώ Ελληνισμού, δεν τους επιτρέπει, να αρθρώσουν λόγο για εθνικούς στόχους. Από την άλλη η ηγεσία αυτή έχει καταπιαστεί κυριολεκτικά από τα υπόγεια σκοτεινά σχέδια συκοφαντίας, αβάσιμων κατηγοριών και σκευωριών με βασικό γνώμονα να καταστρέψει τους αντιπάλους, όποιοι κι αν είναι αυτοί, σε πολιτικό, εθνικό και προσωπικό επίπεδο. Εκείνο που τους ενδιαφέρει είναι να μείνουν μόνοι τους έστω και μέσα στα ερείπια.

Συνέβαλε σ' αυτό ο αποπροσανατολισμός από τους εθνικούς στόχους και το αντεθνικό έργο

Στην υπηρεσία του αυτοσκοπού τους, ο Ντούλες έχει έχουν αποσιωπήσει εντελώς την ανάγκη του Ελληνισμού για εθνικό έργο και δράση, για συλλογική και προσωπική εθνική υπεράσπιση, για εθνικά και ανθρώπινα δικαιώματα, για παιδεία στη μητρική γλώσσα και περιουσιακά δικαιώματα. Τους στόχους αυτούς τους έχει αντικαταστήσει με την «μάχη» κατά του ανύπαρκτου τσάμικου. (Με την ταχτική που ακολουθεί ο Ντούλες το μετατρέπει σε υπαρκτό, αλλά σε βάρος της ε. ε. μειονότητας και όχι της Ελλάδας. Δεν παραιτείται μέχρι να το φέρει καταπάνω μας. Μετά θα πει «δικαιώθηκα» !!)

Δεν είναι απλώς η ζήλια του Ντούλε για το γεγονός ότι το «αντίπαλο» δέος του ο Ιντρίζι εξασφάλισε την έδρα στη Βουλή. Ο Ντούλες θέλει να παρασύρει το εθνικό κέντρο σ' αυτή την ανούσια εθνικά, αλλά «προσωπική» του κόντρα με τον Ιντρίζι. Ο Ντούλες διαπιστώνει ότι αυτή τη φορά δεν του επαρκεί η υπογείως στήριξη ανθρώπων του «εθνικού κέντρου» που λειτουργούν υπέρ της εκλογής του, δήτην με την ευλογία του ΥΠΕΞ. Θέλει την ανοιχτή και ολόπλευρη στήριξη της κυβέρνησης και αντιπολίτευσης στην Ελλάδα για την εγγύηση της εκλογής του. Το γεγονός, πιστεύει, ότι θα του εξασφαλίσει εκ' νέου στα μάτια της αλβανικής πολιτικής, την ταυτότητα του επίσημου εκπροσώπου της Αθήνας στην Αλβανία. (Με αυτό το σκεπτικό ο Ράμα παρουσίασε το Ντούλε ως σύμμαχο !!).

Μέχρι εδώ έχουμε φτάσει. Να μη μπορούμε να δούμε ότι εθνικά η ε.ε. μειονότητα χαροπαλεύει, αλλά για χάρη της εκλογής Ντούλε, κάποιοι θεσμοί, αρχίζοντας από ΟΜΟΝΟΙΑ-ΚΕΑΔ, είναι πανέτοιμοι να τα θυσιάσουν όλα. Ενώ βλέπουν το λύκο, ψάχνουν τα χνάρια...

Του Παναγιώτη Μπάρκα για το Βορειοηπειρώτη

Αργυρόκαστρο 11.05.2012

Posted by Βορειοηπειρώτης

Τετάρτη, 22 Μαΐου 2013
Εσύ τι έκανες κ. Ντούλε;

Ανοιχτή επιστολή του Παναγιώτη Μπάρκα

Κύριε Ντούλε, στην προσπάθεια να απαντήσεις στον πρωθυπουργό της χώρας Σαλί Μπερίσια για τις δηλώσεις του στην Κοσοβίτσα, απέδειξες για μια ακόμη φορά ότι είσαι απλώς ένας δημαγωγός, που στηρίζεις την πολιτική τους καριέρα, στην έλλειψη ήθους, στο ψέμα και στην προσπάθεια να μεταβιβάσεις σε άλλους τις ευθύνες για τις πράξεις σου.

Αν θέλεις να αποδείξεις ότι υπερασπίζεσαι τα ανθρώπινα δικαιώματα και αγωνίζεσαι για την ελευθερία λόγου, σκέψης και για τη δημοκρατία, τοποθετήσου δημοσίως και ανοιχτά για το θέμα που προέκυψε με την καθηγήτρια πληροφορικής στο 2-χρονο λύκειο του Μεσοποτάμου, την Ουρανία Τόλη.

Οι λόγοι που διώχτηκε από τη θέση της και ο τρόπος πώς διώχτηκε θυμίζουν περιόδους του ψυχρού πολέμου. Τόσο το χειρότερο που έγινε από στενούς συνεργάτες σου και για τα συμφέροντα του κόμματος του οποίου ηγείσαι!

Ο Μπερίσια στην Κοσοβίτσα, συνοδεύονταν από τον δικό σου έπαρχο στην Πάνω Δρόπολη, ο οποίος του ευχήθηκε την νίκη στις εκλογές της 23^{ης} Ιουνίου για να οδηγήσει την Αλβανία στην Ευρώπη. Εσύ, λές ότι ενώθηκες στη Συμμαχία με το Σ. Κόμμα για να διώξεις μια για πάντα το Μπερίσια.....!;

Ο Μπερίσια μίλησε στην Κοσοβίτσα για πολιτικά παζάρια που γίνονται σε βάρος της ε. ε. μειονότητας, αλλά δεν σε ξεχώρισε, και τιμή σου έκανε, διότι τα δικά σου πολιτικά παζάρια, όχι μόνο είναι πρωτογενή και τρέφουν τη διάσπαση στην ε.ε. μειονότητα, αλλά ξεκινούν από προσωπικά σου συμφέροντα και τροφοδοτούν στη συνέχεια τα παζάρια των υπολοίπων. Μήπως δεν μιλάει για πολιτικά παζάρια ο όρος σου προς το Ράμα ότι θα πας στη συμμαχία μαζί του μόνο σε περίπτωση που ο Ράμα δεν δεχτεί το Κόμμα των Ελλήνων στη ίδια συμμαχία;

Μήπως δεν έδιωξες τον Γιάννη Γιάννη από την Κεντρική Εφορευτική Επιτροπή για να βάλεις έναν υποψήφιο του ΚΕΑΔ σε εκλόγιμη θέση στο ψηφοδέλτιο του Σοσιαλιστικού Κόμματος; Αυτά δεν λέγονται παζάρια;!;

Ο Μπερίσια, δυστυχώς για σένα, αναφέρθηκε σε αρκετά ανησυχητικά προβλήματα για την ε. ε. μειονότητα. Και παρά την έκπτωση που γίνεται λόγω της προεκλογικής εκστρατείας ήταν σημαντικά. Δεσμεύτηκε ότι θα εφαρμόσει στην πράξη όλα εθνικά και ανθρώπινα δικαιώματα της ε. ε. μειονότητας.

Ανακοίνωσε ότι αποφάσισε την έκδοση των ελληνικών σχολείων βιβλίων με έξοδα της Αλβανικής κυβέρνησης, κάτι που εσύ έκανες την πάπια για περισσότερα από δέκα χρόνια, αφήνοντας τα παιδιά μας να μαθαίνουν γράμματα με σημειώσεις όπως τον 19^ο αιώνα. Και τώρα για το ίδιο θέμα κάνεις παιχνίδια ώστε άνθρωποί σου να μη χάσουν το μονοπώλιο. Ή με την εκπαιδευτική σου πολιτική έκλεισες τα ελληνικά μειονοτικά σχολεία στο αλβανικό δημόσιο (για να ανοίξεις τα ιδιωτικά των συμφερόντων σου) και εκεί που τα έκλεισες προέκυψαν αλβανικά σχολεία.

Ο Μπερίσια είπε ότι οποιαδήποτε μελέτη και πρόγραμμα έρθει από την ε.ε. μειονότητα στην κυβέρνηση για επενδύσεις θα χρηματοδοτηθεί αμέσως. Είπε ακόμα ότι η γεωγραφική θέση της εθνικής ελληνικής μειονότητας είναι τέτοια

που διαθέτει πολλούς πόρους και σε πολλές κατευθύνσεις, αλλά χρειάζονται έργα υποδομής και επενδύσεις. Κάλεσε τους Έλληνες στην Ελλάδα να ρθούν να εργαστούν στον τόπο τους και ότι η κυβέρνησή του θα τους στηρίξει με επιδοτήσεις.

Δεσμεύτηκε ότι θα εντείνει τα μέτρα ασφάλειας αλλά κάλεσε τους Έλληνες να ενταχτούν στο αστυνομικό σώμα για αποτελεσματικότερη ασφάλεια και τάξη στην ε.ε. μειονότητα.

Και ήταν στην Κοσοβίτσα για να εγκαινιάσει ένα έργο υποδομής ονειρεμένο για τους Κοσοβιτινούς. Ταυτόχρονα έδειξε στους δημοσιογράφους ότι οι περιοχές μας, όσον αφορά τις κυβερνητικές επενδύσεις, προηγούνται των άλλων περιοχών στο νομό Αργυροκάστρου.

Εσύ προσωπικά, 17 χρόνια επικεφαλής πολιτικών φορέων που εκπροσωπούν την ε.ε. μειονότητα, έκανες ένα έργο υποδομής, έβαλες κάπου ένα τούβλο πανωτό; Υπερασπίστηκες ένα ανθρώπινο ή εθνικό δικαίωμα; Όχι! Μάλιστα ούτε το όνομα της ε.ε. μειονότητας δεν πιάνεις στο στόμα σου στην Αλβανία, Μάλιστα στις πολιτικές εκδηλώσεις καθιέρωσες την αλβανική γλώσσα. Δεν έκανες λοιπόν τίποτε. Απλώς επωφελήθηκες προσωπικά πάρα πολλά, πουλώντας πολιτική και εθνική εκπροσώπηση!!! Ασφαλώς, ο κύριος Μπερίσιας ήταν στην Κοσοβίτσα για προεκλογικούς λόγους και ζήτησε την ψήφο των Ελλήνων. Είναι δικαίωμά του. Αλλά, σου έδωσε απαντήσεις με έργα στα ζητήματα που έθεσες. Ασφαλώς και υπάρχουν πάρα πολλά προβλήματα που απαιτούν λύση. Αλλά συγκρίνοντας τον έργο του Μπερίσια, όπως και άλλων Αλβανών πολιτικών, θα έλεγα ότι είναι πολύ μεγαλύτερα σε σχέση με αυτά που υποχρεούσαι να κάνεις εσύ και δεν τα κάνεις.

Και για να μη παρεξηγηθώ. Δεν θέλω με τίποτε να στηρίξω το Μπερίσια, ή τον κάθε Μπερίσια. Τόσο το περισσότερο όταν σε καμιά περίπτωση δεν επωφελήθηκα κάτι προσωπικά. Απεναντίας, αν πρόκειται για τον Μπερίσια, μια φορά με έδωσε ο ίδιος προσωπικά από τη δουλειά για πολιτικούς λόγους και τώρα δεν θέλει να με βοηθήσει να επιστρέψω στη δουλειά μου από την οποία εκδιώχτηκα αδικώς. (Βλέπεις σε αλβανό πολιτικό απευθύνθηκα διότι εσύ που με τον τρόπο σου συνέβαλες να χάσω τη θέση μου εργασίας. Θέλησες να κάνεις την περίπτωση μου υπόδειγμα, ότι όποιος σου κάθετε απέναντι τον αφήνεις στους δρόμους. Καλά εγώ, αλλά εκείνη η νεαρή από το Τεριαχάτι του σου έκανε;!!!)

Ο Μπερίσια δεν είπε λόγου χάρη για την απογραφή του πληθυσμού και σε έσωσε διότι θα έλεγε ότι εσύ αποφάσισες την αποχή και έβγαλες την ε.ε. μειονότητα μόλις 24 χιλιάδες. Δεν μίλησε για το περιουσιακό γιατί εσύ, πρώτος, εξαφάνισε το υπόμνημα με τις 15 χιλιάδες υπογραφές που θα έκοβε το βήχα μια για πάντα όλων εκείνων που διεκδικούν με πλαστά χαρτιά περιουσίες στο χώρο μας. Εσύ έκανες την πάπια όταν στη βουλή ψηφίζονταν ο νόμος για την επιστροφή των περιουσιών στους πρώην ιδιοκτήτες, ο οποίος προβλέπει ύπουλες διαδικασίες τις οποίες τις πληρώνει αδρά η κοινότητά μας.

Αλλά, εσύ τι έκανες για το θέμα αυτό. Παρακολούθησες κάποια δίκη; Προσέφυγες πολιτικά στους διεθνείς οργανισμούς; Ύψωσες φωνή στο εσωτερικό της χώρας για να καταγγείλεις συγκεκριμένα παραδείγματα, ανθρώπους και πράγματα; Όχι ασφαλώς, δεν το έκανες και δείχνεις ότι κάπου κάποιος σε κρατούν. Ξέρεις πολύ καλά ότι πίσω απ' όλες αυτές τις ενέργειες υπάρχουν δικοί σου άνθρωποι. Σε ρωτώ τι κάνεις συγκεκριμένα για την

υπόθεση του Κώσταρι. Σε ρωτώ τι κάνεις εσύ για το γεγονός ότι σημαντικό ποσοστό κατοίκων στο Βούρκο δεν πήραν τους τίτλους ιδιοκτησίας. Και καταλαμβάνεις ότι δεν αφορά προσωπικό θέμα η περίπτωση. Τι κάνεις εσύ για να σταματήσεις τους έπαρχους σου οι οποίοι κατά καιρούς δραστηριοποιούν «τις επιτροπές» κατανομή της γης για νέες κατανομές με στόχο να επωφεληθούν αυτοί κάποια φιλέτα;

Σε ρωτώ. Γυροφέρνεις προεκλογικά στις ελληνικές επαρχίες (ο Μπερίσια και κάθε άλλος αλβανός πολιτικός κατεβαίνει περισσότερες φορές από σένα στην ε. ε. μειονότητα) με τους έπαρχους, τους ρώτησες για τους λόγους που πολιτογράφησαν στις περιοχές τους άνω από χίλιες οικογένειες αλλοεθνών; Μετά απ' όλα αυτά αποδεικνύεις ότι έχεις πολύ θράσος

Παναγιώτης Μπάρκας

Αργυρόκαστρο 21.05.2013

Posted by Βορειοηπειρώτης

Σάββατο, 01 Ιουνίου 2013

**Ο Ερντογκάν, «ο αδερφός» Έντι Ράμα και οι κίνδυνοι για τα εθνικά
ελληνικά συμφέροντα.**

Του Παναγιώτη Μπάρκα

Σχεδόν πέρασε απαρατήρητο το γεγονός ότι ο Έντι Ράμα, υποψήφιος πρωθυπουργός της Αλβανίας στις 29 Μαΐου τρέχοντος επισκέφτηκε με ταξίδι αστραπής στην Άγκυρα τον Τούρκο Πρωθυπουργό Ερντογκάν. Τη συνάντηση όμως σημαδεύουν κάποια σημεία στρατηγικής σημασίας.

Πρώτο, ο Ερντογκάν αποκάλεσε τον Έντι «αδερφό». Πρόκειται για αδερφική διασταύρωση ενός ορθόδοξου και ενός μουσουλμάνου, μέσω της οποίας εκδηλώνεται και η όλη στήριξη Ερντογκάν προς Ράμα. Η αδελφοσύνη αυτή, αποτελεί εκτός των άλλων και αντίδραση κατά του Μπερίσια, ο οποίος σε πρόσφατη κόντρα του Ερντογκάν με τις ΗΠΑ στον ΟΗΕ, τήρησε ουδέτερη στάση, που ερμηνεύεται υπέρ των ΗΠΑ.

Δεύτερο. Κατανοητό ότι στην ιδιότητα ΚΑΡΔΑΣΙ που απόκτησε Ράμα από τον Ερντογκάν μεγάλος ρόλο έπαιξε και η σθεναρή ανθελληνική στάση του ΈΝΤΙ κυρίως σε ότι αφορά τη συμφωνία για τα χωρικά ύδατα μεταξύ Ελλάδας και Αλβανίας στο Ιόνιο.

Τρίτο. Ο Ερντογκάν δώρισε με αυτόγραφο στον μικρό του μαθητευόμενο Αλβανό ορθόδοξο καρδάσι με ευρωπαϊκό όνομα (Έντι), το βιβλίο του με τίτλο “A VISION OF GLOBAL PEACE” (Το όραμα της παγκόσμιας ειρήνης). Αναλυτές μιλούν ότι πρόκειται για το δόγμα της σημερινής Τουρκικής ηγεσίας για τον νέο τουρκικό επεκτατισμό, ή περί δόγματος του νέο-οθωμανισμού κυρίως στη Βαλκανική. Στο δόγμα αυτό αποτελεί βασικό στήριγμα το μουσουλμανικό στοιχείο (κυρίως αλβανικό) στα Σκόπια, Αλβανία, Κοσσυφοπέδιο, αλλά και το μουσουλμανικό στοιχείο στη Βουλγαρία, Βοσνία και γιατί όχι στην Ελλάδα. Διαφορετικά είναι γνωστό ως το μουσουλμανικό τόξο στη Βαλκανική.

Τέταρτο. Μετά τη συνάντηση ο Έντι, όπως προσωπικά δήλωσε, υιοθέτησε το οικονομικό πρόγραμμα στην πολιτική Ερντογκάν για την ανάκαμψη της Τουρκίας, μοντέλο το οποίο, όπως χαρακτηριστικά ο Έντι είπε «... θα αποτελέσουν και τις δικές μας επιτυχίες μετά τις 23 Ιουνίου»

||

Αυτά δόθηκαν στη δημοσιότητα. Υπάρχει όμως και παρασκήνιο που ο ίδιος ο Ράμα από ενθουσιασμό αποκάλυψε έμμεσα. Την επόμενη από τη συνάντηση με τον Ερντογκάν σε προεκλογική συνάντηση στη μέση Αλβανία, ο Ράμα, υποσχέθηκε ότι στην πρώτη τετραετία του ως πρωθυπουργός θα εξασφαλίσει στους ιδιοκτήτες τα ταπιά της γης. Πρόσθεσε δε ότι φίλη χώρα του υποσχέθηκε ότι θα του εξασφαλίσει τα γνήσια ταπιά. Εννοείται ότι η φίλη αυτή χώρα είναι η Τουρκία. (Μόνο που ο Ράμα δεν την είπε αδερφή). Επειδή όμως κατάλαβε ότι έκανε το λάθος, για να χάσει τα ίχνη προμήθευσε τον αλβανικό τύπο με την ψευδή είδηση ότι η φίλη χώρα των τίτλων ιδιοκτησίας επί της γης, είναι η Ιταλία της φασιστικής περιόδου στην Αλβανία....

Εδώ σημασία έχει το γεγονός ότι, όπως έχει, ο νόμος για την επιστροφή των περιουσιών στους πρώην ιδιοκτήτες στην Αλβανία αναγνωρίζει ιδιοκτήτες επί της γης τους κατέχοντες επίσημων εγγράφων, χωρίς να αναφέρει τίνος είναι αυτά, δλδ της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας, της Βυζαντινής, Ρωμαϊκής, της φασιστικής....!!!. Είναι επίσης γνωστό ότι σε υποστήριξη του νόμου αυτού έφτασαν στην Αλβανία κάποια αρχεία της Οθ.

Αυτοκρατορίας με «Τατιά», τα οποία μπήκαν στον μηχανισμό πλαστογράφησης της Αλβανίας και έφεραν τα άνω κάτω. Τους μεγαλύτερους πονοκεφάλους δέχτηκε και δέχεται ο Βορειοηπειρωτικός Ελληνισμός

Η είδηση που μας φέρνει ο μικρός Αλβανός ορθόδοξος καρδιάς του Ερντογκάν για νέα γνήσια τατιά, ασφαλώς σημαίνει νέους πονοκεφάλους για την Εθνική Ελληνική Μειονότητα. Η είδηση σημαίνει νέα ανακατανομή της γης (με βάση τα νέα γνήσια τατιά Ερντογκάν). Κατανοητό τι πρόκειται να γίνει στις δικές μας ελληνικές μειονοτικές περιοχές και κυρίως στο τουριστικό φιλέτο της Χιμάρας. Όντος με Μπερίσια και Μπολάνο στη Χιμάρα έγινε μια φορά μακελειό επί της γης. Όπως με Ντούλε και έπαρχούς του, ο Βορειοηπειρωτικός Ελληνισμός έχασε δεκάδες χιλιάδες στρέμματα βοσκοτόπια και λιβάδια.

Το γεγονός ότι ο Έντι Ράμα έβαλε σχεδόν στην κορυφή του ψηφοδελτίου του κόμματός του στην Αυλώνα, τον Κότσιο Κοκεδήμα, είναι ένας επί πλέον κακός οιωνός για τα ελληνικά μειονοτικά συμφέροντα. Σίγουρα ο Ράμα, με στήριγμα τον Κοκεδίμα, ο οποίος ποτέ δεν έκρυψε τον άγριο ενδιαφέρον και ζήλο για να έχει μοιράδι στο φιλέτο της Χιμάρας, θα επιδιώξει νέα ανακατανωμή με όποιο τίμημα. Ούτε είναι τυχαίο το γεγονός ότι ο Κοκεδίμα, με δικά του δημοσιεύματα, αλλά και αξιοποιώντας τα σε ιδιοκτησία του ΜΜΕ, εξαπόλυσε συνεχή εκστρατεία για να «αποδείξει» την αλβανική ταυτότητα της Χιμάρας. (!:).

Οι δηλώσεις του Μπερίσια κατά Κοκεδίμα, ανεξάρτητα από το κίνητρο (πιθανόν να δείχνουν φόβο για τα δικά του συμφέροντα στη Χιμάρα), αποκαλύπτουν ακριβώς τους σκοπούς αυτούς του Ράμα στη Χιμάρα και κατ' επέκταση σε όλη την ελληνική μειονοτική ζώνη.

Όλα δείχνουν ότι, διαφορετικά από το Μπερίσια, ο οποίος στήριξε κυρίως συμφέροντα του δικού του περιβάλλοντος στη Χιμάρα, ο Ράμα μαζί με τα συμφέροντα της ομάδας που εκπροσωπεί ο Κότσιο Κ, θα προωθήσει και τα συμφέροντα του Ερντογκάν στην περιοχή της Χιμάρας. Στόχος είναι να δέσουν καλά τα αναπτυγμένα στρατηγικά συμφέροντα της Τουρκίας στο Πασά Λιμάνι και Κουτσόβα (αντίστοιχα στρατιωτικές βάσης ναυτικού και αεροπορίας) με τα οικονομικο-τουριστικά συμφέροντα σε όλη την αλβανική ακτή του Ιονίου απέναντι στην Ελλάδα....

III

Στο σχέδιο αυτό, το οποίο δεν είναι διόλου ουτοπία, αλλά στηρίζεται όπως βλέπεται σε στοιχεία τα οποία σκοπίμως κυκλοφορούν διάσπαρτα κατά καιρούς, έχει βρει τα δικά του στηρίγματα ανάμεσα στον Βορειοηπειρωτικό ελληνισμό. Ασφαλώς, το γεγονός ότι ο Βορειοηπειρωτικός Ελληνισμός είναι διασπασμένος, ευνοεί ένα τέτοιο σχέδιο και καθλώνει την εθνική εγρήγορση. Όμως δεν έγκειται μόνο εδώ ο κίνδυνος. Προσέχουμε ότι στην προεκλογική εκστρατεία ο Κότσιο Κοκεδίμα πάει πακέτο με τον πρόεδρο της ΟΜΟΝΟΙΑΣ για τα Τίρανα και σε εκλόγιμη θέση στο ψηφοδέλτιο του Σοσιαλιστικού Κόμματος Ανδρέα Μάρτο. Ο Μάρτος ανέκαθεν, μπροστά στα συμφέροντά του και της ομάδας ΟΜΟΝΟΙΑΣ ΚΕΑΔ που εκπροσωπεί, έχει δείξει μειωμένη εθνική συνείδηση. Εντωμεταξύ, το τιμ των τοπικών αρχών του Ντούλε στις μειονοτικές περιοχές εκλέχτηκε με την ευλογία του Ράμα, ενώ στο δήμο της Χιμάρας, που δεν λειτούργησε αυτή η συνεργασία ο δήμος πέρασε στα χέρια του Σ. Κόμματος Αλβανίας, μετά από τρεις θητείες Μπολάνου του ΚΕΑΔ. Η συγκεκριμένη ομάδα έπαρχων του ΚΕΑΔ όχι μόνο που εκλέχτηκε με την ευλογία του Σοσιαλιστικού Κόμματος, όχι μόνο που και στις προσεχείς

βουλευτικές εκλογές το ΚΕΑΔ-ΟΜΟΝΟΙΑ ανήκει στην ίδια προεκλογική συμμαχία, αλλά έχουν δείξει με έργα και σε δεκάδες περιπτώσεις ότι, αν δεν υπήρξαν συνεργάτες των Αλβανών, έκαναν έναν μάτι γκαβό και ένα αφτί κουφό υπέρ της υπαρπαγής από τους δήθεν αλβανούς πρώην ιδιοκτήτες των δεκάδων χιλιάδων στρεμμάτων λιβαδιών και δασών κοινής περιουσίας των ελληνικών μειονοτικών επαρχιών.

Επίσης, γίνονται βαρύτερες οι εθνικές ευθύνες τους σε περίπτωση που αληθεύουν (εφόσον δεν διαψεύστηκαν ισχύουν) οι ειδήσεις ότι τα τελευταία χρόνια οι ίδιοι έπαρχοι πολιτογράφησαν στις καθαρές ελληνικές μειονοτικές περιοχές πάνω από 1000 αλλοεθνείς οικογένειες.

Μετά από την ανάλυση αυτή νομίζω ότι ο καθένας θα πρέπει να βγάλει τα συμπεράσματά του και να πράξει αναλόγως.

Posted by Βορειοηπειρώτης

Τετάρτη, 5 Ιουνίου 2013

Έτσι είναι οι «ευρωπαίοι»!

Σχολιάζοντας τη δημαγωγία στο προεκλογικό σύνθημα ΚΕΑΔ-ΟΜΟΝΟΙΑΣ

Του Παναγιώτη Μπάρκα

Κάθε μέρα που οδεύει προς τις εκλογές, επιβεβαιώνει ότι το σλόγκαν του ΚΕΑΔ, «Μόνο ευρωπαίοι!» είναι εύθραυστο και θρυμματίζεται στο ρόλο του να καλύψει, έστω και λίγο το πραγματικό αντιδημοκρατικό και αντεθνικό πρόσωπο της ηγεσίας του.

Δε θα θέλαμε να αντιμετωπίζαμε ως αρνητικό για την εθνική ελληνική μειονότητα το γεγονός ότι, πίσω από τον όρο «Ευρωπαίοι» οι ηγεσία του ΚΕΑΔ, καταφέρνει να απαλείψει και τυπικά το ενδιαφέρον της για την ε. ε. μειονότητα. Βρίσκει μια ευρωπαϊκή φόρμουλα για να μη αναφέρει ούτε τυπικά το όνομα του Βορειοηπειρωτικού Ελληνισμού.

Αυτό σημαίνει, πρώτο και κύριο ότι το ΚΕΑΔ – ΟΜΟΝΟΙΑ δεν έχει ένα πολιτικό πρόγραμμα με εθνικούς στόχους που να ανταποκρίνεται σε ένα ευρωπαϊκό όραμα για τον Βορειοηπειρωτικό Ελληνισμό.

Το γεγονός γίνεται πιο οδυνηρό αν λάβουμε υπόψη ότι ο πολιτικός λόγος και πράξεις του ΚΕΑΔ-ΟΜΟΝΟΙΑΣ είναι οι ύβρεις, οι κατηγορίες, οι συκοφαντίες και οι διωγμοί των αντιπάλων τους, που επίσης είναι Έλληνες ομογενείς. Για μας δεν αποτελεί αποκάλυψη. Είναι η συνέχεια σε τέσσερις ανοδικές οκτάβες. Και όσο περισσότερο θα φαίνεται στον ορίζοντα ότι ο «Ηγέτης»-Ντούλης δεν θα είναι πλέον βουλευτής, τόσο το περισσότερο η ξύλινη γλώσσα, η αρνητικότητα και οι διωγμοί θα αυξάνουν και οι τόνοι αντιπαράθεσης θα αναβαίνουν. Χρειάστηκε αυτή η στιγμή για να βεβαιωθεί και ο τελευταίος Έλληνας ότι η πολιτική ηγεσία ΟΜΟΝΟΙΑΣ -ΚΕΑΔ είχε από καιρό μετατραπεί σε μια σκουριασμένη ρόδα σε εσωστρεφή ρόλο κατά του ίδιου του Βορειοηπειρωτικού Ελληνισμού.

Προσέχουμε συγκεκριμένα. Όσο λ.χ οι Έλληνες διπλωμάτες περιφέρονταν, έστω και προσεχτικά, στο περιβάλλον του ΚΕΑΔ, εκείνοι ήταν καλοί και αγαθοί. Τα δικά τους ΜΜΕ εκθείαζαν τους Έλληνες διπλωμάτες για την συμπαράσταση προς αυτούς. Μόλις ο Γενικός Πρόξενος Αργυροκάστρου κάθισε για έναν καφέ και με τους άλλους Έλληνες πολιτικούς εκπροσώπους της ομογένειας, τα τσιράκια της ΟΜΟΝΟΙΑΣ – ΚΕΑΔ τους κάρφωσαν τους Έλληνες διπλωμάτες στην κεντρική υπηρεσία στην Αθήνα. Η κατηγορία γνωστή, ότι «λειτουργούν αντεθνικά και προδοτικά» Παλιά μου τέχνη κόσκινο! Με τις εκατοντάδες παρόμοιες επιστολές ο τέως γενικός πρόξενος της Κορυτσάς σέρνεται χωρίς δουλειά από επιτροπή σε επιτροπή και από δικαστήριο σε δικαστήριο στην Αθήνα. (Πιστεύω ότι όλοι μας γνωρίζουμε το έργο του Οικονόμου. Ξύπνησε την ελληνική συνείδηση σε χιλιάδες Έλληνες της Κορυτσάς, αλλά αυτό δεν το ήθελε η ηγεσία). Στο Υπουργείο Εξωτερικών της Ελλάδας είναι δύσκολο να βρεις ένα επίσημο έγγραφο της ΟΜΟΝΟΙΑΣ – ΚΕΑΔ με σφραγίδα και υπογραφή για ένα σημαντικό εθνικό θέμα. Βρίσκεις όμως χιλιάδες επιστολές από τα τσιράκια της ηγεσίας αυτής που καρφώνουν διπλωμάτες, καθηγητές, στελέχη και κάθε είδος Έλληνα που αυτή η ηγεσία θεωρεί Έλληνες ιδεολογικούς αντιπάλους.

Η απόλυση της νεαρής καθηγήτριας πληροφορικής από το τεχνικό δίχρονο λύκειο της εκκλησίας στο Μεσοπόταμο, επειδή αποφάσισε να στηρίξει ενεργά το Κόμμα των Ελλήνων, (που αποτελεί πλέον τον σχηματισμό που απειλεί ουσιαστικά την απολυταρχία Ντούλε), αποτελεί το αποκορύφωμα της ουσίας της πολιτικής, κοινωνικής και εθνικής συμπεριφοράς της ηγεσίας της ΟΜΟΝΟΙΑΣ-ΚΕΑΔ.

Το κερασάκι στην τούρτα είναι οι χαρακτηρισμοί κατά του Κόμματος των Ελλήνων και ειδικά του προέδρου του Χριστάκη Κίτσιου. (Έξω απ' αυτή τη λογική και συμπεριφορά δεν μένουν και οι άλλοι Έλληνες πολιτικοί αντίπαλοι της ηγεσίας). Το συγκεκριμένο γεγονός μαρτυρεί επίπεδο ορεσίβιων οργανωμένων σε φυλές, οι οποίες για το όραμα της Ευρώπης βρίσκονταν σε αποστάσεις που χρειάζονται έτη φωτός να καλυφθούν.

Στα τραπεζάκια που κάθονται και με όσους «αντιπάλους» ακόμα εποικινώνουν, απειλούν ότι θα εκδικηθούν, θα διώξουν ανθρώπους από τη δουλειά, θα τιμωρήσουν στο όνομα της κυβέρνησης του Έντι Ράμα. Μιλούμε εδώ για Έλληνες προς Έλληνες....

Βεβαιώνουν πόσο αδίστακτοι είναι μπροστά στην καρέκλα και τα προσωπικά τους συμφέροντα. Ρίχνουν με βία βενζίνη στη φωτιά της διάσπασης σε εθνικό και τοπικό επίπεδο. Βεβαιώνουν ότι η μηχανή τους δεν μπορεί πλέον να πάρει στροφές προς τα μπρός. Κόλλησε στη λάσπη. Το μόνο που μπορεί να κάνει είναι να σφεντονίζει λάσπες, να παράγει αρνητική ενέργεια. Η μηχανή αυτή έχει ακόμα τέτοιες ενέργειες, να φιμώνει στόματα, να δείχνει το ξίφος της αδελφοκτονίας, να καρφώνει με επιστολές στο όνομα της ισχύς του σχηματισμού που υπηρετούν....

Αναζητούν νέους τρόπους επειδή έχασαν την αποτελεσματικότητα της απειλής με τις συντάξεις του ΟΓΑ, τα βιβλιάρια πρόνοιας, τα επιδόματα, τις υποτροφίες....

Ασφαλώς, το γεγονός δεν μας τιμάει. Απεναντίας!

Όσο υπάρχουν κάποια θετικά πράγματα σ' αυτή την εκστρατεία της καταστροφής. Η ηγεσία αυτή έχει μείνει μόνη. (Δεν την βοηθούν ούτε και κάποια νέα πρόσωπα που κατάφεραν να βρουν για να «στελεχώσουν» το σάπιο τους καράβι. Κρίμα, - θα τους καταστρέψουν το μέλλον τους) Η ηγεσία έχει βάλει απέναντι ακόμα και τους δικούς της εσωκομματικούς μηχανισμούς. Δεν μιλάω εδώ για την νέα γενιά των δυσारेστημένων. Είναι αρκετοί και αυτή τη φορά. Και μαρτυρεί κάλλιστα ότι η δομή του σχήματος αυτού δεν έχει ούτε εθνική, ούτε πολιτική, ούτε κοινωνική υφή, παρά μόνο είναι μια πελατειακή πυραμίδα που στην κορυφή στέκει η γνωστή κλίκα. Με αναφορά στις δομές, έχω υπόψη τις πολιτικές δομές όπως είναι οι έπαρχοι, οι οποίοι όχι μόνο δεν έχουν τόσους πολλούς υποστηρικτές που να τους ελέγχουν την ψήφο τους σε όφελος τρίτων, αλλά ο τρόπος με τον οποίο επιβάλλεται η ηγεσία ΟΜΟΝΟΙΑ-ΚΕΑΔ (αν δεν μάσεις τόσες ψήφους δεν θα ξαναείσαι έπαρχος), είναι προσβλητικός. Δείχνει ότι δεν υπάρχει καμιά πλέον πνευματική και ψυχική σχέση της ηγεσίας με τον απλό Έλληνα ψηφοφόρο.

Υπάρχει και ακόμα μια σημαντική πλευρά. Οι Έλληνες ψηφοφόροι στην αρνητική εθνική και πολιτική συμπεριφορά της ηγεσίας ΚΕΑΔ-ΟΜΟΝΟΙΑΣ δεν έχουν ως μονόδρομο την ψήφο διαμαρτυρίας, όπως συνέβαινε όλα αυτά τα χρόνια. Έχουν μια νέα λύση και εκδοχή για θετική ψήφο. Η λύση αυτή

απαλλάσσει τους Έλληνες ψηφοφόρους από τα διλήμματα των αλβανικών μεγάλων κομμάτων.

Με μια τέτοια λύση μπροστά, ο κάθε Έλληνας μπορεί να αποφύγει τις προκλήσεις που θα συναντήσει τις επόμενες μέρες.

Αργυρόκαστρο 03.06.2013

Posted by Βορειοηπειρώτης

Τρίτη, 18 Ιουνίου 2013

Ο υπαίτιος της εθνικής συμφοράς προστατεύεται ως εθνικός σωτήρας!

Γιατί και από ποιους;::

Του Παναγιώτη Μπάρκα

Κάπου στην Κουλουρίτσα, στην καρδιά του Βούρκου οι ΟΜΟΝΟΙΑ-ΚΕΑΔ έχει αναρτήσει ένα πανό με το κεντρικό τους σύνθημα: «Μόνο Ευρωπαίοι».... Η σημειολογία του περιστατικού μαρτυρεί το πραγματικό προφίλ του φορέα που εκπροσωπεί το πανό. Πρόκειται για σαρκαστική πρόκληση σε βάρος του Βορειοηπειρωτικού Ελληνισμού.

«Μόνο Ευρωπαίοι», λοιπόν.... Στην Κουλουρίτσα, εκεί στην καρδιά του Βούρκου, πάνω από κάποιες όρνιθες και γιδοπρόβατα. Πάνω από κάποιους απεγνωσμένους και απογοητευμένους Έλληνες Βορειοηπειρώτες. Σε ένα τοπίο που θυμίζει μεταπολεμικό βομβαρδισμένο τοπίο, όταν οι άνθρωποι αυτοί προσπαθούν με νύχια και δόντια να επιβιώσουν. Που βλαστηθούν την ημέρα και τρομάζουν την νύκτα ... λόγω ανασφάλειας.

Και οι ΟΜΟΝΟΙΑ-ΚΕΑΔ με το πανό τους δεν κοροϊδεύει απλώς, προκαλεί οργή έστω και αν εκδηλώνεται με σιωπή.

Θα ήταν παρηγορητικό αν το γεγονός θα ήταν απλώς ατόπημα κάποιου εκπροσώπου. Διαπιστώνεται ως η ουσία του φορέα που διεκδικεί την πολιτική και εθνική εκπροσώπηση αυτών των απογοητευμένων Ελλήνων.

Δείχνει το απόλυτο μέγεθος ταύτισης του θεσμού ΟΜΟΝΟΙΑΣ-ΚΕΑΔ με την απολυταρχία του Ντούλε. Όχι μόνο στο επίπεδο απόλυτης υποταγής της ΟΜΟΝΟΙΑΣ στα συμφέροντα του ΚΕΑΔ, αλλά στην απόλυτη υποταγή και των δύο θεσμών (σε ένα) στην ατομοκρατία του Ντούλε. Μόνο εκείνος δεν γνωρίζει πια είναι η κατάσταση στην εθνική ελληνική μειονότητα, ποια είναι τα προβλήματα που αντιμετωπίζει ο Έλληνας Βορειοηπειρώτης, ποιες είναι οι πραγματικές προσδοκίες του.... Εκτός τόπου και χρόνου, μας θυμίζει Δον Κιχώτη. Αλλά όχι για να γελάσουμε αλλά για να θρηνησουμε και όχι για την εθνική και πολιτική κατάντια του Ντούλε, αλλά για την κατάσταση στην οποία βρίσκεται ο Ελληνισμός της Βορείου Ηπείρου και για την σαρκαστική ειρωνεία και η παραδοξότητα που επιλεγεί αυτός ο άνθρωπος «για να εκπροσωπήσει τον Βορειοηπειρωτικό Ελληνισμό».

Το χειρότερο, εκεί που οι απλοί Έλληνες του γυρίζουν την πλάτη, αυτός, ο σύγχρονος Μπιμπέλι του Βούρκου, σκαρφαλώνει στο σβέρκο τους και τους αναγκάζει να προχωρήσουν στα έλη που ο θεσμός τον οποίο αυτός εκπροσωπεί έχει προκαλέσει στον τόπο μας για να μάσει το κυνήγι του... «τις αγριόπαπιες και αγριόχηνες...» Ναι! Με τέτοια νοοτροπία ισχυρίζεται την μονιμότητα και νομιμότητα εκπροσώπησης της εθνικής ελληνικής μειονότητας στην Αλβανία, με αποτέλεσμα να καταφέρνουν την μειοψηφική πολιτική στήριξη της τάξης του 20 % των Ελλήνων.

Κάποιοι ακόμα Έλληνες, που ή θέλουν να τον πιστέψουν, ή θέλουν να το δυσκολέψουν, τολμούν και πηγαίνουν στις προεκλογικές «συναντήσεις του» και του θέτουν δύο απλά ερωτήματα. «Τι έκανες τόσα χρόνια; Τι θα κάνεις για τους Έλληνες στο μέλλον;» (!;) Ο «αρχηγός» δεν έχει απάντηση για τα δύο ερωτήματα. Που σημαίνει ότι στην πρώτη, για τα δεινά που προκάλεσε στον τόπο μας μένει και ο ίδιος έκπληκτος. Ενώ στη δεύτερη μένει άφωνος διότι δεν έχει, ούτε πρόγραμμα, ούτε στόχους, ούτε λύσεις, ούτε δεσμεύσεις. Όσον αφορά τα Ευρωπαϊκά που μιλάει, είναι ακαταλαβίστικα, μοιάζουν «βάρβαρα».

Θέλουν όμως να καλύψουν τα κενά στον πολιτικό και εθνικό λόγο τους. Εκείνο όμως που κάνουν είναι η συμπλήρωση του ΕΙΝΑΙ τους: - Κορυφώνουν σε μονοδιάστατο σχήμα, την αρνητικότητα και επιθετικότητα, την καταστροφή και διάσπαση. Στην μάχη αυτή λάσπης η συγκεκριμένη ηγεσία καταναλώνει και τις πιο «ακριβές» της προσωπικότητές της που τις μυθοποίησε ως «τους ακραιφνείς διανοούμενους». Ο αρχηγός έχει ανάγκη επίδειξης αφοσίωσης από το περιβάλλον του. Και τον περιβάλλον του δείχνει την αφοσίωση του με τον τρόπο που θέλει το αφεντικό τους, με λάσπη, με ύβρεις, συκοφαντίες, ενάντια σε όλους που δεν τους ακολουθούν και ασφαλώς σε εκείνους που τους αντιστέκονται. Τίποτε θετικό, τίποτε δημιουργικό, τίποτε εθνικό, τίποτε πολιτικό... Μεταξύ των Ελλήνων καλλιέργησαν την νοοτροπία προσωπικού βολέματος καταργώντας τη συνοχή συλλογικής εθνικής συμπεριφοράς. Η άλλη διάσταση είναι η εξουδετέρωση νέων ανθρώπων που δείχνουν να νοιάζονται για την τύχη του ελληνισμού. Την ειλικρινή πρόθεσή τους την εκμεταλλεύονται για να ασημώσουν την μπαγιάτικη κουφέτα τους. Να πουν ότι, «να εμείς ανανεωνόμαστε». Στην ουσία δεν τους θέλουν. Απλώς τους δέχονται ως διακοσμητικό στοιχείο και τους περιορίζουν στη μπάντα που δεν θα απειλήσει το κατεστημένο της σκουριασμένης ηγεσίας. Τους αξιοποιούν να πλήξουν τους Έλληνες πολιτικούς τους αντιπάλους. Λαμπρό παράδειγμα ο νεαρός Πούλης. Του επιτράπηκε η κάθοδος υποψηφιότητας βουλευτή με το ψηφοδέλτιο του ΚΕΑΔ μόνο και μόνο να κοντράρει στο σπίτι του τον αντίπαλο της ηγεσίας. Όταν εκείνος πάει να δείξει δημοσίως τις πραγματικές προθέσεις του, να αρθρώσει πολιτικό και εθνικό λόγο, πάει λοιπόν να υπερβεί το επίπεδο του αδιαμφισβήτητου ηγέτη, τότε το Πολιτ Μπυρό της ηγεσίας έσπευσε για την γνωστή λογοκρισία....

Να λοιπόν γιατί οι Έλληνες Βορειοηπειρώτες θα πρέπει να απαγκιστρωθούν από την αρνητικότητα ψήφου, που τους έχει επιβάλλει η ηγεσία Ντούλε. Έχουν τη μεγάλη και χρυσή ευκαιρία να δημιουργήσουν τις προϋποθέσεις για ένα πραγματικό νέο ξεκίνημα. Να βγάλουν από την πορεία του μέλλοντος τον κλειστό κύκλο της ηγεσίας του ΚΕΑΔ-ΟΜΟΝΟΙΑΣ.

Για πρώτη φορά έχουν με το μέρος τους την ουδετερότητα της επίσημης Αθήνας. Όλα δείχνουν ότι η Αθήνα θέλει να τηρήσει ίσες αποστάσεις απ' όλους τους μειονοτικούς πολιτικούς παράγοντες. Αυτό πρέπει απαραίτητως να θεωρηθεί θετική εξέλιξη, διότι το κατεστημένο της ηγεσίας ελπίζει στη νίκη μόνο μέσω στήριξης της Αθήνας μέσω διαφόρων μοχλών. Είναι αυτός ο λόγος που την ηγεσία ενοχλεί τόσο πολύ η ουδετερότητα της Αθήνας. Είναι αυτός ο λόγος που έγιναν στόχος της επιθετικότητας της ηγεσίας οι φορείς εφαρμογής της ουδετερότητας.

Υπάρχουν ωστόσο κύκλοι, οι οποίοι αντί να προσέξουν την ταφόπετρα που ετοιμάζει η συγκεκριμένη ηγεσία προς τις τύχες της ε.ε. μειονότητας, θεωρούν μεγάλη απώλεια την μη εκλογή βουλευτή του Ντούλε. Οι κύκλοι αυτοί δεν θέλουν να δουν την ορατή εξέλιξη μη εκλογής Ντούλε ως την πραγματική δυνατότητα νέου ξεκινήματος, αλλά επιδιώκουν να βρουν από τώρα προσχήματα ενοχοποίησης διαφόρων για «την εθνική απώλεια», όπως θεωρούν την μη εκλογή Ντούλε. **Είναι πρωτοφανές ιστορικά το γεγονός ώστε να προστατεύεται ο υπαίτιος εθνικής συμφοράς, ως εθνικός σωτήρας.** Να αντισταθμίζουν όλες τις υπόλοιπες πολιτικές και εθνικές δυνάμεις και προϋποθέσεις με τον συγκεκριμένο υπεύθυνο για την εθνική συμφορά.

Είναι νυχτωμένοι και δεν μπορούν να δουν ότι με τρόπους αποδοτικούς σε όλη την δημοκρατική οικουμένη οι Έλληνες της Αλβανίας μπορεί να στείλουν στην Αλβανική βουλή πολύ περισσότερους εκπροσώπους απ' ότι ο μοναδικός εκλεκτός τους. Πρόκειται για μια ισχυρή πλέον πραγματικότητα δοκιμασμένη τις τέσσερις τελευταίες βουλευτικές θητείες. Ταυτοχρόνως εκείνοι επιμένουν και εμποδίζουν πεισματάρικα την υλοποίηση του άλλου αποδοτικού σκέλους για τις καταστάσεις της Αλβανίας: -την μετατροπή της ΟΜΟΝΟΙΑΣ σε έναν εθνικό συντονιστικό φορέα της πολιτικής πραγματικότητας που τα τελευταία χρόνια έχει δημιουργηθεί. Που σημαίνει απελευθέρωση των ιδεολογικών πιστεύω στην υπηρεσία των συλλογικών εθνικών συμφερόντων.

Η πρωτοφανής διακύβευση των εθνικών συμφερόντων, του παρόντος, του παρελθόντος και ειδικά του μέλλοντος μιας ιστορικής εθνικής κοινότητας στο βωμό ενός ατόμου, πιστεύω ακράδαντα ότι δεν αποτελεί άστοχο ατόπημα. Πίσω από τα ακριβά του κοστούμια, αυτοκίνητα, σπίτια και βίλες κρύβονται διαπλεκόμενα από ελληνικής πλευρά, και αλβανικά εθνικά συμφέροντα σε βάρος των ελληνικών, εκ' μέρους των Τιράνων.

ΤΕΛΟΣ

Παναγιώτης Μπάρκας

Αργυρόκαστρο 18.06.2013

Posted by Βορειοηπειρώτης

Πέμπτη, 27 Ιουνίου 2013

Οι εκλογές στην Αλβανία και τα μηνύματα για την ΕΕΜ

Ποιος πρέπει να είναι ο ρόλος της «Ομόνοιας»

Του Παναγιώτη Μπάρκα

Το μήνυμα εκλογής Ντούλε

Οι εκλογές τελείωσαν. Η Εθνική Ελληνική Μειονότητα έδειξε ότι είναι κατακερματισμένη, αρμενίζει χωρίς μπούσουλα. Ταυτόχρονα ενώ εκπέμπει S.O.S δεν έχει ποιος να την ακούσει. Η εσωτερική συλλογική αυτενέργεια έχει στερέψει ή έχει ισοπεδωθεί μπροστά στις προσωπικές πελατειακές σχέσεις «με τον αρχηγό», όποιος και αν είναι αυτός, αρκεί να προσφέρει ένα κομμάτι ψωμί και το αίσθημα του νικητή. Ασφαλώς, κάποιος θα μου πουν. Τι θέλεις, ο Ντούλες βγήκε βουλευτής. Ναι! Αλλά εδώ έγκειται και η ειρωνεία και τραγωδία της υπόθεσης. Βγήκε με ξένες ενέσεις και ο μόνος που κατηγορήθηκε ότι νόθευε ψήφους σε κάλπες. (Μόνο σε κάλπες μας βρέθηκαν 50 ψηφοδέλτια υπέρ του ΚΕΑΔ ριγμένα μάτσο, από ένα χέρι και στα πραχτικά επίσης τόσες παρόμοιες υπογραφές. Φοβούμενος ο Ντούλες ότι το σκάνδαλο θα πάρει φωτιά και θα τον κάψει, έσπευσε ως συνήθως για ηρωική έξοδο. Οι δημοσιογράφοι που μετέφεραν τις ειδήσεις χαμογελούσαν ειρωνικά και έλεγαν ότι μόνο με τη βοήθεια του Ράμα ο Ντούλες θα εκλεγεί. Και μέχρι ωστόσο ο Ράμα δεν άνοιγε πράσινο φως για σανίδα σωτηρίας εις τον Ντούλε, «ο αρχηγός» έκανε δηλώσεις ότι « Οι σύμμαχοι με εγκατέλειψαν» !!! Δεν «ξέρουμε» ποιος έπεισε τον Ράμα για πράσινο φως προς το Ντούλε και ούτε έχει σημασία. Σημασία έχει ότι τέτοιες έδρες είναι κατάντια, ντροπή. Τέτοιες έδρες αποτελούν επιβεβαίωση ότι ο Ντούλες δεν εξυπηρετεί τα συμφέροντα του Ελληνισμού, είναι εξαρτημένος από άλλα συμφέροντα και εξυπηρετεί αυτά.... Είναι ένα κλόουν με ακριβά κοστούμια που τον περιφέρουν για να δείξουν οι άλλοι την κατάντια του τόπου μας.

Και τώρα που και ο Μπερίσια παραιτήθηκε όλων των κομματικών αξιωμάτων, ο Ντούλες μένει ο μόνος «αρχηγός» που παρά τις κατά συρροή ήττες του (διαφορετικά μάλιστα και από το Μπερίσια) συνεχίζει να παραμένει αδιάλλακτος στην αδιαλλαξία του, που οδηγεί σε αφανισμό τον Ελληνισμό. Να ηγείται ενός κόμματος χωρίς οπαδούς και υποστηρικτές, ή που μένουν καθημερινά λιγότερη μέχρι μερικές μονάδες....

Ο Έντι Ράμα, στην ομιλία του στα Τίρανα, ως ο μελλοντικός πρωθυπουργός της χώρας, έδειξε ότι είναι ο πολιτικός των πραγματικών ευρωπαϊκών διαστάσεων. Οφείλει αυτός ο Ντούλες να τους μιμηθεί ή να ανταποκριθεί στο πολιτικό κλίμα που διαμορφώθηκε στη χώρα. Τιμή του θα ήταν να μιμηθεί τον ηττημένο Μπερίσια, ο οποίος έδειξε ότι ξέρει να σεβαστεί τον λαό του.

ΤΑ ΥΠΟΛΟΙΠΑ ΕΚΛΟΓΙΚΑ ΜΗΝΥΜΑΤΑ

Πρώτη και βασική κουβέντα. **Πολιτική συρρίκνωση και εθνική κατήφεια.**

Το ΚΕΑΔ πέτυχε ενέσιμα να εκλέξει στη συμμαχία του Ράμα τον πρόεδρο Ντούλε. Στο ψηφοδέλτιο του Σ. Κόμματος το ΚΕΑΔ έχει ακόμα ένα στέλεχος, το οποίο επιλέγει Ράμα παρά ΚΕΑΔ. Σε όλη την Αλβανική επικράτεια το ΚΕΑΔ συγκέντρωσε μόλις 14 300 χιλιάδες ψήφους, ή το μικρότερο εκλογικό ποσοστό από την ίδρυσή του. Στα Τίρανα πήρε μόλις 524 ψήφους, ενώ στην

περιφέρεια Αργυροκάστρου μόλις 1852 ψήφους. Στην Αυλώνα 6013 ψήφους και στην Κορυτσά 3051 ψήφους.

Το νεοσύστατο Κόμμα των Ελλήνων συγκέντρωσε συνολικά 3.143 ψήφους με βασικό καλό αποτέλεσμα 2080 στην περιφέρεια Αυλώνας.

Οι Έλληνες μειονοτικοί ψηφοφόροι στις περιοχές με αμιγή ελληνικό πληθυσμό υπερψήφισαν τα «ελληνικά» σχήματα λίγο περισσότερο από το 20 τοις εκατό. Μετά από τα αποτελέσματα στην απογραφή του πληθυσμού το 2011 είναι τα μικρότερα ενδεικτικά αποτελέσματα για τον δημοκρατικό όγκο της ε.ε. μειονότητας στην Αλβανία.

Με τα Αλβανικά Κόμματα οι Έλληνες στην Αλβανία βγάζουν 6 βουλευτές ελληνικής καταγωγής. Α. Αγγελή, Αργυρόκαστρο, Βασιλίκα Χυσι Τίρανα, Λουίζα Τζουβάνη, Α. Μάρτο, Αυλώνα. (με το Σ. Κόμμα) και Β. Τάβο Αργυρόκαστρο (με το Σ.Κ Ένταξης του Ι. Μέτα) και Αρμπέν Ριστάνη (Παλιάσα Χιμάρας με το Δ. Κόμμα)

Είναι η τέταρτη εκλογική θητεία, από το 1997, που οι Έλληνες ψηφοφόροι στηρίζουν Έλληνες υποψηφίους στα Αλβανικά Κόμματα. Γενικώς, πρέπει να ληφθεί ως μήνυμα ότι δεν μπορεί να συνεχιστεί άλλο αυτός ο τρόπος πολιτικής εκπροσώπησης των Ελλήνων της Αλβανίας. Οι εκλογές αυτές δεν έδειξαν απλώς οριστική κατάρρευση του παραδοσιακού ΚΕΑΔ. Αυτό διότι οι ψήφοι των Ελλήνων δεν πήγαν τη φορά ούτε στο νεοσύστατο Κόμμα των Ελλήνων, ΜΕΓΑ, όταν το ίδιο δεν έχει πλέον κανένα πρόσκομμα να επικαλεστεί ως εμπόδιο. Οι Έλληνες δεν το υπερψήφισαν ούτε με θετική, ούτε με ψήφο αντίδρασης.

Από την άλλη η ψήφος των Ελλήνων προς τα αλβανικά κόμματα εξουσίας (τρία κυρίως που παίρνουν και το μεγάλο κομμάτι της πίτας) μπορεί ασφαλώς να μετρηθεί ως ψήφο διαμαρτυρίας κατά της πολιτικής εκπροσώπησης από τα ελληνικά μειονοτικά σχήματα. Ή ακόμα και ως έλλειψη εμπιστοσύνης και αμφισβήτησης αυτών. Πάντως είναι σοβαρό μήνυμα ότι τα ελληνικά μειονοτικά σχήματα, ο τρόπος λειτουργίας τους και η συγκεκριμένη ηγεσία δεν πάει άλλο. Πρέπει να καταργηθούν.

Ο Έλληνας μειονοτικός επί 15 χρόνια τώρα στέλλει το δικό του μήνυμα για την ανάγκη αλλαγής, αλλά δεν εισακούγεται.

Ταυτόχρονα, ο Έλληνας Βορειοηπειρώτης, όχι απλά δεν πιστεύει πλέον σε δημοκρατικά μέσα και σε άτομα δικά του, αλλά ο ίδιος έχει χάσει τον προσανατολισμό λειτουργίας ως κοινοτική συνεκτική ελληνική ομάδα σε ένα αλλοεθνές περιβάλλον. Η συμπεριφορά του προς τα αλβανικά κόμματα δεν πρέπει να ληφθεί απολύτως ως ένδειξη επιλογής ευρωπαϊκών πρότυπων ένταξης. Αλλά και ως διαμαρτυρία κατά των δικών του σχημάτων, ως ένδειξη της απογοήτευσης στις σχέσεις του με την Ελλάδα και ως ένα τρόπο προσωπικής επιβίωσης, μέσω πελατειακών ατομικών σχέσεων με τα αλβανικά κόμματα.

Η τσαμποποίηση του πολιτικού λόγου του ΚΕΑΔ-ΟΜΟΝΟΑΣ και τα αποτελέσματα.

Στις εκλογές αυτές το επίμαχο για το Ντούλε ΡΔΙΥ, τετραπλασίασε την πολιτική ισχύ όχι μόνο στην Αυλώνα και Φίερι, αλλά και σε Ελμπασάνι, Δυρράχιο και Τίρανα. Αποδείχτηκε ότι η επιλογή του ΚΕΑΔ-ΟΜΟΝΟΙΑΣ να συσπειρώσει εθνικά τις γραμμές των Ελλήνων με την ταχτική της αντιπαράθεσης με το τσάμικο, έδωσε τα εντελώς αντίθετα αποτελέσματα. Η ΟΜΟΝΟΙΑ-ΚΕΑΔ αποδυναμώθηκαν πολιτικά μέχρι τη διάλυσή τους. Το τσάμικο στοιχείο, ακριβώς σε αυτή την ανθελληνική αντιπαράθεση, που του προσέφερε ο αρχηγός του ΚΕΑΔ-ΟΜΟΝΟΙΑ Ε.Ντούλες κατάφερε να

συσπειρωθεί και να αποτελεί πλέον μια πραγματική πολιτική δύναμη με 4-5 βουλευτές.

Αυτό επίσης αποτελεί δείγμα ότι γενικότερα ο ανθελληνισμός θα αποτελεί και για το νέο κυβερνητικό σχήμα σημείο συσπείρωσης.

Πρόταση. Επανάδρυση της ΟΜΟΝΟΙΑΣ καταργώντας την μέχρι τώρα δομή της και μετατρέποντας την σε έναν εθνικό συντονιστικό φορέα των δυνάμεων και τάσεων των Ελλήνων Βορειοηπειρωτών απελευθερωμένων από τα ιδεολογικά δεσμά. Ο συντονιστικός αυτός φορέας, (ας λέγεται και ΟΜΟΝΟΙΑ), να συγκεντρώνει και εκπροσωπεί όλους τους Έλληνες ανεξαρτήτως ιδεολογίας και κόμματος που επιλέγει, με μόνη προϋπόθεση τα εθνικά συμφέροντα. Ο Εθνικός αυτός συντονιστικός φορέας είναι απαραίτητος εφόσον υπάρχουν καταπατήσεις των εθνικών και ανθρωπίνων δικαιωμάτων και διώξεις των Ελλήνων, από επίσημους και μη φορείς του κράτους. Εφόσον ακόμα οι Έλληνες πολιτικοί δεν μπορούν να συντονίσουν αυτεπάγγελτα υπέρ των εθνικών στόχων, αλλά αλληλοσκοτώνεται μεταξύ τους, εφόσον τον απλό Έλληνα τον αντιμετωπίζουν ως εξαγοράσιμη ψήφο.

Αρ/στρο 26/06/2013

Παναγιώτης Μπάρκας

Posted by Βορειοηπειρώτης

Βορειοηπειρώτης

Η αλήθεια είναι ήπια αλλά λυγρύνει... Θέλουμε να είμαστε χρήσιμοι και ευχάριστοι. Επειδή δεν το καταφέρνουμε, αντί του ευχάριστου και άχρηστου προτιμάμε το χρήσιμο και δυσάρεστο.

ΑΡΧΙΚΗ ΣΕΛΙΔΑ ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΤΑ ΑΠΟΦΕΙΣ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΤΗΤΕΣ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑ ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΑΝΕΚΔΟΤΑ

Παρασκευή, 5 Ιουλίου 2013

Παναγιώτης Μπάρκας: Ο Μπερσία των αλβανών έπεσε, των Ελλήνων παραμένει!

Φταίνει μόνο οι άλλοι!

Το μετεωρολογικό κλίμα που δημιουργήθηκε στην Αλβανία ανακούφισε τους πάντες. Ο Έντι Ράμα, στο προεδυπουργικό διάγγελμά του, προτεσάστηκε στην καλλιέργεια κλίματος ανοχής, αντί αντιπαράθεσης, δημοκρατίας, αντί αυταρχισμού. Οι θέσεις του ανάγκασαν και βοήθησαν τον Μπερσία να κάνει την ιστορική υπέρβαση. Να παρατηρήσει από τα κομματικά αξιώματα.

Ο κακός Μπερσία έφυγε. Η Αλβανία προσπαθεί να αποτινάξει τον φοβλή της κακής σκιάς του.

Με πολύ πίκρα διαπιστώνουμε ότι ο Μπερσιολόγος, μένει ισχυρός, εξαγριωμένος, επιθετικός και αντεκδικητικός μόνο στη νοστροπία της ηγεσίας της ΟΜΟΝΟΙΑΣ και ΚΕΑΔ. Με ύπουλη τακτική, με εμπλοκάρισμα και ραδιοφωνίες, ετοιμάζει το έδαφος «προλείωντας» υπέρ του στόχου να επιβληθούν να μια ακόμη φορά επί των εθνικών συμφερόντων της ε.ε.μ. Το όλο σπινγκ θυμίζει την παροιμία εκεί που μας χριστούσανε να πήραν και το βόδι!

Πιστεύουμε ότι μετά από τον αποτροπισμό της ΟΜΟΝΟΙΑΣ-ΚΕΑΔ στις εκλογές, θα υπήρχαν θετικές αντιδράσεις στο πνεύμα που χάραξαν οι μεγάλοι στην Αλβανία. Δυστυχώς, δεν δείχνουν ήγος αντίδρασης ότι έλαβαν τα μηνύματα καταπέλτης του Έλληνα ψηφοφόρου. Απεναντίας άναψαν όλες τις μηχανές να κρατήσουν με νύχια και δόντια τα «πρωτεύα» τους στο σβέκκο του Βορειοηπειρωτικού Έλληνισμού, αναζητώντας οποιοδήποτε άλλο τι ενδύνει εκτός από το τοιάρι τους. Το πρώτο μέγα στον παγκόσμιο και είναι περισσότερο επικίνδυνο. Από παντού βλέπουν «εχθρούς, εσωτερικούς και εξωτερικούς». Μάλιστα στο ΥΠΕΞ, Δεχτεί το μέγεθος των εθνικών ευθυνών τους, για τις οποίες δεν θα βρουν που να κρυφτούν.

Άγριος αγώνας για να πείσει ότι είναι οι αναντικατάστατοι «εκπρόσωποι του ελληνισμού της Αλβανίας». Στα μαρτόρα τους δεν αναφέρονται στην πανολεθρία στις εκλογές. Το ΚΕΑΔ-ΟΜΟΝΟΙΑ νήρσαν ένας στους τέσσερις Έλληνες που μετέγαν στην ψηφοφορία. Μαζί με τις ψήφους που έπεσαν στις κάλπες μαζί με το αλβανόμοιο της ορατικής Λαμιομορίας, (για να εκλεγεί ο πρόεδρος του ΚΕΑΔ), πήρε μόλις 13 γλιμάδες ψήφους σε όλη την Αλβανία. Είναι το μικρότερο εκλογικό αποτέλεσμα από την ίδρυσή του. Για τέταρτη κατά σειρά θητεία παίρνει καθηλωτικό εκλογικό αποτέλεσμα. Κάθε φορά και πιο αρνητική, εφόσον κάθε φορά λιγότερο εκπροσωπεί τα συμφέροντα της ε.ε.μ και κάθε φορά περισσότερο τα προσωπικά συμφέροντα της ηγετικής ομάδας που στενεύει. **Τι άλλο πρέπει να συμβεί για να σεβαστούν τη λαική εντολή!!**

Για να στεριώσει τον ισχυρισμό της ηγεσία συγκρίνει το δικό της εκλογικό αποτέλεσμα με εκείνο του νεοσύστατου ΜΕΓΑ. Οντως, το ΜΕΓΑ δεν πήρε τους αναμενόμενους ψήφους. Κι αυτό είναι ένα κακό μήνυμα, που δείχνει ότι οι Έλληνες έγιναν πολύ δύσπιστοι. Και αυτή είναι καμιάνα που χτυπάει για το ΚΕΑΔ-ΟΜΟΝΟΙΑ.

Εχθροί, για να σκεπάζουν τον Ήλιο με κόκκινο, είναι το εθνικό κέντρο και οι εκπρόσωποι του στην Αλβανία.

Κατά τα συνομιτοικά σενάρια των ακούρατων «συνεργατών» της ηγεσίας, οι Έλληνες διπλωμάτες και κυρίως εκείνος στο Αργυροκάστρο, μεθόδωσαν και προέβλεψαν το έδαφος, ώστε οι Έλληνες να καταγγείλουν το ΚΕΑΔ-ΟΜΟΝΟΙΑ. Κατ'εκενώς, ο διπλωμάτης Αργυροκάστρο, «προλείωνε» το έδαφος «για να εξαγοραστούν» οι ψήφοι των Ελλήνων, ώστε το ΚΕΑΔ να μείνει στην ουρά ακόμα και στη Δρόπολη. Το «λάθος» των διπλωματών έγκειται στο ότι τόλμησαν να πουν την αλήθεια. Τόλμησαν να προειδοποιήσουν ότι η ηγεσία της ΟΜΟΝΟΙΑΣ-ΚΕΑΔ δεν χάρη της εμπιστοσύνης των Ελλήνων και θα σαριαστεί. Να πουν την αλήθεια ότι, οι Έλληνες της Αλβανίας, εβρισκόμνη απέναντι από τη μακρόχρονη ακαμμία μέχρι σκλήρυνση της ηγεσίας της ΟΜΟΝΟΙΑΣ-ΚΕΑΔ για δημοκρατικές αλλαγές και ενόληνη πραγματικών εθνικών ευθυνών, επέλεξαν άλλους τρόπους εκπροσώπησης, οι οποίοι, επισημάναν, πρέπει να αξιοποιηθούν αποτελεσματικά σε όφελος του Ελληνισμού. (!!!)

(Τώρα υπάρχει κίνδυνος να την πληρώσουν. Απόδειξη η εμπειρία του προζένου στην Κορυτσά. Από ανθρώπους του μηχανισμού «της ηγεσίας», γράφτηκαν χίλιες σελίδες ανώνυμες επιστολές, με κατηγορητήριο ότι «δεν συμπαρατέκονταν» στην ΟΜΟΝΟΙΑ που δεν ήθελε Έλληνες στην Κορυτσά.)

«Εχθροί είναι οι αλβανικά κόμηματα, επειδή οι Έλληνες ψηφοφόροι ψηφίζουν Έλληνες εκπροσώπους σ' αυτά. Με το «επιχέρισμα» από επιδιώκοντα τρία τέσσερα τρυγόνια με ένα σιάρα. Είναι όμως προσπάθεια, που κανείς δεν πείθεται ότι είναι ο γιάλος στραβός. Ο Μπερσία, κατά την ανόμηνη ηγεσία είναι κακός «αία της σκανδαλώδους Απογραφής». Η ηγεσία νιώθει καφρί στο σιάρι την ιστορική γκάφα στην απογραφή και τα φορτώνει σε άλλους. (Η ίδια ξέχασε ότι πήρε λεφτά να κάνει δική της απογραφή και ...) Κατηγορεί τον Μέτα και το Ράμα για «ανθελληνικό προφύ» και λησμονεί ότι είναι οι πλέον κυβερνητικοί εταίροι της. (Η επίθεση του είδους επιβεβαιώνει την υποτιθέμενη απάντηση Ράμα ότι σε έβγαλα από το πουθενά βουλευτή, άρα ζέχνα να υπογραψεί).

Η εβρβάρητα αυτή με αναφορά το Αργυροκάστρο είναι ένα ακόμη τρυγόνι. Η περιπτώση Πολύη, φέβρισε το Ντούλε, ο οποίοι δεν μπορεί να δεχτεί την εκλογή ενός νέου, επειδή μπορεί αύριο να τον βάλει στο περιθώριο. Από την άλλη, ο Ντούλες, για να εξασφαλίσει στήριξη από Μέτα και Ράμα στην Αυλώνα, προσανατόλισε τους ψήφους, που ελέγχει στο Αργυροκάστρο, τότε προς Μέτα και τότε προς Ράμα...!!!!

Κανείς δεν διαφέρει ότι εξαγοράστηκαν ψήφοι και μεταξύ των Ελλήνων. Είναι όμως ένας τρόπος αντίδρασης στη συμπεριφορά της «ηγεσίας». Όλα αυτά τα χρόνια είναι λυθραμάρια τους ψήφους των Ελλήνων για προσωπικά τους συμφέροντα! Τώρα οι Έλληνες αποφάσισαν να γίνουν «αρέντες» της ηγεσίας τους. Να την πουλήσουν οι ίδιοι... Τι χειρότερο κακό θα μπορούσε να συνέβαινε...!

Η ηγεσία της ΟΜΟΝΟΙΑΣ – ΚΕΑΔ, εντόπισε στην ουδετερότητα του ΥΠΕΞ, το «εθνικό» εθνικό κέντρο. Στην ουσία αποκάλυψε ότι όλο το ανθεθνικό της έργο σε βάρος της ε.ε.μ, οικειοθελώς ή μη, είχε αργό το εθνικό κέντρο. Κατά τον ίδιο το Ντούλε, χωρίς την στήριξη αυτή, η ήττα του, όχι του Ελληνισμού, είναι βέβαιη. Εντυχώς το ΥΠΕΞ, έστο με αργά κατάλαβε ότι η ταύτιση των εθνικών συμφερόντων της ε.ε.μ με τη συγκεκριμένη ηγεσία είναι η κατατροφή ενός ακόμα εθνικού θέματος.

«Η ηγεσία μέρας εσοκομιατικών παιγνιδιών στην Ελλάδα. Η ηγεσία του ΚΕΑΔ-ΟΜΟΝΟΙΑΣ έδειξε ακόμα ότι είναι προϊόν της εσοκομιατικής αντιπαλότητας, όχι μόνο μεταξύ των ελληνικών κομμάτων, αλλά και του ίδιου του κυβερνόντος κόμματος της Νέα Δημοκρατίας. Υψηλόβαθμο στόλεμος της, τοποθετήθηκε δημοσίως θεωρητικά διαπιστωτική κάθε κίνηση που επιδιόκε τη βελτίωση του επιπέδου εκπροσώπησης της ε.ε.μ μειονότητας. Θεωρεί λογική την αυταρχική, διαπιστωτική και αντιδημοκρατική ηγεσία του ΚΕΑΔ-ΟΜΟΝΟΙΑΣ. Θεωρεί ότι η αύξηση της εκλογικής ισχύος των ταύμιδων είναι προϊόν της συμμετοχής στον ίδιο συντασιαμό και του ΜΕΓΑ (!!) λημονόντας ότι η πολιτική ισχύ του ταύμιδων ανέβηκε λόγω του ανθελληνικού κλίματος, που πυροδότησε ο Ντούλε μέσω της άτοπης και παράλογης αντιπαράθεσης μαζί τους. Λημονεί ακόμα ότι το ΜΕΓΑ βρέθηκα σε εκείνο το στρατόπεδο αφού απέρριψε τη συνεργασία μαζί του ο Ντούλες και αφού ο ίδιος ο Ντούλες έβαλε βέτο στο Ράμα για να περιλάβει και το ΜΕΓΑ στην ίδια συμμαχία.

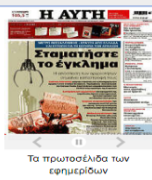
Η ηγεσία της ΟΜΟΝΟΙΑΣ είναι πλέον ο φράχτης που εμποδίζει το ποτάμι των Ελλήνων να βελιάει στη φυσική του κοίτη. Εκεί που ο Ελληνισμός πάει να τον πάρει σβάρνα, ο φράχτης αντιστέκεται με αποτέλεσμα το νερό να πηγαίνει σε άλλα χωράκια.

Παναγιώτης Μπάρκας
Αργυροκάστρο 03.07.2013.

Σχόλιο "Βορειοηπειρώτη":
«Το φταίνει μόνο οι άλλοι», είναι ένα ερώτημα που δεν έχει αποδέκτης μόνο την Ομόνοια και το ΚΕΑΔ. Ας κάνουμε πρώτα αυτή την ερώτηση ο καθένας στον εαυτό μας!

Posted by Βορειοηπειρώτης
Labels: Αποφεις

Αναζήτηση

Δημογραφικές αναρτήσεις τελευταίων 7 ημερών

Αναστολή λειτουργίας του «Βορειοηπειρωτικού κώτη»

Αλλά η επόμενη μέρα

ΕΕΜΜ: Το Κόμμα των Ελλήνων είναι και θα παραμείνει εδώ, δίπλα στους Έλληνες και κοντά στα προβλήματα του!

Παναγιώτης Μπάρκας: Ο Μπερσία των αλβανών έπεσε, των Ελλήνων παραμένει!

Ένας κοσμοβάρδος και ένας αρθρογράφος θα διεκδικήσουν την προεδρία του Δημοκρατικού Κόμματος Αλβανίας.

Σε εξέλιξη η επιχείρηση της ΕΛ.ΑΣ. για τον εντοπισμό των δραστηνών των Φυλακίων Τρόκλαντ.

Οι εκπλήξεις των βαλκανικών εκλογών στην Αλβανία!

Αρχείο

- ▼ 2013 (403)
- ▼ Ιουλίου (9)
- Αναστολή λειτουργίας του «Βορειοηπειρωτικού κώτη»
- Τίναρα Αστυνομικά συνέλαβαν συναδέλφους τους για...
- Παναγιώτης Μπάρκας: Ο Μπερσία των αλβανών έπεσε, τ...
- Fan No! : «Οι Αλβανοί με τους Έλληνες έχουν τους Ι...»
- Οι εκπλήξεις των βαλκανικών εκλογών στην Αλβανία!
- Ομάδα αλβανών πολιτών αντιδρούν για το φράζ ασοδ...
- Σε εξέλιξη η επιχείρηση της ΕΛ.ΑΣ. για τον εντοπισ...
- Ένας κοσμοβάρδος και ένας αρθρογράφος θα διεκδικήσουν...
- ΕΕΜΜ: Το Κόμμα των Ελλήνων είναι και θα παραμείνει...
- Ιουλίου (59)
- Μαΐου (55)
- Απριλίου (71)
- Μαρτίου (68)
- Φεβρουαρίου (69)
- Ιανουαρίου (72)
- 2012 (1048)
- 2011 (884)
- 2010 (502)

25 Σεπτεμβρίου 2013
Η νέα «θεία Βήτα» στην Αλβανική Βουλή
Πολιτικές σκοπιμότητες εξυπηρετεί ο διορισμός του Ντούλε
αντιπρόεδρο της Βουλής
του Παναγιώτη Μπάρκα.....

Για όσους δεν γνωρίζουν, η θεία Βήτα αποτελεί το σύμβολο της εκπροσώπου στα ανώτατα όργανα επί κομμουνιστικού καθεστώτος:-Αντιπρόεδρος της Αλβανικής Βουλής για πολλά χρόνια. Η περίπτωση αφορά μια ολόκληρη κοινωνιολογική, πολιτική και εθνική ανάλυση. Πρόκειται για μια αγαθή κυρία (συντρόφισσα τότε), χωρίς πολλά γράμματα. Μπορεί να εκπροσωπούσε την «μειονότητα» στην αλβανική Βουλή, αλλά δεν μπορούσε να εκπροσωπήσει τα κάλλη της Δροπολίτισσας.

Η τύχη και η φύση δε θα της τα έδινε όλα. Πάντως η περίπτωση της ήταν ο καλύτερος τρόπος υποβάθμισης της ποιότητας και μορφωτικού επιπέδου του Ελληνισμού στην Αλβανία, όπως και αγνόησης των εθνικών και ανθρωπίνων δικαιωμάτων.

Τη θεία Βήτα όμως δεν βγήκε κάποιος Έλληνας να την κατηγορήσει για κάτι συγκεκριμένο πολιτικό ή εθνικό κακό. Απεναντίας, προσωπικά έχω θετική εμπειρία. Το 1987-88 ανταποκρίθηκε θετικά στο αίτημα για βελτίωση της παιδείας στη μητρική γλώσσα, λέγοντας μου ότι « Εγώ δεν ξέρω γράμματα, αλλά αν γίνεται δύο τρεις και τα γράψετε αυτά που θέλουμε, εγώ θα σας ανοίξω όλες τις πόρτες για να τα θέσουμε και θα πραγματοποιηθούν...» (Εκείνοι όμως που σήμερα είναι σε υψηλά πόστα για την παιδεία στη μητρική γλώσσα φοβήθηκαν.) Ο γιος της θεία Βήτας, το 1991, εργάζονταν στο αρχαιολογικό ινστιτούτο. Φαίνεται ότι τον έφαγαν γιατί αντιτάχτηκε στις κλοπές των πολιτιστικών (αρχαιολογικών και μη) αξιών. Μεταξύ αυτών, όπως μας εξομολογήθηκε πριν «αιφνιδίως» πεθάνει, ήταν και εκατοντάδες εικόνες της ορθόδοξης εκκλησίας από την μητρόπολη Αργυροκάστρου.....

Όλοι πιστέψαμε ότι δεν θα ερχότανε ξανά αυτοί οι καιροί, - της φαινομενικής εκπροσώπησης του Βορειοηπειρωτικού ελληνισμού. Αλλά να που ήρθαν πιο επικίνδυνες εθνικά συγκυρίες. «Έλληνες» στην καταγωγή, στο όνομα της εκπροσώπησης της ε.ε. μειονότητας, εξυπηρετούν συμφέροντα άλλων για να επωφεληθούν προσωπικά.

Πριν περίπου τρία χρόνια, η αλλαγή αλβανικού πολιτικού στρατοπέδου από τον Βουλευτή της Μειονότητας Βαγγέλη Τάβο, (στην πιο κρίσιμη στιγμή για την κυβέρνηση του Δημοκρατικού Κόμματος του Σαλί Μπερίσια,- τα νούμερα δήλωναν την πτώση της,- πέρασε από το Σοσιαλιστικό Κόμμα στην αντιπολίτευση στο συμμαχικό κυβερνητικό κόμμα του Ιλίρ Μέτα) του έφερε ως αντάλλαγμα το οφίκιο του αντιπροέδρου της Βουλής....

Και ενώ φάνηκε ότι ξεχάσαμε αυτή την εξέλιξη... να τώρα η περίπτωση της νέας θεία Βήτας....

Αλλά με περισσότερα αγκάθια για την εθνική ελληνική μειονότητα. Ο άλλος Βαγγέλης της Δρόπολης, ο Ντούλες, θα καθίσει αυτές τις μέρες στο θώκο του

αντιπροέδρου της Αλβανικής Βουλής με πρόταση του νέου πρωθυπουργού Έντι Ράμα. Η εξέλιξη αυτή επιβεβαιώνει ότι η ανάγκη τήρησης των προσημάτων όσον αφορά την εκπροσώπηση της Ε.Ε. μειονότητας στην πολιτική σκηνή της Αλβανίας αναγκάζουν το Ράμα να κάνει αυτούς τους ελιγμούς υπέρ του συγκεκριμένου προσώπου. (Θυμούμαστε ότι την ημέρα των εκλογών ο Ράμα μόνο τις τελευταίες ώρες πριν κλείσουν οι κάλπες άνοιξε το πράσινο φως για τη ρύθμιση μέσω καλπονοθείας της εκλογής του Ντούλε, για την οποία δεν αντέδρασε ούτε ο Μπερίσια.)

Τώρα, ενώ ο Ντούλες έτριζε τα δόντια στο Ράμα για το γεγονός ότι δεν του έδωσε υπουργείο και ενώ από το περιβάλλον του Ράμα διέρρεαν φήμες ότι δεν θα είχε ούτε υφυπουργεία, μας ξεπετάχτηκε ο Ντούλες στο θώκο του αντιπροέδρου της Βουλής.

Ασφαλώς και είναι θέση νεροκουβαλητή. Έχει όμως ένα παρασκήνιο και μια εικόνα που ενοχλεί. Δεν εννοώ εδώ την κατηγορία εκείνων που θριαμβολογούν για «την επιτυχία» του Βορειοηπειρωτικού Ελληνισμού. (Για τους Έλληνες αποτελεί συγγνό κυνισμό.) Αλλά για κάτι πιο σημαντικό. Πληροφορίες αναφέρουν ότι ο Ντούλες όταν είδε ότι θα έμενε χωρίς υπουργείο για την παρέα του, υπέβαλε στο Ράμα ένα υπόμνημα «τρανταχτό» για το σεβασμό των δικαιωμάτων της εθνικής ελληνικής μειονότητας. Πρόκειται για το γνωστό από παλιά ατήρειτο συμφωνητικό συνεργασίας με τις αλβανικές κυβερνήσεις για προσωπικά ωφέλει.

Λοιπόν όλοι θυμούμαστε το γνωστό μετεκλογικό υπόμνημα του 2005 των πέντε σημείων του Ντούλε προς το Μπερίσια για θέματα της εθνικής ελληνικής μειονότητας. Έγινε σημαία, κυρίως από τον τότε Έλληνα Πρέσβη στα Τίρανα και «το διαπραγματευτικό χαρτί Ντούλε» διαβιβάστηκε θριαμβευτικά στην Αθήνα με νωπές τις υπογραφές Ντούλε – Μπερίσια. Ήταν, υπώθηκα «οι όροι» Ντούλε για τη συνεργασία με την κυβέρνηση Μπερίσια. Η συμφωνία έγινε, ο Ντούλες πήρε το Υπουργείο Εργασίας, έβαλε σε θέσεις με πολλά λεφτά τους φίλους του, (αλλά υπό τον αυστηρό έλεγχό του) και μέχρι εδώ... Ποτέ όμως «η συμφωνία» δεν δόθηκε στη δημοσιότητα. Ποτέ δεν γνώρισε τίποτε γι' αυτό η ε.ε. μειονότητα. Ποτέ και για κανένα από τα πέντε αιτήματα Ντούλε προς Μπερίσια (για τα δικαιώματα της εθνικής ελληνικής μειονότητας) δεν έγινε λόγος, τίποτε δεν τηρήθηκε, η κατάσταση στην ε.ε. μειονότητα επιδεινώθηκε...

Το ίδιο σκηνικό και τώρα. Ο Ντούλες, από κοινού ή παράλληλα με την απειλή προς Ράμα ότι θα έχουμε εξελίξεις (δυσμενείς για τη νέα κυβέρνηση), υπέβαλε το «σκληρό» υπόμνημα προς Αλβανό Πρωθυπουργό για «τα δικαιώματα» της ε.ε.μειονότητας. Το διαβίβασε και στην ελληνική πλευρά. (Για να «πειστεί» η Αθήνα ότι όντως, αυτός είναι «ο μοναδικός ηγέτης») Δεν δόθηκε όμως ξανά στη δημοσιότητα. Δεν ενημερώθηκε καμιά δομή στην ε.ε. μειονότητα. Οι εξελίξεις επιβεβαίωσαν κιόλας ότι πρόκειται για νέο διαπραγματευτικό τρικ Ντούλε για την τύχη του και της παρέας του στο όνομα των δικαιωμάτων της ε.ε.μειονότητας. (Αν ήταν διαφορετικά ο Ντούλες θα είχε ξεσηκωθεί για να υπερασπιστεί τα εκπαιδευτικά δικαιώματα της ε.ε. μειονότητας. Η νέα σχολική χρονιά είναι όπως στην περαιομία «κάθε πέρυσι και καλύτερα»). Ο Ντούλες όμως πήρε το «υψηλό αξίωμα». Στην προκειμένη περίπτωση

όμως θα έχει να αντιμετωπίσει και τους «δικούς του». Ο Ντούλες σκέφτηκε αυτή τη φορά τη δόξα του. (Επειδή κατάλαβε ότι για την πολιτική του καριέρα η ημερομηνία λήξης έχει είδη περάσει και ζει από ελεημοσύνη των Αλβανών. Λεφτά έκανε πολλά, άρα χρειάζεται και η δόξα. Η επειδή ο Ράμα δε θα του δώσει κυβερνητικές θέσεις, ή επειδή οι θέσεις είναι λίγες και οι φίλοι πολλοί. – και τα μαχαίρια ήδη έχουν βγει και στο δικό του στρατόπεδο).

Πάντως, τα «δικαιώματα» της ε.ε. μειονότητας ως διαπραγματευτικό χαρτί για τα προσωπικά συμφέροντα του Ντούλε και της Ντουλεπαρέας, είναι γνωστό από παλιά. Όλοι θυμούνται λόγου χάρη τον Ντούλε πρόεδρο της ΟΜΟΝΟΙΑΣ το 1999. Η ε.ε. μειονότητα είχε εισέρθει στη δύνη της υφαρπαγής με πλαστά χαρτιά χιλιάδων στρεμμάτων λιβαδικών εκτάσεων. Είχε προβεί σε υπόμνημα με χιλιάδες υπογραφές. Ελληνικοί κύκλοι ήθελαν τότε να προωθήσουν τα συμφέροντα τους στην Αλβανία. Στις αντιρρήσεις της Αλβανικής κυβέρνησης για την προώθησή τους προσφέρθηκε ο πρόεδρος της ΟΜΟΝΟΙΑΣ να θέσει ως αντίβαρο τα δικαιώματα του ελληνισμού. Οι Αλβανοί επέλεξαν την προώθηση «των ελλαδικών συμφερόντων» διότι ήταν διπλά κερδισμένοι. Και μίζες θα επωφελούνταν και θα πετύχαιναν την αποσιώπηση από την επίσημη εκπροσώπηση της ε.ε. μειονότητας του καφτού ιδιοκτησιακού θέματος, (στρηγικού εθνικού για την αλβανική πλευρά). Και δείτε σήμερα που φτάσαμε όσον αφορά το θέμα αυτό.

Τα λέω όλα αυτά για να μπορέσουμε να καταλάβουμε την μεγάλη διαφορά ανάμεσα στην αγαθή θεία Βήτα στην Αλβανική Βουλή του Χότζα και τον επικίνδυνο εθνικά «θεία Βήτα», Ντούλε, ο οποίος για τη δόξα και τα πλούτη του έχει να διαπραγματευτεί ένα και μόνο χαρτί :- το ξεπούλημα των εθνικών μας δικαιωμάτων και συμφερόντων. Με τη συμπεριφορά του αποτέλεσε το πρότυπα πολιτικής συμπεριφοράς διάφορων Ελλήνων, οι οποίοι εξασκούν πολιτική δράση στο όνομα της ε.ε. μειονότητας για να επωφεληθούν προσωπικά από την αλβανική πλευρά

πηγή: neavi.blogspot.gr